

கல்கி

KALKI

22.2.1959

30

**PULIT
PULIT**

இப்பொழுது எலுமிச்சை சாத்துடன்
காய்க் குடித்துப் பாருங்கள்

LEMON

எக்காளத்திலும் இது
யிவிய்ப்பது! ஒரு
கோப்பை மீள் குடிக்க
யின் சுவை சந்திரசெய்ய
சாதனை விட்டு குடிக்கேத
வாறு எக்காளமும் சேர்த்து
(பால் கூடாது) கலக்கி யின்
தண்ணீரையும் எலுமிச்சைப்பழ
புகையையும் பருகுகள்

தயவுசெய்து - வாங்குங்கள்

அரசியல்

தொழில் வளம் பெறுதல்?	...	8
பாட புத்தகமும் மற்றவைகளும்?	...	4
பயன் அடைவதா? (அரட்டுகள்)	...	8

கதைகள்

பாண்டியமாதேவி	தா. பார்த்தசாரதி	...	27
கோவிலின் எதிரொலி	பி. வி. ஆர்.	...	57
குடும்ப பாரம் (காடகம்)	சரஸ்வதி	...	61
வானத்தாமரை	கதர்கன்-தா. வி.	...	68
திருச்சி உலகநாதன்	கவி	...	76
பாதுகின் குதம்பு (அட்டைப்பாடல் கதை) கிளாஸ்	செந்திரசுந்தரம்	...	81
விலக மாலை		...	90

கட்டுரைகள்

வயதுவந்த வாகனம்	தாதுரன்	...	11
கட்டுறவுகள் காண்பது	எம். குடி. கிருஷ்ணசாமி	...	12
புதிய திட்டம் உருவாக்கிதல்	சரஸ்வதி	...	17
பத்தி வயல்	பெருமாணிக்	...	31
சொந்தந்த சம்பவங்கள்	க. சந்திரன்	...	41
கதம்பக் கவி மலர்கள்	வனவன்	...	47
மஞ்சள் மலர்கள்	காந்தன்	...	53
நாட்டு கவிதைகள்	முத்திரி	...	58

"கலை"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; எப்படிப்பட்ட கற்பனையே.

உங்கன் குழந்தைக்கு

இந்தினை ஏற்பட்டால்

**மானோர்ஸ்
கிரைப் மிக்சர்**
கொடுத்து.

அது கிடைத்து பச்சிழைவைக்கண்டு அனுபவிப்பதில்

உள்ளதாற்றில் இந்த கிரைப் மிக்சர்
உள்ளதாற்றில்.

GEORGEY HANOVERS & CO. PRIVATE LTD. BOMBAY • DELHI • CALCUTTA • MADRAS

கலிங்கா டியூப்ஸ்

தண்ணீர், காஸ், எஃகு, கலாய்
குழாய்கள் அரை அங்குலம்
முதல் இரண்டு அங்குலம் வரை
(B. S. S. 1387/1947 - Class A & B)

கலிங்கா டியூப்ஸ் லிமிடெட்

33, சேத்தாஞ்சன் அபிஷேக, கங்கத்தா - 12
(பாக்கி: சென்னை, கட்டாக்)

கேரளம், சென்னை, பாண்டிச்சேரி, மதுரை, ஆந்திர சாதுவங்களுக்குப்
பிரத்தியேக விலிபேரகஸ்தர்கள்:

செனத் இக்ரீபா கார்ப்பரேஷன்
(ஏஜன்ஸிஸ்) பிரைவேட் லிமிடெட்
2, அபிஷேக தெரு - சென்னை-1

எம். சி. கந்தராஜன் & கம்பெனி
220, வி.வி. செட்டித் தெரு
த. பெ. தெ. 182 - சென்னை-1

தென் பிராந்தியத்திற்கு வேல் ஏஜன்ஸ்கள்:

டியூப் ஸப்ஸையர்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட்
2, அபிஷேக தெரு சென்னை-1

மார்ச் 18
இரவு 30

தமிழ்த்திரு வார்த்தைகள்—பெற்ற
தர்பென்ற குழப்பிடய மாயம்

— மாதிரிவர்

மார்ச் 10

தொழில் வளம் பெருகுமா ?

"சோஷலிசம்" என்பது கொள்கையுடையது அல்ல, எல்லாருக்கும் இன்பமாக வாழ வசைவளிக்கும் வாழ்க்கை முறை. மனிதனுடைய இன்பம் ஏராளமான சொத்து சேர்த்துக் கொள்வதிலோ, வாடி விடுவதில் வலிப்பதிலோ இல்லை. உண்மை இன்பம், அகனவன் தன் உடலால் உழைத்து அல்லது மனத்தால் ஸ்தூலவாய் உழைத்துத் தன் வலித்துக்குரிய உணவாக எப்பாவிக்கிற மன நிலையில் இருக்கிறது.

இன்று நம் நாட்டில் இருக்கும் நிலை என்ன? படித்தவர்களுக்கும் வேலைமில்லை, படிக்காத கொடிக்காண்களான ஏழை மக்களுக்கும் வேலைமில்லை. ஆகவே, இன்றைய அரசாங்கம் முதலில் உணவிக்க வேண்டிய பணி என்ன என்பது இதிலிருந்தே தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கும். வேலைமில்லாதவர்களுக்கு முதலில் வேலை செய்யப் போதுமான வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும்; அதற்குரிய வேலைத் திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டும்! அதற்கும் பதில் இன்றைய சர்க்கார் என்ன செய்யத் துடிக்கிறது? திருவாளர் 'க'ஸ்டியம் ஏராளமான நிலம் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு உச்சவரம்பு, கட்டி மற்றதைச் சொற்பு கட்டுத்தொனக கொடுத்தும் பறித்து விடுவோம் என்றென்று. இதில் ஏற்படும் இராஸ்டிர பெரிய அநீதிகளைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றுள்ள பெரிய பண்டிதர்களாகிய யாரும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு ராஜா மானியமாக அளித்த நிலத்தைப் பெற்றுள்ளவர்கள் அல்ல. அப்படிப் பெற்றவர்களெல்லாம் கடுகச் சமந்தாளுநீயதிகள், ஸூயிதர்கள் முதலியோர். இவர்கள் நில உடைமக்களை எட்ட மூலமாகப் பறித்தாவிட்டது. இப்பொழுதுள்ளவர்கள் எல்லாம், தாங்களோ தங்கள் முன்னோர்களோ, உழைத்துப் பணத்தைச் சம்பாதித்து, சேமித்து, அதைப் போட்டு நிலத்தை வாங்கித் தங்கள் நிலங்களை, பூமிதிதியைப் பெருக்கிக் கொண்டவர்கள். உாதி போலவும், கீழி போலவும், வர் போலவும், நிலமும் ஒரு சிறுத்த சொத்து என்று நாம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மதித்து வந்திருக்கிறோம். நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டமும் 'நிலம்' சொத்து என்று அங்கீகரித்து, அதைத் தனி நபர்கள் வாங்கவும், விற்றவும் உரிமையுண்டு என்று கூறுகிறது. அந்தச் சொத்துடைய தனி நபர்களுக்கு அந்நொத்து எப்பத்தமாகப் பாதுகாப்பு அளிக்கச் சர்க்கார் கடமைப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறது.

இந்த அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தைச் செய்த தேரு சர்க்காரே, இந்த விதியைக் காற்றில் பறக்க விட்டு விட்டு, சொத்துத் தொகையை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்து யோக்கியமான மக்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் பார்ப்பது யெருத்த அநீதி!

இன்னொரு விஷயமும் இதில் உண்டு. 'நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப் படுவோர் சொற்பத் தொகையினாலானே? ஏன் இதற்கு ஆட்சேபம்?' என்று கோரித்துக் கொள்ளுகிறோர் நேரு. ஒரு சர்க்கார், கீழாண்மையினருக்கு அநீதி இழைத்ததனால் அது நீதியாகிவிடமா? அநீதி ஒருவருக்கு இழைத்தாலும், அநீதிதான்! பல பெருக்கு இழைத்தாலும் அநீதிதான்! ஒரு சிறு அநீதியினால் பலபெருக்கு வாய் உண்டாவதாயின் சர்க்கார் லுனீத்து செய்வதாம் என்று ஒருகால் ஆதரவு அளிக் கலாம்! ஆனால் இந்த நில உச்சவரம்பு ஏற்படுத்திப் பறிக்கப்பட்ட நிலத்தை எத்தனை ஏக்கர்களுக்குத் தானம் செய்ய முடியும்? தானத்துக்கு யார் பாத்திரம்? போட்டியும் பொருளமயுத்தான் உண்டாகுமே தவிர மக்களிடையில் திரும்பி ஏற்படாது. வெள்ளாளம் பெருக்கமும் ஏற்படாது.

உச்சையடி கட்டி எடுத்துக் கொள்ளப் படும் சிலத்தைப் போதுக் கூட்டுச் சாகு படிக்கு விடப்படும் என்று சொல்லப்படு கிறது. அப்படிச் செய்தால் சிலத்தின் விலையே பெருகிறது. வேலையில்லாத விவ ராலைக்கு வேலை கிடைத்து விடவும் முடியாது. ஏக்கர் உத்தியோகத்தை என்ன சிறு உயிரினத்தைக் குடியான வர்கள் உழைக்க வேண்டி விடுக்கும். மொத்தத்தில் மக்களிடையே பரவலாக அறியுதலும் மனக்கொடுப்பதும் வாகும். இவ்வாறு குதறும் மனித ஒரு சீ ரிதருத்ததை என் கொண்டு வருவோ டு? "என்னுடைய வாழ்நாட்டினுக்குள் ஏதாவதும் பெரிய காரியம் ஒன்றைச் செய்தாக வேண்டும். என் செய்வது தவறுக இருக்கலாம். இருந்தாலும் செய் தேவா வேண்டும்" என்கிறார் பேரூர். "என்ன அந்தமற்ற பிடியாதம் தாறுதல், 'சீக்கன்' செய்கும் பாதை தவறுக இருக் கிறது" என்று சொல்லியும், அந்த எச்சிக் கையை அவர் கவையடியாக எடுத்துக் கொண்டு ஆராய ஒன்றாவதில்லை. அதற் குப் பதில், "என் சொல்லினைப் பாதையை வகுத்துக் கொண்டு விட்டோம்! என் அந்தப் பாதையில் ஒன்றையேயொரு வேண்டும்" என்று கூறுகிறார்.

சொல்லினை எப்பது எங்கொரும் ஆளாடிப் பண்டாரங்கொண்டு, கையில் கப் பரை எடுத்துக் கொண்டு வேண்டிடு களில் பாசைத்துக்குப் போவதன்வி ளாட்டு மக்கள் எல்லாரும் உழைத்து, பாடுபட்டு, தங்கள் உணவைத் தங்கள் உற்பாதிக்க வாய்ப்புக்களை உண்டாக்கித் தருவதுதான்.

மக்களுக்கு வேலைவிலாத சீக்கன் மாரி எல்லாருக்கும் ஒரு தொழில் இருக் கச் செய்வோம். அந்தத் தொழில் லுடைய உற்பாதித்துப் பிழைக்கவேண்டும். எத்தனை தொழிலாளிகள் எத்தனை இடங் களில் எங்கெங்கே ஏற்படுத்த முடியும்? பீலாய், குர்லோர், துக்காபுர் இரும்பு - எஃகு தொழில்களின் உற்பாட்டுவேலை ஏற்படுத்தக் கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு அளித்தவிட முடியுமா? ஊரை விட்டு ஊருக்கு மாத்தும் மூன்றை கோடிக்கணக் கான மக்களிடையே செலுத்த முடியாது. அல்லது கமது காட்டில் பல வருஷங்கள் படித்துப் பட்டம் பெற்று ஆண்டு தொறும் சர்வவாராங்கிலையும் உயர் நிலைப் பள்ளிகளையும் விட்டு வேண்டியோடும் இளைஞர்களுக்கெல்லாம் ஏக்கர் தனது

உயிரையுடனிடம் மெனதுகொடும் ஏத வாகிலையும் பொட்டுக் குவாந்து உத்தி யோகம் அளித்து விடப் போகிறதா? அதுவும் முடியாது.

இதற்குச் சீராய்க்கணில், சிறிய காரை களினெல்லாம் சின்னச் சின்ன தொழிற் கூடங்கள் தோன்ற வேண்டும். அப் போதுதான் அந்தந்தச் சீராய் மக்கள் அங்கங்கே இருந்து வேலை மரபாய் முடியும். இதற்கான தொழில்கூடங்களைச் சர்க் கரே ஏவலாவிடக்களிலும் ஏற்படுத்தி விட முடியுமா? ஒரு காணும் முடியாது.

ஆகவே, சிலம் பலத்த தனவந்தர்கள் தனித்தனியாகவோ, பலர் ஒன்றுகூடியோ அவர்கள் செயித்துள்ள தனத்தைக் கொண்டு, கூட்டுறவு முறையில் சிறு சிறு தொழில்கூடங்கள், சீராய்ப்புறங்களில் டுபக்கிடுவதன் காட்டிலுள்ள வேலை விலைத் திட்டாட்டம் சீக்கும், காட்டு மக்கள் உத்தொருவாழை வழி ஏற்படும்.

இத்தருவிய வழிகளைத்தான் கடைப் பிடிக்க வேண்டும் சீராய்ப்புறங்களில் கையிற் பணத்தை வைத்துக் கொண் டிருக்கும் ஓசிருவையையும் அறித்து விட்டு, எல்லாநரையும் திட்டாட்டிடுவதில் பயனில்லை.

சென்ற வருஷ பட்டுட்டில் என்ப் புதங்களில் கப்பெனிகளும் தொழில்களும் உத்தி வருபவர்களுக்குத் திருப்பிய பக் கெல்லாம் வரி விதித்து, அவர்கள் புதுத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வழிவில்களால் செய்தி விட்டது. எஞ் சில ஆண் டுதனாளிகள் சீராயத்தரங்களில்தொழிற் கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப் போவதில்லை. அவர்களுடைய மனப்போக்கு அந்த வழி யில் செல்லாது. சீராயத்தரங்களிலுள்ள பெரும் பணக்காரர்கள்தான் சீராயத் தரங்களில் சிறு தொழில்கூடங்களை ஏற் படுத்தலாம். இப்பொழுது இந்தசில உச்ச வாய்ப்பு கொண்டு வந்து, சீராய்க்கணில் இருக்கும் சிறு பணக்காரர்கள் ஆண்டி யாக்கி விடுவதால் அவர்கள் சிறு தொழி ல்கள் ஆரம்பிக்க வழிவில்களால் போகிறது. இப்படியப்பட்ட சட்டங்கள் செய்வதால் சொல்லினை சமதம் ஒழுதாய்த்தை ஏற் படுத்திவிட முடியாது. சம துன்ப ஒழுத பத்தைத்தான் ஏற்படுத்த முடியும்.

காட்டில் அதிகார பதவிவிருப்பவர்கள் தாறுதலையும் மத்தையுள்ளும் சொல்வதைக் கூர்ந்து கவனித்து ஆரோசித்து, அவர்கள் சொல்வதினுள்ள உண்மையை உணர்க்கு உட்குக்கொள்ள வேண்டும்.

பாட புத்தகமும் மந்திரி சபையுமீ

சீக்கன் ஏக்கர் கல்வி இலாக்க வில் கட்டாகட்டி மெத்பார்க்கையில் "குவிண் டுக் டுக்" என்று ஆல்வெ எவகிள் கருக்கம் ஒன்று எழுதப்பட்டு வெளி யிடப்பட்டது. அது இவ்வருஷ என். என். எம். எம். பரீட்சை எழுதும் மனவர்களுக்குப் பாடமாக வைக்கப் பட்டுள்ளது. அந்தப் புத்தகத்தின் பிழை களுக்கு ஒரு அளவிலும், இது பற்றிப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களிடையே சென்ற

ஒரு வருஷமாகிய 'காஸா' என்று பெச்சிருந்து வந்தது. 'கயராஜ்யா' பத் திரிகையில் அதைப் பற்றிப் பழமாதக் கண்டித்து எழுதப்பட்டது.

சமீபத்தில் ஒரு சட்ட மறு உயர் சிபிமன் தத்தில் தாக்கல் செய்து, இப் புத்தகத்தில் இவ்வருஷம் பரீட்சை எழுதும் மனவர்க ளுக்குக் கேள்வி கேட்கக் கூடாது என்று கோரினிருந்தார், ஒரு மனவனின் தகப்ப னார். அதன் சிறு தீர்ப்புக் கூறிய சிபிபதி

1932-ம்

கூடாது

வினா

பதவி
ஏற்றம்
கால்கிரஸ்
பலம்
வெகுதான்

பதவி
ஏற்றம்
கால்கிரஸ்
பலம்
கொடியும்

இப்பொழுதுதான்
எனக்கும் புரிந்தது-
கால்கிரஸ் பதவி
ஏற்றதால் பணம்
வெகு தியிடுகிறது

பத்த கால்கிரஸ்

வினா

வினாவினால்
பதவி ஏற்றம்
கால்கிரஸ்
வெகுதான்

சுதந்திரம்
கால்கிரஸ்
பரவாமல்
வினாவினால்
கூடாது

வித்தியானம்
சுதந்திரம்
கால்கிரஸ்
பரவாமல்
வினாவினால்
கூடாது

கூடாது

கால்கிரஸ்
பதவி ஏற்றம்
கால்கிரஸ்
பலம்
வெகுதான்

கால்கிரஸ்
பதவி ஏற்றம்
கால்கிரஸ்
பலம்
வெகுதான்

சுதந்திரத்தில்
கால்கிரஸ்
பலம்
வெகுதான்

ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணாயர் புத்தகத்தைப் பற்றி மிகக் கடுமையாகக் கண்டித்திருக்கிறார்.

"புத்தகம் முழுமையும் ஒரே அபத்தம். இவர்களைப் பிழைகள் சொற் பிழைகள் மலிந்திருக்கின்றன. அநொடுக்காமல்தான் கப் பிழைகள் மலிந்திருக்கின்றன. பன்னிக் கூடங்களில் எந்தமாதிரியான புத்தகக் கையப் பாட புத்தகமாக வைக்கக் கூடாது என்று தெரிய வேண்டுமானால் அதற்கு இடம்பு புத்தகம் ஒரு சிறந்த உதாரணம்."

இது மட்டுமல்ல, இன்னும் பல வேறு புக் கொழும், சிறந்த மொழிகள் சிறி பதிலின் தீர்மானம் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய கண்டனம் சிறிமந்தத்தில் ஏற்பட்ட பிறகு இந்த அவமானத்துக்குக் காரணமாகித்தான் அறிவார்ப்பாது.

என்கிற இலக்காக பொதுப்பை வசிக்கவும் மந்திரியாவது வேண்டியபே விட்டு விவக வேண்டியது சிவபாயம்.

ஒரு பாலம் உடைந்து சரில் கவிழ்த்தது என்ற செய்தியைப் பெட்டவுடன் அத்திரு குழப்பு பொதுப்பு தம்முடையதுதான் என்று கூறி, சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சரிலேயே மந்திரியாக இருந்த வால்பகதர் சரில்திரி ராஜிகாமா சேய்தார். இது தான் அவை சம்பிரதாயம்.

இவ்வளவு அவமானத்தைச் சக்கராகுக் குத்தேத்தந்த கன்கி இலக்காக கடைசிட் சாவது. அவரது குற்றத்துக்கும் பொதுப் பாலராமிய மந்திரியாவது ராஜிகாமா சேய்திருத்தம் சக்கராகுக்குக் காரணமாகித் தீரது என்று கருதலாம்.

வாயில்வாய் பூச்சிகள்

நாளுக்கு ஏன் வாழ்க்கைக்கு இன்றி வாய்ப்பாத பல பண்டங்களின் விலை வாய்க்கக் கிழம்போல் ஏறிக்கொண்டே போகும் நிலைமையைக் கண்டு சாதாரண மக்கள் யிகவும் பீதியடைந்திருக்கிறார்கள். அரிசி விலை ரூ. 1-25; பழுதுக்கன்கி விலை ரூ. 1-00; துவரம்புப்புப் படி ரூ. 1-50; கஞ்சத்தம்புப்புப் படி ரூ. 1-25; மிளகல் விலை ரூ. 4-00; கல்லெண்ணெய் விலை ரூ. 8-00; கடலெண்ணெய் விலை ரூ. 2-25; தேய்க்கால் எண்ணெய் விலை ரூ. 6; இவை சில உதாரணங்கள்.

இன்னும் உயருமோ என்னும் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் மொத்த விலைபாசம் எட்டக்கும் இடங்களில் சரக் குக்காக ஒரு விலை, கோணல் கையாக ஒரு விலை, வண்டிச் சத்தத்துக்காக ஒரு விலை, வீற்பிள வரிக்காக ஒரு விலை. இன்னும் என்ன வேடுபேச, என்ன எட்டம் வடுமோ என்பதற்கெல்லாம் ஒவ்வொரு சரக்கைக்காக ஒரு விலை என்று எல்லாம் ஏதுமுலாவரவே இருக்கின்றன.

அன்னியச் செயலாளர் சேயிப்பு செய் துத்து சதம் மண்ணெண்ணெய் இதற்கு மதியைப் குறைத்தனர். புட்டி 20 க. கையி விருத்து 80 க. கையிக்கு உயர்ந்தது.

இரண்டு டட்டசம் டன் அரிசிச் சேயிப்பு செய்வுப் போகிறோம், அப்போதுதான் அரிசி விலை குறையும் என்று சொன்ன

செய்துக்கும் அரிசிக்கும் விலை தீர்மானம் செய்தது கமது சொக்கா அராய்கம். அரிசி விலை உயர்ந்து விட்டது. விவா பார்க்கு அராய்க விலையில் சரக்குக் கிடைக்கின்றது. விவாசாரியோ கட்டுப் பாட்டு விலை எங்கள் ஜிவாத்துக்குக் கட்டுப்பாடு யாகாது என்று விலைத் தேய்க்கை வீற்பிள செய்வத் தாய்க்கினால்.

இப்படிப் பல காரணங்கள் இருந்த போதிலும் பனிக் அதுமணிப்பது சீக்க ளும் எல்லாம், கம்மாப்போன்ற மத்தியதரக் குடும்பத்தினர் எல்லாம் தாம், மாதச் சம்பளம் காய்கிப் பிழைப்பவர்கள் பஞ்சப்படி போதவில்லை என்று கத்துகிறார்கள். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்கள் "அதிக்கம் கொடு, இல்லாவிட்டால், வேலை தீறுத்தம்" என்றுகிறார்கள். கமிஷன் டெண்டெண்டுகளாகவும், வீற்பிளபாளர்களாகவும், சொத்த முறையில் கண்காண ஜிவாக்கி கட்டித் தரும் கணக்கறிவார் கன்கி கிலை பரிதாபம், முறைவிடலோ கோரிக்கையைக் கொடுக்கலோ ஆனிக்கி.

கமது மக்கள் 'வாலில்லாப் பூச்சிகள்' என்று பரிதாபமாகக் கெட்டுக் காட்டு ஆகிச் வர்கள் கண்ணிர் வடிப்பது வழக்கம். இப்பொழுது உண்மையில் வாலில்லாப் பூச்சிகளின் நிலைமையிலிருப்பவர்கள் உண் வுப் பண்டங்களின் வாலிலும் சாதாரண மக்கள், விலைவாசிகள் உயர்வால் அவர்கள் படும் அவதி சொன்ன முடியாது.

அருள் வாகு

கம் மத்தத்துக்குப் பொதுவானது வேதம். வேதத்தில் சொல்லி யிருப்பதைக் கடைப்பிடிப்பதுதான் கம் மத்தத்தினுடைய பொது அடைபாடாம். பண்டைக் காலத்தில் உலகம் முழுவதும் ஒரு மத மாகத்தான் இருந்தது. அந்த மதம் கமது கைதிக் மதம் என்று சொன்னால் அந்தக் காலத்தில் கோகம் முழுவதும் வேத முறைப்படி வாழ்க்தவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

கல்வி

மாவட்டச் சிறுகதைப் போட்டி

முதற் பரிசு ரூ. 200.

இரண்டாவது பரிசு ரூ 100

★ ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தை இலக்காகக் கொண்டு இந்தச் சிறுகதைப் போட்டி நடத்தப்படும். ஒவ்வொரு மாதமும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கதைகளில் இரண்டு கதைகளுக்குப் பரிசு வழங்கப்படும்.

★ தமிழ் நாட்டின் மாவட்டங்களான கன்பாகுமரி, திருகேல்வேலி, மதுரை, ராமநாதபுரம், திருச்சி, தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, சென்னை, சேலம், கோயமுத்தூர், கீழை ஆங்கில பதினாறு மாவட்டங்கள் இந்தப் போட்டியில் இடம் பெறும்.

★ எல்லா மாவட்டங்களில் பத்திரிகைகளைப் போட்டிகளிலும், எல்லாத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் கலந்து கொள்ளலாம்.

★ கதைகள் பண்பட்ட தமிழ் கடைசில் அடங்காத மாவட்டத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு, முழுமையும் அந்தப் பிரதேச மனம் கமழ்ந்தாக இருப்பதோடு சேர்த்தே உற்பலியாகவும் இருக்க வேண்டும்.

முதற் போட்டி.

தஞ்சை மாவட்டம்

விதிகள்

1. கதைகள் தஞ்சை மாவட்டத்தின் குறிப்பிட எல்லா வகையிலும் அமைவாய்வு எழுதப்பட வேண்டும். தஞ்சைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஊர்கள், பழக்க வழக்கம், தொழில், காவிரிக்கரை வாழ்வு போன்ற வற்றைச் சித்திரிக்கும் கதைகளே இப் போட்டியில் இடம் பெறும்.

2. கதைகள் 'கல்வி' இதழில் இடம் பக்கங்களுக்குக் குறைபாடில் எழு பக்கங்களுக்கு மேற்போவாமல் இருக்க வேண்டும்.

3. ஒரு எழுத்தாளனோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்டும் கதைகள் அனுப்பலாம்.

4. பரிசுக்கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் 'கல்வி' ஆசிரியரின் தீர்ப்பே முடிவானது.

5. பரிசுபெறாத கதைகளில் பிரசுரிக்கத் தகுதியுடையவை, உரிய சான்றாணம் அளித்துக் 'கல்வி'யில் பிரசுரித்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

6. பிரசுரித்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத கதைகளைத் திரும்பப் பெற விரும்புவோர் கதைகளைக் உரிய தபால்பிசுங்கள் இணைக்க வேண்டும்.

7. கதைகள் சம்பந்தமாக எவ்விதக் கடிதப் போக்குவரத்தும் வைத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

8. தஞ்சை மாவட்டப் போட்டிகளான கதைகள் மார்ச்சு மாதம் 31-க் தேதிக்குள் 'கல்வி' காரியாலயத்துக்கு வந்து சேர வேண்டும்.

9. போட்டி முடிவு ஏற்பட மாற இதுதற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

10. கதைகளின் உரைகளிலும், கதைகளின் தமிழாக்கங்களிலும் "கல்வி தஞ்சை மாவட்டச் சிறுகதைப் போட்டி" என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

குறிப்பு:—தஞ்சை மாவட்டத்தின் சிறுகதைப் போட்டி முடிவு வெளி யாகும் இதழிலேயே அடுத்த மாவட்டச் சிறுகதைப் போட்டிக் குறிப்பி விவரங்கள் அறிவிக்கப்படும்.

ஆசிரியர், கல்வி

வெம்புச் சாவடி கொக்கி

“நீதம்பிரெய்ஸர்கள் அதிகமாகப் போவதைக் கவனிட வேண்டும். குறைவாகப் போ வேண்டும்!” என்று மந்திரி திரு காலப்பகதூர் சாஸ்திரி ஒரு கட்டத்தில் அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

“பாத வர்த்தினர் இயக்கத்தைப் போல் கால்பிரெய்ஸர்கள் குறைத்துப் போக இயக்கம் ஒன்று ஏன் ஆரம்பிக்கக் கூடாது!” என்று ஸ்காப் விதண்டா வாதம் அவர்கள் கேட்டிருர்.

குறைத்துப் போக இயக்கத்தை, தலைவர்கள் ஒரு சிலர் என் பார்த்து ஆரம்பித்து வைக்கலாம். ஒவ்வொரு பிரமத்தாகும், கால்பிரெய்ஸர்கள் செல்வ வேண்டும். போதக் கூட்டம் கூட்ட வேண்டும். கூட்டத்தில் குறைவாகப் போவதால் ஏற்படக் கூடிய பணக்கள் ஏனென்றோடு வர்த்தினரின் பிரச்சினை குறைக்கவேண்டுமேயன்றி வேண்டுமென்ற தாள், இரண்டொரு வர்த்தினரைக் கூடப் போவதைத் தெரிவித்து விட்டு, கூட்டம் விவரமாக நோட்டீஸ் பிரச்சினைத் தீர்த்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்!

அவ்வாறு செய்துவிட்டால், சிறுபாலே இரண்டொரு வர்த்தினரின் பெயர் விஷயமேயைப் பற்றிப் போ வேண்டும் என்பது விதண்டாவாதத்தில் போகும்.

“இது சாத்தியமில்லை. இரண்டாவது ஐக்கியத்தைத் திட்டத்தைப் பற்றி இரண்டே வர்த்தினரின் எப்படிப் போ முடியும்!” என்று கேட்டேன்.

“எப்படி முடியும்? முடிந்ததால் ஆக வேண்டும். இரண்டாவது ஐக்கியத்தைத் திட்டம் எங்கு என்னமைய உண்டாக்கும்!” என்று பிரச்சினைக்கு ஒரு கோடியில் முடித்துக் கொள்ளலாமே!” என்று விதண்டாவாதம்.

“எல்லா கால்கள் பிரச்சினையைப் பற்றி எப்படிச் சேர்க்கலாம் கூட முடியும்!” என்று மீண்டும் விளக்கினேன்.

“கால்கள் விவசாயத்தில் எங்கே வேறெங்கே இருக்கும்!” என்று கூறினான் போதுமே!

“சர்வதேச சிவனா?”

“சர்வதேச சிவனா ரோம்பர் சங்கமான சிவனாதா!” என்று கோவிலிட்டுப் பேசுகிற முடிவாகக் கொள்ளலாம்” என்று விதண்டாவாதம். இது மட்டுமல்ல; எந்தக் கால்பிரெய்ஸர்கள் இத்தக் குறைவாகப் போக இயக்கத்தில் கைத்து கொண்டு, அக் மிகக் குறைவாகப் போகின்றனா, அவர்களுக்குப் பரிசாகக் கூட வழங்கலாம் என்றிருர் விதண்டாவாதம்.

இவற்றையெல்லாம் திரு காலப்பகதூர் சாஸ்திரியார் ஒப்புக் கொள்வாரா என்பது உத்தேயமாக. ஏனெனில், அவரைப் போன்ற கால்பிரெய்ஸர்கள், பாக்கிச் செல்வம் உச்சவரம்பு எட்டியுள்ள கட்டு

வார்போத தீர பேச்சுக்கு மட்டும் உச்ச வரம்பு எட்ட மாட்டார்கள்.

ஒவ்வொரு கால்பிரெய்ஸரும், கட்டாரிதயில் இவ்வளவு வர்த்தினர்தான் போ வேண்டும் என்று உச்சவரம்பு எட்டவாறல்லவா? மேலிடத்துத் தலைவன், போத்தம் ஒரு காலக்கு 1000 வர்த்தினர்; தாதுவ கால்பிரெய்ஸர்கள் 800 வர்த்தினர்; திவ்வா கால்பிரெய்ஸர்கள் 200 வர்த்தினர்; தாதுவ கால்பிரெய்ஸர்கள் 75 வர்த்தினர்; பிரம கால்பிரெய்ஸர்கள் 24 வர்த்தினர் என்று வரம்பு எட்டியுள்ளது என்று?

எட்டாவது கால்பிரெய்ஸர் அங்கத்தினர் கிளப் பற்றி என்ன ஒன்றும் கூறப் போவதில்லை. எட்டிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அவர்கள் பேச்சில் ஏதேனாவே உச்ச வரம்பு எட்டியுள்ள போலத்தான் இருக்க வருகிறார்கள்! மற்றவர்களின் பேச்சுக்குத் தான் இப்போது உச்ச வரம்பு தேவை.

எவ்வாறென்ற தாதுவத்தில் குறைவாகப் போக கால்பிரெய்ஸர்கள் தலைவர்கள் சிலர் இல்லாமல் போய்விட்டார்கள். அவர்களுள் முதன் மந்திரி திரு காமராஜ் அவர்களாக குறிப்பிட வேண்டும்.

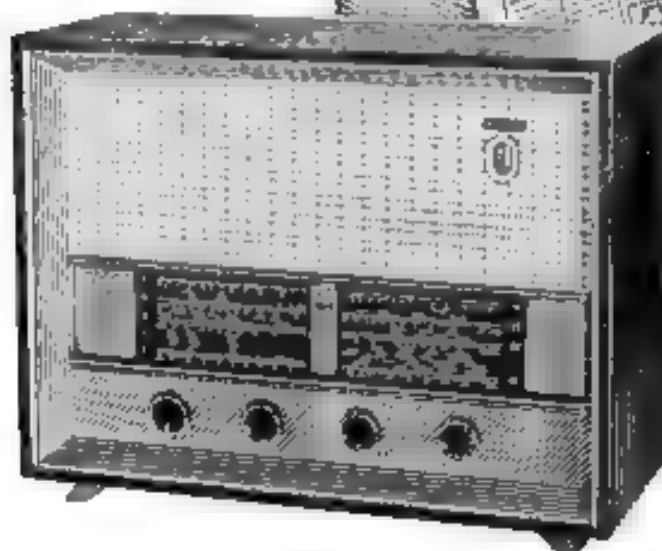
ஆகதிரப் பிரதேச முதன் மந்திரி ஸ்ரீ சஞ்சீவ் ரெட்டியும் இனிமேல் தமது பேச்சுக்களைக் குறைத்துக் கொள்ளப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார். இதர கால்பிரெய்ஸர்களையும் இவ்வாறு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

இத்தியல் பிரதமர் நேருஜியின் பிரச்சினை இப்போதெல்லாம் சற்று கருக்கமாகவே அமைந்து வருவதாகத் தானாம். இதற்குக் காரணம், அவருடைய புறக்கணிப்பை இத்திராசாத்தியின் முவந்திரி பாச இருந்தால் ஆச்சரியமில்லை. “இந்த சிபிசி ரேக்டருக்குப் பிரச்சினை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும்!” என்று ஸ்ரீமதி இத்திராசாத்திரி, தமது தந்தைக்குச் சிவசாதகனுக்கு முன் கூட்டிக் விடுத்த சிவசாதகனாம். அப்படியிருக்கும் போல் பர்திமெண்டு கால்பிரெய்ஸர்கள் காலியதிரிகள் திருப்பி வசூலாயினால், “எட்டிக் கட்டத்தில் நேருஜி தமது பிரச்சினைக்குக் குறைத்துக் கொண்டு, அங்கத்தினர்கள் போவதைக்கு அதிக சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும்!” என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! இதற்கு நேருஜி சம்பந்தம் தெரிவித்திருக்கிறார். “குறைத்துப் போங்கள். அதிகமாகப் போதீர்கள்!” என்று கோரிக்கையை எட்டியும் இப்போதெல்லாம் அறிவித்து வருவது சிலர் விசேஷமாக! ஆனால் இதை அறிவாகப் போதீர்கள்!” என்று கோரிக்கையை அதிகமாக விடக்கூடாது!

ம ர் பி
நற்செய்திகளை
தருகிறது

MODEL 0724

- பேசுபொருள் ● ஆசிரியர்
- பேசுபொருள், குழந்தைகள்
பாடல்கள்
- வசதி அமைதி என்/என்
(இருவரும் மாடல்கள்)
- திரை விளக்கு, 100-00
உள்ளூர் கலாசாலைகள்

murphy radio

விட்டிற்று உற்சாகமளிக்கிறது!

மரபி ரேடியோ ஆம் இந்தியா வீட்டு, பம்பாய்-12

கொலிவத்துவிட்டது!

வட்டிக் கணக்கான 'கங்கி' வரகதர்களை
வாந்தோதும் பதிவித்த வந்த இலக்கியச் செல்வம்
அகிலன் எழுதிப் சிறந்த நாவல்

760 பக்கங்கள் - மரகதாணி அபண்டு - கிடை ரூ. 10-00
பதிவுத் தபால் மூலம் பெற கிடைப்புகள் ரூ. 11-00 முதலமை அனுப்பவும்
பழனி பிரகாசம், 8, பைபிராட்டில் ரோடு, சென்னை - 6

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

இன்ஷூரன்ஸ்களுக்கு

ஆஸ்திகள் ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலம்: பாண்டியன் பீல்டம், மதுரை

கிளைகள்: மய்யம், கங்கைத்தா, டெல்லி, சென்னை, நாவலூர், கோலம்பூர்
ஆமதாபுரத், கோலமுத்தூர், கோலி

பள்ளவார் **வாசகம்** **ராஜாஜி**

70

**எப்பொருள் எந்தன்மைத்து
ஆயினும் அப்பொருள்**

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு
 வெய்யவறு பொருள்களைப் பார்க்க
 ிறோம். அதனதன் குணவிசேஷங்களை
 அறிந்து அவற்றை ஆண்டு வருகிறோம்.
 எந்தப் பொருளையும் அதன் உண்மைக்
 குணத்தைக் குறைவற அறிந்து உணர
 வேண்டும். குறைபட அறிந்த அறிவு
 அறிவாகாது. உண்மைய் பொருளை
 அறிந்து உணர வேண்டும்.

உலகம் மாயையால் கலரப்பட்டிருக்
 கிறது. மாணா, மயக்கம் இவற்றை
 அகற்றி உண்மைய் பொருளை அறிவ
 வேண்டும். எந்தப் பொருளும் எம்மை
 மயக்கும். அந்த மயக்கத்தினால் தோன்
 றும் பொய்யை அகற்றி அதன் மெய்ப்
 பொருளை உணர வேண்டும். பொருள்
 எனின் உண்மையை அறிந்து வாழ்க்
 தோமானால் அது நூலா வாழ்வு ஆகும்.
 பாவங்களில் சிக்க மாட்டோம்.

பொருள்கள் பல மாய வடிவம்
 காட்டும். அந்த மாய வடிவத்தை நீக்கி
 மெய் வடிவத்தைக் காண வேண்டும்.

**அப்பொருள்-அந்தப் பொருளின் மெய்ப்
 பொருள்-உண்மையான பொருள்**

மெய்ப் பொருளைக் கண்ட காட்சியே
 நூலாம். எல்லாப் பொருள்களிலும்
 உள்ளது ஒரு அத்துவதீயப் பரம்
 பொருள்—இரண்டற்ற ஓர் பரம்
 பொருள்—அதுவே மெய்ப்பொருள்.
 அந்தப் பரம்பொருளைக் காண்பதே
 மெய்யறிவு. அதுவன்றி, வெற்றா
 ளும்புலனறிவு-இது வேறு அது வேறு
 என்று உணரும் குறைபட்ட அறிவு—
 மெய்யறிவு ஆகாது. இவ்வாறு இந்தக்
 குறளுக்கு டி. கே. சி. பொருள் சொல்
 வார். இது பழைய உரைகளில் இல்லை
 வாயினும் ஒரு சிறந்த உரைபேயாகும்.

**பொருள்களின் உண்மைய் பன்
 மைய் காணுவதில் பயின்றவர் பொய்த்**

தோற்றங்களினால் ஏமாந்து பாவங்
 களிலும் பற்றுகளிலும் பசைகளிலும்
 செஞ்சுண்டு பிறப்பும் இறப்புமாயிவ் கழ
 லில் அகப்பட்டு அலை மாட்டார்கள்.
 மறுபிறப்பினின்ற விடு பெறுவார்கள்.
 காமத்திலும் குரோதத்திலும் லோபத்
 திலும் செவிச் சாக மாட்டார்கள்.

**கற்றாண்டு மெய்ப்பொருள்
 கண்டார் தலைப்படுவர்
 மதறாண்டு வாரா
 வெறி.**

தலைப்படுதல்-மதறதல். அடைதல். திற
 மடைத்துத் துறப்பதும் வாராத தெரிய
 அடைதல்.

சிற்றின்பங்களுக்கு ஏதுவானதை
 உண்மை இன்பம் தருவதாக எண்ணு
 வது காதலனைக் குற்றம். அதை
 அகற்றுவது மெய்யறிவாகும்.

**துக்கம் சிறந்த பிறப்பை அறுப்
 பது கம்மமுடைய கோக்கம் ஆகவேண்
 டும். துக்கத்துக்குக் காரணம் காமம்,
 கோபம், மயக்கம். இந்த மூன்றும்
 அகற்றிவிடுமானால் துக்கம் என்பது
 இல்லை. பிறப்பே அறுத்து போகும்.**

**காமம் வெகுளி
 மயக்கம் இவைமூன்றன்
 னாமம் வெட்கமெனும்
 நோய்.**

தாமம் வெட்கமெனும்-இக்காமம்
 நீர்திரோகாருக. தோய்-துக்கமையான பிறப்பு.

இடையாலாத ஞான யோகத்தால்
 அதாவது அறிவும் நிலானமும் அப்பி
 யாசலும் மேற்கொண்டோமானால்,
 காமம், கோபம், மயக்கம் இம் மூன்
 றும் வசனையற நீங்கும் : பிறப்பாகிய
 துக்கம் நீங்கிது போகும்.

முற்றிலும் நீங்குநாட்ச் சக்தி
 பற்றவர்க்காவினும் விட்ட அளவு
 லாபம் என்பதை மறக்கலாகாது.

சித்திரச் சிறுவெழுத்துகள்

ஆந்திர எம்.ஜி. ஜவகராவிய எங்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் தெரு தடைப் பாதையில் தூங்கும் விரதம் அவநிஷிதப்போம். - மகம்தி-

தொப்பகத்தில் வந்து எங்கள் குறைகளைத் தீர்த்தாலும் ஏதாவது கொஞ்சனாவோம்.

பெண் மக்களின் முக்கோணத்திற்குத் திடீர் காயம் வகையில் பதிமதி அந்திரா காந்தி தூங்கிரஸ் அக்கிராசனார் பதவிக்கு வந்ததும் பதவிப் பாராட்டிப் பந்தா அணிந்த மாத்தர்கள் ஏராளமாகக் கூடி வருவதை அணிந்தார்கள். - எ.கே.சி.எம்.

சுரிமா

எழும்புரா கோமகனாய்த் பரிசாகப் பத்திரகம் பாய் ஒத்து விளக்கு இம்மாதம் தூதன சாமான்னம் கொடுத்த கனம்மந்திரிகளாய்.

எனக்குத் தெரியாமல் சபாய் விட்டது. நானு கட்டு அம். சாயம், சாயகடக் தாய் வந்தம் எல்லாம் கொடுத்து அனுப்பி இருப்பேன்.

மகம்தி: எம்.எம்.க. கீது? சபாய் காயம் படுத்தி விட்டு இப்படி துக்கமா உட்கார்ந்து விட்டீர்கள்? கணவர்: இப்பொழுது என்னையும் பாதுகாத்திருக்கிற போலீஸ்களின் கொஞ்ச நாளில் சந்திரனாய் வாத்திராக்கு இவர்கள் போகலும் எனக்கு எப்படியும் போகப் போகிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

POST BAG No. 4750

தேவதாசியை மரம் சீட்டுதல்

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

போன காட்டிலே பிரஜாவுரிமை பெறுவ தற்காக மனுக் கொடுத்தவர்கள். அரசாங்கத்தின் கீழ்போவையற்ற பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் அவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமையை மறுத்து அவர்கள் காடற்ற வர்களைக் கிட்டது. இவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு இந்திய உதப்பா அல்லது சிவப்பா என்பது தெரியாது. ஒரு சிலர் வாத்தியங்கள் இத்தியவுக்குப் போய் வந்துள்ள போதிலும், இந்தியாவில் அவர்களுக்கு உற்று உதவிக்கள் வாருமென்று, தவிரவும் இவர்கள் இலங்கையிலேயே கட்டித் து வசித்து வருவ தாலும் இந்தியாவிலும் தங்களுக்குத் தொட்டிருக்கிற பென்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்து இலங்கையிலே பிரஜாவுரிமைக்கு மனுக் கொடுத்துள்ளதாலும் இவர்கள் எவ்வளவு பிரஜாவுரிமை பென்று இந்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் கூறி விட்டது. இலங்கையோ இவர்களுக்கு இலங்கையிலே பிரஜாவுரிமை பெற்றுக் கொடுத்தது. இவ்விதம் இரு காடுகளும் தக்கவைக் கழுவியிட்ட நிலைமையில் செய்கின்றன பென்று தருமா தும் மக்களுடைய சிவழியைப் பிடுங்கி அவர்களைப் பட்டினி போட்டு வதைப்பதென்றால், அதையும் புத்தியவகையால் போதித்த அன்புமேதையைக் கடைப்பிடிப்பதாகக் கூறும் ஒரு காட்டிலே இந்தியாவிலேயான அபிப்பாயம் கடைப்பிடுகின்றது இது சத்தியப் பெரிய கோடிய பப்பகர அக்கிரமம்?

கூடத்த மக்களின் (வெள்ளையர் பதித்து அவர்களுடைய வலித்தில் அடித்துப் பட்டினி போட்டால் அவர்கள் இந்தியாவுக்குப் போய் விடுவார்களென்று அரசாங்கம் மனப்பால் குடிக்கிறது. இம் மாதிரியான அபிப்பாய கடைப்பிடுகின்றது இத்தியாவிலே விரட்டியிட முடியாதென்றும், அவர்கள் செத்தாலும் இங்கு சாவார்களென்ற தவிர தங்களுக்கு மூன்றாம் தேவியாத ஒரு காட்டுக்குப் போய்விட ஒரு போதும் அவர்கள் சம்பந்திக்க மாட்டார்கள் என்றும் கூச்சிதல் உப தலைப் திரு கே. ராஜகீசங்கம் எச்சரிக்கிறார்கள். காடற்றவர்களை யிழைப்பில் மனப் போடுவதென்பதென்று மூன்று பிரதம மந்திரியான ஸர் ஜான் கொத்தலாஸ்க் உத்தியோகப்பூர்வாக வாக்குறுதியளித்திருப்பதைத் திரு ராஜகீசங்கம் கட்டிக் காட்டி இந்த வாக்குறுதியை அரசாங்கம் புறக்கணிப்பதாயிருக்கின்றதும் மிஸ்தர் சத்தியநாராய் பஸ் கட்டம் மக்களைப் பட்டினி போடும் காரியத்தில் இறங்குவது கேவலத்திலும் கேவலம் என்பதை அவர் இடித்துக் காட்டிவிடுகிறார். இந்திய வங்காளியினர்களான தேரட்டத் தொழிலாளரைப் பட்டினி போட்டு வதைத்து விட்ட ஒரு காடுகளான சத்திப் பிட்டம் இப்போது உருவாகி வருவதாகக் கனம் குடியிருந்தவர்கள் இந்திய அரசாங்கமும் இந்தியத் தலைவர்களும் மிஸ்தர் கீஸ்ப்புடன் இருக்க வேண்டிய அவசியம் பண்டக வற்புறுத்தப்படுகிறது.

புதிய காரியதரிசி

கேரளப்பின் சென்ற பல ஆண்டுகளாகத் தொழிலாளர் போதும் பணியாததிலும் இலங்கை இந்தியச் சங்கத்தின் வருடாந்தரப் போதும் கூட்டம் இவ்வாறும் கூடப்பெற்றபோது அதற்குத் திரு கே. எம். ஷா தலைவராகவும் திரு என். பத்மநாப அடல் காரியதரிசியாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். திரு என். பத்மநாப அப்போதே சென்ற ஆண்டிலும் காரியதரிசியாகிந்தார். சென்ற வருடமே, ஜூன் மாத வதுபுகக் கைத்தின் போது கீடு வாகைகளை இழந்து தனித்த இந்தியப் பிரஜைகளுக்குத் தகு அவையும், இந்தியச் சங்கமும் செய்த செவ்வகம் அளித்தம். அவற்றை இந்திய மக்கள் ஒரு போதும் மறக்க முடியாது. இந்தியச் சமூகத்தின் முதலெழுத் தலைவரும் காலஞ் சென்றவருமான திரு பெரிசுத்திரம். அக் கைத்திய இந்திய அரசாங்க எழுந்த திரு டி. எம். ஆர். சத்திரம் திரு ஏ. டி. எம். முதலான பல பெரியவர்களினால் 1938-ம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இச் சங்கம் அன்று முதல் இன்று வரை எவ்வளவு குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் காரியதரிசியான திரு பத்மநாபய்யர் இலங்கையிலுள்ள இந்திய அரசாங்க இன்ஸ்பெக்டர் ஸர்ப்பொரோஜனின் இலங்கைக் கிளத் தலைவராவார்.

ஸ்ரீ கணேசராம் 777 பிராண்ட்
புதிய தயாரிப்புகள்!

திடீர் பாயசம்
பாதி கெத்தாடல் தீர் பாயசம்
தக்காளி சூப்
தீர் கெத்தாடல் தீர் தட்டி சூப்

தயாரிப்பவர்கள்:
ஸ்ரீ கணேசராம் & கோ.
சென்னை - 1
காடாக்கிண்டிசுடன் தென்ன

பிப்ரவரி 27² முதல்...

சென்னை மற்றும் தென்னுட்பெங்கும்

கஸ்தூரி
பிலிம்ஸ்

நான் சொல்லும் ரகசியம்

ஸ்டுடென்ட்ஸ்
P. முத்தையன்
தயாரிப்பு
V.C. சுப்பிரமணியன்

2/9/91

தூதன் விவசாய சாதனங்களைத் தயாரிக்க கங்கள் சேவை

கீழ்க்கண்ட வேலைகளுக்கான செலவு
நவீன யந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டவை

1. பெர்ரஸ் காஸ்டியம்	6. மில்லிங்
2. வெல்டிங் (கார் & மின்சாரம்)	7. டிரில்லிங்
3. பொர்ஜிங்	8. திரட் கட்டிங்
4. ஷேப்பிங்	9. பஞ்சிங் & ஷிபிங்
5. டர்னிங்	10. துறாட்டலிங் & டெஸ்டிங்

விவசாயத்திற்கு ஏற்ற எந்தவிதமான சாதனங்களையும் தங்கள் எம்.ஐ.சி. சேவையேற்பு

விவசாய சாதனங்களைத் தயாரிக்க
கூப்பரின் டெக் டென்ட்
விவசாய சாதனங்கள் தொழில் நிலையம்
திருச்சிராப்பள்ளி

இருமஸ்!

இதமஸிக்கும்
நீர்த்தாயான குணத்திற்கு

பி. ஐ. காப் ஸிரப்

பென்சை இம்மஸிங்

பக்தி வ்யஸ்

25. பாத்ஸடிக் கடைத்ததும் வங்கி அவதாரமும்

சீனர் பரிஷித்துக்கு மேலும் பலவாறு அடைய கடைக்கைச் சொல்வதானார் :

ஆளுவது மண்வந்தரத்தில் நூர் ஆசை அவதாரம் எடுத்துப்பாற்கடலில் வந்தர மலையைத் தாங்கினார். தேவர்களுக்கு அமுதம் அளிப்பதற்காக மந்தர மலை மத்தாக அமைக்கப்பட்டது. அகரராகப் போரில் தோல்வியும் அடைந்து உயிரையும் இழந்த தேவர்களுக்கு அமுதம் அளிக்க வேண்டி வந்தது. போரில் தோல்வியுற்றது மின்றி, இத்திரிசைத் தூர்வாச மகரிஷியின் சாபமும் வகுத்தியது. ஒரு சமயம் துரிவாசர் வைகுண்டத்தில் இருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார். பரமன் அளித்த பூமாவையைக் கழுத்தில் அணிந்திருந்தார். வரும் வழியில் ஓரா வதத்தில் ரீதேரி வரும் இத்திரிசைக் கண்டார். முனிவர் தம் மாண்பை இத்திரிசைக்கு அளித்தார். செருக்கேறிய இத்திரிசர் அம்மாண்பை யாழ்வியின் தலை மீது விட்டெறித்தான். யாழ் அவதத் துதிக்கையால் எடுத்துப் புவிமீது போட்டுக் காலாய் விடுத்தது. முனிவருக்குத் தாங்காத போய்ம் வந்தது. இத்திரிசனும் அவனையும் முடிவரும் சிறப்பின்றுப் பாழாகப் போக வேண்டும் என்று சாபம் கொடுத்தார். அன்று தொட்டு வேள்வியும் தந்தைக்கும் இவ்வாறு உலகங்களைவளம் இருள் மூடிச் சென்று வந்தன.

இத்திரிசியின் இத்திரிசைக்கு வாயோர் அவ்வரும் பிரமன் அண்டினார். பிரமன் அவர்கள் பரிதவிப்பதைக் கண்டு, "இத்த வகுத்தத்தைப் போக்க வயவகன் விண்ணு ஒருவனே" என்று கூறி, அவருடன் வைகுண்டம் சென்று எம்பெரு மாண்பு புகழ்ந்தார். துதியைக் கேட்டு மகிழ்ந்து நூரியும் அவர்கள்மூன் தோள் றினார். ஆயிரம் கதிரவன் ஒள்கெ திரண்டாற்போல் கண்ணைப் பறிக்கும் தொதியுடன் தோன்றிய விண்ணுலகப் பிரமன் மறுபடியும் துதிசெய்தார்.

"வட்டையிலே நீயும், பக மடியில் பாளும், பூமியில் பரீரும், உலகமியில்

தக்வாழ்க்கையும் மாத்தருக்கு முயற்சி யிலும் இடைப்பதுபோல், மாசற்ற மனத் திலே இடைவிடாது நித்தித்துக் கடவு னைக் கவியானார் கண்டுக்கொண்டு நாம் கண்ட தோற்றத்தை மந்தவருக்கு எடுத்துரைப்பார். நான்கனோ, நேராகவே இன்று தேவர்களைத் தரிசனம் செய்து விட்டோம். கானகத் தீயிலே வகுத்தித் தனிக்கும் யாழ்க்குக் கங்கையின் நீர் இடைத்தாற்போல் தனித்து நிற்கும் எங்களுக்கு உங்கள் தரிசனம் அமைந் துள்ளது. நான்கன் வந்த காரியத்தைக் கைகொடுப்படி செய்ய வேண்டும். அது என்னவென்று உங்களுக்கு உரைக்கவும் வேண்டுமோ?"

பிரமன் சொல் கேட்ட நாராயணன் இடிமுழக்கம் போன்ற குரலில் பதிக் அளித்தார். "உங்களுடைய நன்மைக் காகக் கூறுகிறேன், வேளுங்கள். நற் வாகம் வரும் வரை காத்திருப்பீர் : இப்பொழுது அரக்கருடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளீர். நாடியதை அடைய வேண்டி எதிர்புடனும் தெருங்க வேண் டும். நாடியது கைகடியும் பாம்பினிடம் அகப்பட்ட எலியை எதிரினாய் பற் தாடலாம். இப்பொழுது எனைவராகத் தும் அமுதத்தைத் தேட வேண்டும். பாத்ஸடிக் பற்பல பச்சிலைகளையும் முனிவைகளையும் போடுங்கள், மந்தர மலையை - மத்தாகவும் வாகவியைப் பரிசாகவும் வைத்துப் பாத்ஸடிக் கடைபுக்கன், நானும் உதவுகிறேன். அரக்கரும் கடவே கண்டவாட்டும். அந்நீர்களுக்கு உலகப்பூத்தான் மித்கம். பயன் உங்களுக்கே. அவர்களுடன் இப்பொழுது இளைத்து போக வேண்டும்" என்றார்.

இத்திரிசனும் மந்தர தேவர்களும் அகர ராஜ்யை பரிசை அனுவி அவருடன் சமாதானம் செய்து கொண்டனர். விண்ணு தங்களுக்கு இட்ட கட்ட னையைத் தெரிவித்தனர். பரீவும் அதற்கு இசைத்தான். பிறகு இரு சார்பாரும் ஒன்றுகூடி மந்தர மலையை அடியோடு தூக்கிக் கடற்கரைக்கு எடுத்துச் சென்ற னர். ஆளுக் போகும் வழியில் மலையின்

பாரத்தைத் தாங்க முடியாமல் கைப் புற்ற இத்திரன், பவி முதலியோர் மனை வையப் பூமியில் வைத்து விட்டார்கள். இழை விழுந்த மனை பலரை தகவிக் கொன்று விட்டது. இதை அறிந்த ஹரி கருடன்மீதேறி அங்கு வந்து, தம் பார்வைபெயரேயே காலமுண்டவரைக் குணப்படுத்திவிட்டு, மனைவைக் கருடன் மீது ஒரு கையால் விசைவாட்டாகத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு கடலோரம் பறந்து சென்றார்.

வாகவி என்ற பாம்புத் தலைவன் மத்தர மனைவைக் கற்றிக் கவிராகக் கட்டி, தேவரும் அகரரும் அமுதம் கிடைப்பதற்குப் பாதைகளைக் கடைத் தனர். வாகவிற்கும் அமுதத்தில் பங்கு தருவதாக ஆகை காட்டி அவன் இவர்க ளைச் சென்றார்கள்.

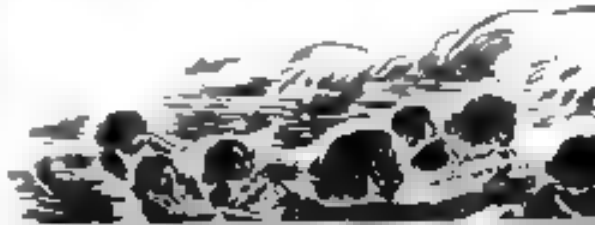
எடல் கடைபத் தொடங்கும்போது ஹரி தாமாகப் பாம்பின் தலைப் பக்கத் தைப் பிடித்துக் கொண்டார். தேவர் களும் அவருடன் சேர்ந்து அந்தப் பக்கமே தின்றுகள் ஹரியின் செயல் அகரத் தலைவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. "மறை பவீன்று, பிறப்பாலும் வீரத் தாலும் புகழ்வாய்ந்த தாம் கெவலமான வாகைப் பிடிப்பதா?" என்று என்னி றதுகவி தின்றுகள். இதைப் பார்த்த ஹரி புன்முறுவலுடன் வாகைப் பிடித் துக் கொண்டார். தேவர்களும் அவர் பக்கம் சென்றனர். அகரர்கள் தலைப் பாகத்தைப் பிடித்துக் கொண்டனர். இரு சார்பாரும் கடலுக் கடை வ ஆரம் பித்தனர். ஆனால் மனை அதனுடைய பெரும் பாரத்தால் எடலுக்குள் ஆழிது விட்டது. தங்கண்மயத்திலிணைந்தென்று இரு சாராரும் மறை தளர்ச்சி அடைத் தார்கள். அக்மேயம் அனந்தன் ஆமை வேடம் பூண்டு, எடலுக்குள் புருத்து மத்தரமனைவைத் தாங்கி தின்றுர். கடல் வீன்று மேற்கிணைபும் மனைவைக் கண்டு களித்துத் தேவரும் அகரரும் திரும்ப ளும் கடைபத் தொடங்கினார்கள். தம் முடைய ராஜ்ய சக்தியால் அகரருக் குள் புருத்த விஷ்ணு, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தார். சாதவீக சக்தியால் தேவருக் புருத்தார். உணர்ச்சியை இழந்த மனையில் உராய்ந்தும் வலி வரா திருக்க வாகவியுடன் புருத்தார். மனை யின்மீது ஏறி மேற்குரு மனைபெய்த் திகழ்த்தார். இவ்வாறு ஒரே தருணத்தில் மனைவை மேலும் மேலாய் நினையில் திறுத்தும் ஹரியின் பலத்தால் இரு கட்கி யினரும் வேகமாகக் கடலுக் கடைத்தனர். வாகவியின் வாயி

வீன்று வெளிவந்த தீபெயர் கரும் மூக் கெழும் மூண்டு அரக்கர் சோர்ந்தனர். தேருப்பினும் வாடும் மரக்களைப் போல் தேர்ந்தினர். ஆனால் தேவரீது அனந்த ளுடைய ஆணையின்படி மறை பெய்த்து; கடற் காற்றும் வீசுவது. பெருமயத்தி னடுத்தும் அமுதம் வராததைக் கண்டு மகாவிஷ்ணுவே வாகவியைப் பிடித்துக் கொண்டு கடைத்தார்.

அப்பொழுது கடலினின்று "தாமாவா ஹம்" என்ற கொடிய நஞ்சு வெளி வுத்தது. தாமா பக்கத்திலும் பரவும் அவிஷத்தின் வேகத்தை ஒருவராலும் செக்க முடியவில்லை. எல்லோரும் ஒன்று கூடிச் சதாசிவனிடம் சென்றார்கள். கெளைப் பவவாறு துதித்தனர். "தேவ தேவனே! மகாதேவனே! மூவுலகையும் எரிக்கும் இக் கொடிய விஷத்தினிருந்து எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். மாத்த ரைத் துன்புறுத்தும் கொடியவரை மாப்பயது உடைத்துப் புதிதன்று. மன்மத லைச் சாய்பவாகியும்; தகவுண்டைய வெள்ளியைத் துண்டாக்கியும்; மூப் புரத்தை எரித்தன; பமனை அடக்கியும்; ஆமவே எங்களைக் காத்தருள்வாய்" என்றனர்.

தேவர் படும் துயரை அறிந்த செ பெருமான் உமைமீடும் செவநுமாரை மொழித்தார்: "பவானி! கடலினிருந்து கிணம்பிவ எங்கட விஷத்தினும் இவர்க ளுக்கு ஆபத்து தெரிட்டிருக்கிறது. கருத்தவோரைக் காப்பதுவே, பெரி யோர்க்கு அமுது. உறநணம் வாய்த்த வன் தன்னுயிரைக் கொடுத்து மன்னுயி ரைக் காப்பன், இதுவே ஹரிக்குப் பீடவாயது. ஆகையால் இப்பொழுதே இந்தக் கொடும் விஷத்தை தான் உட் கொள்வென். என் செய்வாய் அனாவரும் உன்மேயை அடைவாரே!" "செய்யும் இச் செயதுக்கே சம்மதித்தனன். பரவி வீரன் தஞ்சைத் தம் இந் தகவியும் ஒடுக்கச் சிவன் அனாத விபூங்கிரை. எடல் நீசின் தீமைபெயால் விஷமாய்த் திரண்டு அந் தஞ்சை அவர் கழுத்துக்கு நீயமெனியை நம்பியது. அதுவும் அவர் உருவுக்கோர் அமுதைக் கத்தது.

கிடைபாகம் விஷத்தை விருங்கிய பித் தேவரும் அகரரும் திரும்பவும் பாதைகளைக் கடைத்தனர். அதனின்றி வெள்கிக்கு வெண்டிய பொருள்களை

(பால், நெய், தயிர்) தரும் பால் வெளி வந்தது. அப்பகையை நீஷிகன் ஏற்றுக் கொண்டான். பிறகு மந்தியென வெண் ணிறும் வாய்த்த உணவகீரவன் என்ற குதிரை விடைத்தது. அதை பனி தனக் கொன்று எடுத்துக் கொண்டான். அதன் பின் ஐராவதம் என்ற யானை வெளிவத் தது. அதை இத்திரன் தனதாக்கினான். கொண்டுவரும் என்ற வெப்பு மணி தோல் றியது. அதை விஷ்ணு தம் மார்பில் அணித்து கொண்டார். விரும்பிவதை வழங்கும் வக்வமை வாய்த்த பாசினாதம் என்ற மரமும், கண்டவர் கண்ணாக் கவரும் அப்சரகளும் ஒருங்கே வெளி வந்த பிறகு, மின்னகி மிஞ்சிய அழகுடன் வக்ஷி தேவி தோன்றினாள். இருத்தவர் அனைவரும் அம்மைபின் அழகைக் கண்டு வியத்தனர். இத்திரன் அவனுக்குக் சிங்காதனம் தந்தான் : நீராட ஆறுகள் பொற் குடத்தில் நீர் தங்கின. பூமி ஸ்ரீமுககண்ணாயும், பக்கவுள் பஞ்சகல்யாணத்தையும், ஸந்தகாலம் தனக் குரிய பூசகையும் கலியையும் கொடுத்தாள். நாளிவர் அவளுடைய அவலகாரத் துக்கு விதிவகுத்தனர். கந்தரவர் பாட, அவர் மனைவியர் ஆடினர். வானத்தில் பேசுகையும் சூ துத்துபேசும் முழங்கின.

அத்தனார் மகன ஒரு, திசைமையக் காக்கும் யானைகள் அம்மைக்கு அபிஷேகம் செய்தன. உடமரசன் மஞ்சள் பட்டா னடையை அணித் தான். வஞ்சன் வைத்யத்தி மாணவத் தத்தான். விச்வ கர்மா நுகைகள் கொடுத்தான். சரஸ்வதி முத்துமாணவைய வழங்கினான். பிரமன் தாமஸராவர் சமர்ப்பித்தான். நாகர் குண்டலத்ததைக் கொடுத்தனர்.

அவர் ஏத்திய கரம் திசுழ, கண்ணத்தை பொட்டிக் குண்டலமயிரண்டாட, தனக்கு இகாத்த மணுசனைத் தேடிப் புன் தைவ வதனமொடு ஸ்ரீதேவி திரித்தான். ஏத்தனம் சித்தும் மார்பும், மெய்விடை யும், வைகல்களும் காற்செய்வகையும் கவத்து கண்டவருக்குப் பொற்றொடி யெனத் தோற்றம் தரும் தேவிக்குத் தருத்த மணுசன் எங்குமே இசைய விக்கி ஸ்ரீதேவி சித்தித்தான். "தவ மிருப்போருக்குச் செனம் சிதைவவிக்கியு அதிவிருப்போர்க்கு ஆகா அலவகியை : சிதப்பிருத்தும் சித்திநின்பத்தில் இன்மை போகவிக்கி; மற்றவரை அண்டினவன் கொற்றவன் ஆவனோ தர்மம் இருத்தும் தனய இக்கலியை! கொண்ட இருத்தால் உடமே பகத்தில் ஆனையும் அண்டி தித்திறது : பெருமை பொருத்தியவர்

முதுமை அடைகிறார்; அடியோடு ஆசை அற்றவன் மனதுளகை மாட்டான்; ஆயுள் இருந்தால் அன்பு இல்லை; அன்பு இருப்பவர அற்பாயுளில் ஆசைத் து விடுகிறார்; இரண்டும் இருந்தும் அறியுமனம் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. அனைத்து ம் பொருத்தியவன் ஆண்டவன் ஒருவனே, அவன் தானாக என்னை நாடவில்லை!"

இவ்வாறு எண்ணி எண்ணித் தனக்குத் தகுந்தவன் துறிய ஒருவனே என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டு நன்மைகள் நாளும் தாராயனனைக் கணவனாய் வரித்தான். உரும்புகள் சூழ்ந்திருக்கும் தாய்மார மாலைபை மாதவன் கழுத்திலிட்டு, அவன் மார்பில் அழிவாத இடம் பெற்று, அவன் அருகில் செட்டிவிந்நான்.

முடிவாகுத்து அன்னலான அனத்தினும் செல்வத்துக்குச் செல்வியான பூதேவி வைத் தன் மார்பில் என்னுளும் இருக்கச் செய்தான். அங்கிருந்து அங்கையும் அன்பான பார்வையால் அனைவருக்கும் தன்மைவை நல் வினும். தேவர்கள் கவித்தனர். மக்கள் வாத்தியங்கள் கொடுத்தனர். சிவனும் பிரமனும் ஏகைய கோக பாகளும் மலர்மாரி பொழிந்தனர். தேவியின் பார்வையின் பெரு அமலாக் தேவர்கள் தல்வொழுக்கத்தையும் உத்தமத்தையையும் அடைந்தார்கள். தேவியின் அருட் பார்வையைப் புறக் கணித்த அகரருக்குத் தனர்க்கிலும், வெட்கமின்மையும், ஆசை மிகுதியும் கோம்பதும் மேவிட்டன.

டாடா - ஸபஸன்

அயல் காட்டினர் பணம் உட்கூட அளித்த உதவுவதைக் காட்டிலும் தொழில் அபிவிருத்தியில் கூட்டாளிகளாகச் செயல் புரீவதில் பல அது உலகங்கள் உள்ளன. தொழில் நுணுக்க சம்பந்தங்கள் அறிவும் செய்நுறைகளும் மெக்கு இலவசமாகக் கிடைப்பதுடன் பத்திரச் சமயங்களும் கிடைத்தல் கிடுகின்றன. இந்த நுறைகளையுடைய பரதம் பொதுவாக விரும்புகிறது. இதை அயல் காட்டிலும் தொழிலில் கிடைக்கும் வாய்ப்பை உத்தேசித்து விரும்புகின்றனர்.

செயல் முறைவிலும் காட்டுகின்றனர். இவ்விதம் கூட்டு-முறை தொழில் வளர்க்கிக்கு ஒரு உதாரணம் ஸபஸன்ஸ் லிமிடெட் என்ற நிறுவனம் காட்டினர். ஆய்வினைப் பரிசோதனையில் ஒரு பரதமாகப் ஸபஸன்ஸ் லிமிடெட் என்ற பெயர் உண்டாகலாம். உம் பெயரிலும், பரதத்தில் பிரபலமாக இருக்கும் டாடா கெமிகல்ஸ் லிமிடெட் என்ற பெயர் பரும்கூட்டுறவு. இவ் ஸபஸன்ஸ் லிமிடெட் நுட்பவர்க்கு கிருயிசெனிகள், பிரத்தி யோகமான படைப்புகளும், தொழில் சாலைக்கு வேண்டிய சமையல்கள் சமையல்கள் தோட்டங்களிலுக்குத் தெளிக்கும் பூச்சி மருந்துகள், உதங்கள் முதலிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் தலைமை கைதளம் வகிக்கிறது. இதுவாண்ட பல தொழிற் சாலைகள் உலகில் எல்லாப் பரதங்களிலும் பரதில் கிடைக்கின்றன. இந்த உதாரணத்தின் தலைவர் லர் பிரபலமாக கைவலில் ஸபஸன்ஸ் இந்நிபரவில் உற்றுப் பிரயாணம் செய்து விவசாயத் துறையில் ஏன் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தையும், உணவு உற்பத்தித் துறையில் தனக்கென வயதாமை எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சி ஸபஸன்ஸ் உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன செயல்படுத்திவருவதையும் சமீபத்தில் நேரில் காட்டித்து கொள்கார். விஜ்ஜான முறைகள் கமது விவசாயம் பெருக வேண்டுமென்று எழுப்பும் ஏம் கொடிய்கள் செயலில் பணிக்க வேண்டுமானால் இந்தக்கூட ஸபஸன்ஸ் உற்பத்தி செய்து விநியோகிக்கும் தளவாய் உதங்கள் மூலம் தான் முடியும். பெங்களூரிலும் இக்கம்பெனியின் கூட்டுறவிலும் ஒரு தொழிற்சாலை சீக்கிரமே திறவு உத்தேசித்திருக்கிறது என்பதையும் லர் பிரபலம் ஸபஸன்ஸ் தெளித்தார். இந்த உதாரணத்தின் கூட்டுறவிலும் உருவாகும் தொழிற்சாலைகள் விவசாயில் உற்பத்தி செய்யும் தலைமை அடைந்து கமது தேவையகைப் பூர்த்தி செய்ய உதவும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

- பாதித் - இன்ஸூலேஷன், பாஸிவிசம் ரூனோனர்ட், பி. வி. வி. (P.V.C.) உதாரணம் உட்பட.
- அதுமீனியம் கண்டக்டர் B. S. 2791; 1953க்கும் பாதித் பி. வி. வி. (P.V.C.) B. S. 1357; 1954க்கும் தயாரிக்கப்பட்டது.
- கண்டக்டரோடு ஜோனரம் ஆப் ஸ்பீஸில் உட்படபெண்கள் கோனர, ஆகிரா, ரென்ட், காமாதி, ஒரீனா இராஜ் யங்கன், ராஜேசுடன் அகிலாசன், மற்றும் மின்னர ஸ்தாபனங்கள் அங்கீகாரம் பெற்றது.
- விடிக குறைவானது ● தரம் உயர்ந்தது

ALIND
KER-AL-LITE கே-அல்-லைட்
 கட்டிட ஒயர்

அதுமீனியம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்
 கண்டக்டர் கோனராத்
 மானேஜ்மென்ட் கோவலி ரோடு (திருவாரூர்) கோவலி லிமிடெட்.

வலிமைக்கு
 புலி
 மார்க்கு
 தேயிலை

புலிமார்க்கு தேயிலை

அத்பியாயம் 28

கூடல் இழைத்த குதூகலம்

அந்தைக்காகு காள் செம்பவழத்
தீயின் கடை வீதியில் அந்த மூன்று
முரட்டு மனிதர்கள் பேசிக் கொண்டு
போன பேச்சைக் கேட்டதிலிருந்து மதி
வதவிக்குக் கவலையும், பயமும் அதிகமா
கிந்தன. அந்தப் பேச்சை ஒட்டுக்
கேட்பதனால் இப்படிப் புதுக் கவலை
களும், பயமும் ஏற்படும் என்று தெரித்
திருந்தால் முதலிலேயே ஒட்டுக் கேட்
காமல் இருந்திருப்பான்.

கொம்பு மூலிக்காத குட்டிப் பருவத்
துப் புள்ளிமான் போல் அவனமந்துக்
கவலையற்று அந்தத் தீயின் எழிலாதி
யாய்த் துள்ளித் திரிய வேண்டிய அவ
னுக்குக் கவலை ஏன்? பயம் ஏன்? கைக்கம்
ஏன்? எவ்விதப் பற்றிய கிளைவுகள் அவன்
கொஞ்சில் நீர்த்தரமாக ஓடிச் கொண்
டிருக்கின்றனபோல, அவனியே கொண்
டெய்வதற்கு முகவிரைகாரனைப் போல்
அவர்கள் பேசிக் கொண்டு சென்றதனால்
தான் அவன் கைவிடப்பட்டான். பட்டதான்,
லவ்விதான். அந்த முரட்டானுடைய
பேச்சை ஒட்டுக் கேட்ட தானிலிருந்து
அவனுக்கு ஒரு காரியமும் இல்லை.

"நயோ! அந்த முரட்டானால் கேட்க
வடவில் அவருடைய கப்பலுக்கு ஒரு

துப்பமும் கோமலிருக்க
வேண்டுமே. அவர்கள்
கையில் அசப்பட்டுக்
கொண்டால் அவரைக்
கொல்லாமல் விட்ட மரட்
டார்களே? அவருடைய
விரோதிகள் எவரோ
அவரைக் கொன்று
விடுவதற்கென்றே அந்த
முரட்டு ஆட்களைத்
தூண்டி விட்டு அனுப்பி
யிருக்கிறார்கள் போலிருக்
கிறது. எல்லா கன்மைகளும்
கொடுக்கும் அந்த வலம்
புரிச் சங்கு அவர் கையி
லிருக்கிற வரை அவரை
எத்தப் பதை என்ன
செய்துவிட முடியும்?
கடவுளின் கருணையும்,
அவையே நீண்டதுக்
கொண்டிருக்கும் என்று

நட்பார்த்தசாரதி

[illegible]

சாதாரணமாக எந்தத் தரப்பினரும்
செய்தாலும் செய்கின்ற இந்தச்
செய்து கொண்டிருந்தால் அவன்
நித்தம் ஓடித்திரும்பும். செயல் ஓடித்
திருமாலைப் படித்தியங்கார் போல்
கடைபிடிக்கும், விட்டிருக்கும், கடவகரை
மணங்குண்டுகளிலும். நினைந்துகொள்
கருத்தால் அவன் அந்தத் தீயின்
காரணத்தால் தெளிந்த மரங்களின்
விருந்து பந்தம் செல்லும் கிணிகளின்
கட்டிடங்களைப் பார்க்கும்போதெல்
லாம். "என் மனத்துக்கும் இப்படி
வாள் வெளியில் வீழ்ச்சி கிழைப்பான்
கடிகை அடர்த்து பந்தம் செல்லும்
அந்தத் திருந்தால் வேலமாகப் பந்தம்
போல் அகருகைய தோளின் மீது
உருவப்போது அந்தந்தகொண்டு
அந்த ஓரடிகள் அவனாகத் தேடித்

சென்னை 23.9.2019

'என்று என்னி ஏயு
 னா அங்ஙனம் ஒரு விவரம்
 அங்ஙனம் பதங்கும் இனி இவ்விதம்
 பேசிக் கிட்டு உணர்ந்து உட
 னும் பேசு விவரமீதே அவன்
 தலைப அழகும் பரம
 கனமகித தாங்கிக் கொண்டு உட
 பொதுமையாக கண்டதும் உட
 னிட முடிந்தது. ஆகவே அனமோ
 பரமோ, உணர்ந்த என்னவாகி
 யும், ஆசைகளையும், ஏக்கங்களையும்
 உமது கொண்டு மட்டும் பொதும
 யாக வாழ முடியுமென்று கிளை
 கைமகித அங்ஙனம் அனமோ அ
 வனவு பரமோ? மதிவதனியாக
 தாங்க முடியுமென்று.

சில நாட்களாகவே அவர் ஒரு
மாநில சர்க்கை பிடித்துப் போய்
பெரியபுற அயலுடைய தகையம்
அந்தையும் உணர்ந்து கோண்டன
அந்தப் பெண்ணின் மூன்றுக்கு
பிடிவாதத்தாலும் பயந்து அவளிடம்
ஒன்றும் கேட்கவில்லை அவர்கள்
சைதபாயத நற்புத்தித் தேட்ட
அமுது விடுவாரோ என்று பய
அவர்களுக்கு.

அந்த கம்பலின் மதிப்பு
ரின் அதனை ஒரு குடும்பம்
அடுக்குமல்ல
கூடப் புகழ்க்க
கோலிடுவது

கொடுத்தது. "மதிவதனி! இவற்றை உன் கையால் அறகாசத் தொடுத்துக் கொடு, பார்வலாம். இன்று மாலை நான் கடற்கரையிலுள்ள ஏழு கன்னி மார் கோவிலுக்குப் போய் தேர்த்திக் கடன் செலுத்தி வழிபட்டு விட்டு வர வேண்டும். எல்லாம் உய்கரு எல்ல இடத்தில் எல்ல கொடியை வாய்த் துப் பெருவாழ்வு வரந் வேண்டுமே என்பதற்காகத்தான்" என்று கூறி வேண்டிக் கொண்டான்.

அத்தனாள் வேண்டுமோகை மறுக்க முடியாமல் மதிவதனி உட்கார்ந்து கொண்டு காளை எடுத்து மலகைத் தொடுக்க ஆரம்பித்தான். கூட மலர் களைத் தொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மனம் சிவவசனைத் தொடுக்க ஆரம்பித்தது. மனம் ஏதாவதொன் தில் ஒருமையாகக் குவியும்போது, அந்த ஒன்றைத் தவிர திரண்டவ தாகச் செய்யப்படுமே ஊர்ப் சரியாக னடைபெறுது. பதாக்குப் பார்த்துக் கொண்டே சித்திரையில் ஒற்றியிருந்த மதிவதனி பூக்கை எடுத்து முடியைநை மறந்து வெறும் கான்றைய மார்த் மார்திச் சுகுகெட்டிப் முடித்து கொண்டிருந்தான். தாசையாக அத்தப் புகவாக வந்த அவருடைய அத்தை, அவன் புத்தொடுத்துக் கொண்டிருந்த அறகைப் பார்த்ததும், பொதுக்க முடியாமல் சிரித்து விட்டான்.

"நீ புத்தொடுக்கிற சிறைப் பார்த்தால் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. ஏதோ சினைவில் எங்கேயோ கவனத்தை வைத்துக் கொண்டு வேறும் காளை வளைத்து வளைத்து முடித்துப் பகாண்டிருக்கிறாயே, அம்மா! உன்மனம் செய் சிற அறகு மீடவும் என்னுட இருக்கிறது. காணும் பார்த்துக் கொண்டே தான் இருக்கிறேன். வளைத்து எட்ட கனாக நீ பித்துப் பிடி உவவியப்போல் இருக்கிறது. நீயோ வேலைக்கு உண்ண வருவதில்லை. இந்த வயதான காலத்தில் உண்ணாளுக்கு உதவியாகக் கடைக்குப் போக னாட்டேனென் றிருட். நீயாவற்றப் போய்க் கடற் கரை மனம் மேடுகளிலெல்லாம் களக் கடுக்கக் கத்திக் கொண்டிருக்கிறாய். நீ எப்போது விட்டுக்குத் தியம்? அருவாய்? எப்போது வேலைப் போவாய்? எப்போது எனக்கும் அண்ணாளுக்கும் தெரியாமற் போய் விட்டது. உன்னைப் பேசல் பருவம் வந்த பெண்ணுக்கு இந்தப் போக்கு கல்லதில்லை."

அவளைப் பதறித் தன் மனத்திலிருந்த குறைகளை அவன் முன்பே சொல்லித் தீர்த்து விட்டான் அத்தை.

பூக்களைப் தொடாமல் தான் வெறும் காளை முடித்து கொண்டிருக்க தை உணர்ந்தபோது, மதிவதனிகு வெட்டும் பீடுங்கித் தின்றது. முதலில் ஐந்தாறு கண்ணிகள் பூ கவத்துத் தொடுத்திருந்தான். அதன் பின்பு வெறும் காலைதான் வளைசயாக முடிச்சுக்கள் விழுந்திருந்தன. தப்பித் தவறி இதுமாதிரி அத்தைபின் வாயில் விழுந்து விட்டால் சினைவப் பேச்சு வாகவிக் கட்டிக் கொண்டாமல் சினை முடியாமல் தன்று அவளுக்குத் தெரியும்.

"ஏதோ தெரியாமல் செய்து விட் டேன். அத்தை! கொஞ்சம் சினைவு தனப் பி விட்டது. இன்னும் சிறிது போதில் எல்லாப் பூக்கையும் விசை வாகத் தொடுத்துக் கொடுத்து விடு கிறேன்" என்று முகத்திம்மலர்சினை வரவழைத்துக் கொண்டு கூறியும் மதிவதனி.

"கொஞ்சம் என்ன? சினை வாயில் உழுது உழுது, சினைவு தனவாய் போதாது? திரிபு? அந்த கவையின் கவலை விட்டுத் தவறிக் கொண்டுபோன இளைஞன் நீ இன்னும் மறக்கவில்லை போலிருக் கிறது. அவனை சினைத்துக் கொண்டு தான் நீ இவ்வளவு ஆட்டமும் பேசு கிறாய். காணும், அண்ணாடும், உன்னை எவ்வளவோ கண்டித்துப் பார்த்து விட்டோம். நீ எங்கன் கண்டிப்பைக் கேட்டுத் திருத்துவிர பெண்ணாகத் தெரியவில்லை. எட்டக்கக் கூடிய காரி பத்தையா நீ சினைக்கிறாய்? நீயும் உன் தந்தையும் தொண்டாழித்து அந்த இளைஞன் பெரிய செல்வக் குடும்பத் துப் பிள்ளையாஸிருக்க வேண்டு மென்று தெரியிறது. கேள் தினைக் கடையில் எங்கோ ஒரு மூலையில் இருக் ழும் இரத்தச் சிறுநீரில் உன்னைப்போல் ஒரு பெண்ணைச் செறித்ததை எப் போதோ மறந்து போயிருப்பான் அவன். அவனைப் பினைத்துக் கொண்டு ஏங்கும் அட்டே எண்ணங் களை இதை விளையிலேயே விட்டு விடு. அம்மை எட்டாத போருளை, எம் மால் எட்டி எடுக்க முடியாத உயரத் தில் திருக்கும் அத்தை. என் சினைத்து உருவப் படுவென்ன? திரண்டு கை களும் மூடமாகிக் கால் கொண்டியான னைவழிதான் தனக்கு எதிரே உன்ன பாகையின் கையாளை பகவேண் னை?" என்று கூறுகிறவாழிப்பதைப் பார்த்திருக்க. வெய்யினில் பெண் னைய உருகிப் பாதையில் விழுவிவழி கிறது. காணும் என்ன செய்ய முடி யும்? தான் உண்ணக் கைகள் இல்லை. எட்டிச் செல்வக் கைகள் இல்லை. சிற

தேவதாசைப் போலவே அந்தஸ்துமிக்கவரின் தூதர் போலத்தான்!

விவேகமுள்ள இந்தியத் தாம்பாளன் குமெக்ஸ்
பேலி சோப்பை உபயோகிக்கத் தொடங்கிவிட்டான்...
இது அழகான இளஞ் சிவப்பு திறமூன்று சோப்.
குமெக்ஸ் பேலி சோப் மிருதுவாக உத்திகரிக்கும்
தன்மைவாய்ந்தது என்பதில் ஆச்சர்யமொன்றுமில்லை.
இது குழந்தைகளின் கண் களுக்குமே, எருமத்திற்கோ
எரிச்சலையுண்டாக்குவதில்லை. குமெக்ஸ் பேலி
சோப் போலித்திலின் காகிதத்தின் பொதியப்
பட்டு, தனது காட்சியளிக்கும் இளஞ்சிவப்பும்,
நிலதிறமும் கலந்த அட்டைப்
பெட்டிகளில் கைக்கப்பட்டு
உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது.

மேகம்
பேபி
சோப்

**உத்தரவின் சுவர்த்தியை
சாவிப்பாடிய**

இருதலகம் பண்டாரமேன் னிடீர்,
மேனி அழகு, மயங்கி, மறங்கி, மறங்கி உ.

கொலம்பு கழுத்துச் செருத்துச்
செருத்துக்கு முகம் செருத்துச்
செருத்துச் செருத்துச்
செருத்துச் செருத்துச்

கல்லு நேகலகர்ச்சியை
யும், திருப்ப வாய்ப்பு
தரும் செருத்துச்
செருத்துச் செருத்துச்
செருத்துச் செருத்துச்

ZANDU

சியவன்பிராஷ்

கேசுதியம்

புளூட் பாய்ஸ்ஸு கல்
கேசுதியம் கி...

கேசுதியம் கி... 22-23

கேசுதியம்

**அழகிய பளபளப்பான
கூந்தலின் ரகசியம் ...**

கூந்தலின் பளபளப்பான கூந்தலை பெற
திருப்பதற்கு ரகசியம் என்னவோ பளபளப்பு
கூந்தலின், சரியான தலைநிலை கருத்து
தொடுப்பதற்கு...

கூந்தலின் பளபளப்பு உடம்பின் பளபளப்பு
தான் கூந்தலின் பளபளப்பு. கூந்தலின்
கூந்தலின், பளபளப்பு கருத்து
கூந்தலின் பளபளப்பு கருத்து
கூந்தலின் பளபளப்பு கருத்து
கூந்தலின் பளபளப்பு கருத்து

5, 10 அளவின் கீழே பிடிக்கல் கருத்து

காஸ்டரால்

தலைநிலை கருத்து

கூந்தலின் பளபளப்பு

திருப்பதற்கு கருத்து கருத்து, கருத்து
கருத்து கருத்து

கருத்து கருத்து கருத்து

கருத்து

கரத் உப்பிடலா மென்றுமோ வாய்
 னாம. சாத்தியமில்லாத ஆகாச
 மோடு போராய் வன்ன வன்மை
 விரியப் போகிறது. பெண்ணே!
 அந்த இளைஞன் பந்திய ஆசை
 லைத் தொலத்துத் தன் முழுவிதிட்டு
 எப்போதும் போல் நீ பழைய
 மதிவதனியாக மாறி விடு. கான் உன்
 முகத்தில் மலர்ச்சியைக் காணவேண்
 டும். உன் உதட்டில் சிரிப்பைக் காண
 வேண்டும். உன் வாயில் கலகலப்பு
 லிறைந்த பழைய குதம்புப் பேச்சைக்
 கேட்க வேண்டும். உன் கடைபில்
 பழைய துள்ளலைக் காண வேண்டும்
 இன்றே, இத்தக் களமே, நீ பழைய
 மதிவதனியாக மாறிவிடு. கடைக்
 குப் போ. பழைய சுதாசுரப்போடு
 வித்பலையைக் காலி. அன்னாதுக்கு
 மகன், மகன், இரண்டாகவும் திருப
 பவன் நீ ஒருத்திரான். இப்படிச்
 சோக கரடகம் வடித்து அன்னாது
 யும் என்னையும் வெதனைப் படுத்
 தாதே." — அத்தா தன் உன்னத்
 தின் உணர்ச்சிகளையிடுத்த ஆத்திரம்.
 வெதனை, ஆவல் எல்லாவற்றையும்
 அடக்க முடியாமல் அந்தப் பெண்
 னின் முன்பு கோட்டித் தீர்த்து விட்
 டான். அத்தையின் பேச்சுக்கு
 மதிவதனியிடமிருந்து பதில் வர
 வில்லை. முழங்காலைக் குத்த வைத்து
 அதன்மேல் முகத்தைப் புதைத்துத்
 கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான் அவன்
 மெல்லிய விசம்பல் ஒலி அத்தையின்
 செவிசுவில் விழுந்தது.

"என்னடி, பெண்ணே! இதத்
 காகவா அழுதுகுப்? அழுதக் கரும்
 படி நான் ஏன் கொய்கி விட்டேன்
 இப்போது?" — என்று கேட்டுக்
 கொண்டே மேடே குனிந்து அவன்
 முகத்தை கிமிர்ந்திருன் அத்தா.
 அவனுடைய விழிகள் எண்ணிக்க
 குளிகளாக மாறி விருத்தன. கண்
 களில் அரும்பிய எண்ணிர் அரும்புகள்
 செடிசுவில் அரும்பி மலர்ந்த மலர்
 களில் உதிர்ந்தன.

"வாராவது இதற்காக அழுவா
 னா? கோலித்துக்குக் கொண்டுபோக
 வேண்டிய மலர்களின் தூபகம
 கெடும்படியாக இப்படி இவற்றின்
 மேல் எண்ணிறைச் சித்துகிறாயே? நீ
 செய்கிற காரியம் உனக்கு வன்ரு
 விருத்தால் சரிதான்" என்று வடித்து
 கொண்டே அவன் உத்தலைக் கோதி
 விட்டுச் சரி செய்தான் அத்தா.

அத்தர் சமயத்தில் வெளியே சென்
 றிருந்த மதிவதனியின் தந்தை விட்டுத்
 குள் துறைத்தார்.

"மதிவதனீ! எத்தனாக அம்மா
 இப்படி உன் அத்தைபிடம் அழுது
 முரண்டு பிடித்துக் கொண்டிருக்
 கிறாய்?" என்று அவர் கேட்டார்.

"அண்ணா! உங்கள் பெண்ணுக்கு
 தங்கத்தான் சொல்ல வேண்டும்.
 அவளுடைய தீமைகளும், கனவு
 களும் இப்போது இந்தத் தீவிலேயே
 இல்லை. முகனைப் போல் சிரிச்சாமல்,
 பிராமை கலகலப்பாக இராமல் எப்
 போதும் 'அவளையே' கினைத்துப்
 புழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். கடற்
 கரைக் கன்னிமாச் கோயிலுக்குப்
 போவதற்காகப் புத்தொடுக்கச்
 சொன்னேன் தொடுப்பதற்காக உட்
 கார்ந்தவன் உயிரினை இல்லாமல்,
 புகை மறத்து வெறும் காரை முடித்து

கொண் டிருக்கிறான். 'இப்படியென்
 னாம் இருக்காதே, அவளை மறத்து
 விட்டு முன்போல் இரு!' என்று கண்
 டித்தேன். அதற்குத்தான் இத்தப்
 பதமான் அழுதான்.

தம் தங்கை உத்பதைக் கேட்டு
 மதிவதனியின் தந்தை சிரித்தார்.
 "இத்தமாதிரி வயதுப் பெண்ணை இத்
 தகைய அனுபவங்களிலிருந்து கண்
 டித்து மட்டுமே திருத்திவிட முடியாது.
 தன்னை கினைக்காதவரைத் தான்
 கினைத்து ஏமாந்த பெண்களின்
 கதைகள் உலகத்தில் அதிகமாக இருக்
 கின்றன. அத்தக் கதைகளில் ஒன்றாக
 என் அருமைப் பெண்ணின் கிளைவு
 களும் ஆகிவிடக் கூடாதே என்பது
 தான் என்னுடைய கவலை. கிளைப்
 பதை அடைவது ஒரு தவம்; ஒரு
 புனிதமான வேண்டி அது. கிளைத்து

நினைத்து அந்த நினைவுகளை உரு
 வேற்றி வறுமேற்றி எண்ணியதை
 அடைந்த தீரும் ஆகாசத் தவத்துக்
 குப் பிடிபடும் சீரமை வேண்டும்.
 அந்த அன்புமயமான தவத்தை
 விடாப் பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு
 செய்து வெல்லும் தெம்பு இதிகாச
 காலத்துப் பெண்களுக்கு இருந்தது.
 சிதைத்தும், பாஞ்சாலிக்கும், ஓரவியு
 சஞ்சீவியுக்கும் இருந்த திமத் தெம்பு
 செம்பவழத் தீயின் கண்ணப் பரதவ
 குன் என்னுடைய மலக்கு இருந்
 தால் அவனுடைய கவிதைதான்
 அது. சிதைவும், பாஞ்சாலிதும், சஞ்சீ
 வியும் நினைத்தவர்களை அடைப
 மட்டும்தான் பிடித்தது. சாலித்
 திரீயே அவர்களையும் ஒருபடி மேலே
 போய் விட்டான். தான் அடைந்த
 ஆடவனைத் தன் நினைவுத் தவத்தால்
 உற்றுநாட்டிவிடுத்தேவிடிக முடிந்தது
 அவனால். தெய்விகக் காதலின் பெற
 திக்கு இத்தகைய நினைவுவன்மை
 பெண்களுக்கு வேண்டும். சீரே ஆகா
 சனில் மனம் னாவதுவிட்டால் நினைவு
 குளுக்கு ஆற்றலே உண்டாவதில்லை.
 நீயும் காணும் இவர்க்க் கண்டிப்பதை
 இவ்வேடு விட்டு விட வேண்டும்.
 இவ்வளவு வயது வந்த பெண்ணைக்
 கண்டிப்பதும் அராக்கியமானது இவ
 னுடைய நினைவுகளை இவ்வேடு
 விடாவு கற்பிக்கட்டுமென்று விடு
 விடுவதுதான் கவிதை" என்று ஒரு
 தீயும் பட்டுக் கொண்டாடவர் பேசுந்
 தும் தவக்கவிடம் கூறிய அவர்
 மதிவதனியின் பக்கவாசத் திரும்பி.
 "மதிவதனி! நீ ஏன் அழுதிருக்க
 இன்னும் குழந்தையிலேயே?
 தாகையத் தவிர வேறு வேல்க்காத
 வரை பெண் பேசுவாள் குழந்தைத்
 தந்தை. உடன்பிறந்தோர், விடாவிட்
 டுப் பேரருள் எல்லாவற்றையும்
 உடத்து தன்னைத் தவிர இன்னொரு
 ஆண் மகனை நினைக்கத் தடைக்கும்
 போது பேசாத முழுமை பேசாத
 பெண்ணை விடுகிறான். இப்போது நீ
 ஒரு பெண். உன் நினைவுக்கு நீ ஒரு
 ஆண்மகனைத் தேடித் கொண்டு விட்
 டாய். அந்த நினைவுக்கு ஆற்றலைத்
 தேடி உறுதியாக்கு. அதுதான் என்
 உனக்குக் கூறும் அறிவுரை. இனி
 மேல் உன்னை என் கண்டிக்கப்
 போவதில்லை. பழமுறுத்தப் போவ
 தில்லை. "அந்த இளைஞன் உன்னை
 மார்து விடுவானென்று" சொன்னிக்
 கலங்க மனடயச் செய்யும் வடிக்கத்
 தையும் இந்த விடையிலிருந்து என்
 விட்டுவிடுகிறேன்" என்று.

தந்தையின் அந்தப் பேச்சைக்
 கேட்டவுடன், மதிவதனின் உடல்
 சிலிர்த்தது. காத மார்த்து நயக்கை
 தில் உடல் சீராகிவந்துபோய்
 இருந்தது.
 "அப்பா!..." என்று உணர்ச்சி
 மெனீட்டுக் கூவிக்கொண்டே எழுந்து
 ஓடிவந்து அவர் காலடியில் கருண்டு
 விழுந்தான் அவன். நினைவை உறுதி
 யாகவு. நினைப்பதை அடைவது ஒரு
 தவம்" என்ற சொந்தக் அவன் சொ
 னை விட்டு கீங்காமல் மித்திய ஒவி
 யாகச் சுழன்று கொண்டிருந்தான்.
 தன் எண்ணத்தின் இலட்சியமான
 காதலில் வெற்றி பெற ஒரு புதிய
 கருவி அவளுக்குக் கிடைத்துவிட்டது.
 அவளை அடைவதற்கு அளவுக்கு ஒரு
 புதிய உண்மையை அவன் தந்தை
 உறி விட்டார்
 "அப்பா! இதிகாச காலத்துக்குப்
 பின்பும் நினைவைத் தவிர்த்தி நினைத்
 தவனை அடைபும் இலட்சியக் காத
 லுக்கு உதாரணமாகச் சொம்பவழத்
 தனில் ஒரு பெண் பிறந்திருந்தான்
 என்று என் செய்யும் எடுத்துக் காட்
 டாகக் கூறுவதற்குத் தகுந்தபடி என்
 வாழ்த்து காட்டினிடப் பார்த்தேன்.
 அப்பா! அப்படி ஒரு வாழ்க்கை
 வாழ்ந்துவிட வேண்டுமென்ற பிடி
 வாதம் இப்போதே எனக்கு உண்
 டாகி விட்டது." அவனுடைய பாதல்
 கலித் தன் கண்ணீர் ஓழை ஆவோசத்
 தோடு உறுதியான குரலில் கதறினான்
 மதிவதனி.
 "எழுந்திரு. அம்மா! காணம் உன்
 நினைவுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கட்
 டும்!" என்று அமைதியாகக் கூறி,
 அவன் பிடியிலிருந்து தம் பாதல்களை
 விடுவித்துக் கொண்டு விட்டான். உட்
 பக்கமாத உட்கதர் அவர். மதிவதனி
 யின் அத்ததை ஒன்றும் சொல்லத்
 தோன்றாமல் குவிவத்தை வெறித்
 துப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தான்.
 அக்கைக்கு மாடியில் தன் அத்ததை
 போட்டு வந்தோடுவான் என்று
 கன்னிகைகளைக் கொல்கிறாற்போலி
 ருத்தான் மதிவதனி. ஏழு கன்னியர்
 கோலியின் வாசலில் ஒரு பழைய
 புண்டி மரம் இருந்தது. மீதவும் வய
 தான மரம் அது. அகாலடியில் மணர்
 பரப்பில் திருமணமாகாத கன்னியர்
 பெண்கள் தங்கள் மனத்திலுள்ள
 எண்ணம் கதைவதனா என்றும்,
 நினைவுக்கு இதை உணர்வின் கொடிப்
 பாகு என்றும், 'கூடல் இமைத்துப்
 பார்ப்பது வாழ்க்கை. கூடல் இமைத்
 துப் பார்த்தவாவது, மணப்பரப்

யில் மெழுகுத் திரை வேர்க்கி அமர்ந்து
கொண்டு, இரண்டு கண்ணாழும் மூடி
வழிபடும் தெய்வத்தை மனத்தின்
திராவித்து, வலதுகை ஆன் காட்டி
விரலால் மணற்பரப்பில் குறுட்டாம்
பொக்கில் ஒரு வட்டம் போடுவது.
கோட்டைத் தொடம்பிய நுனியில்
விலகாமல் ஒழுங்காக வந்து பொருத்தி
வட்டம் முழுமைவர மூடிவெற்றுகல்.
எண்ணிய காரியம் வெற்றி பெறும்
என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம்.
அத்தகைக்குத் தெரியாமல் புண்டா
மரத்தடியில் கூடல் இமைத்துப்
பார்த்து விடவேண்டும் போல் ஆவல்
குறுகுறுத்தது. மதிவதனிக்கு, விலகா
யாக இருந்த ஏழு கண்ணியரின் சில
களுக்குப் பூவணிந்து விட்டு அத்தகை
கண்ணா மூடித் திராவித்துக்
கொண்டு நீண்டபோது, மெல்ல
வெளிப் பக்கமாக எழுவிப் புண்டா
மரத்தடி, மணற்பரப்புக்கு வந்தான்
அவன். அத்தகை திரும்பி வந்து
பார்த்து விடப் போகிறானே என்ற
பயனும், வெட்டகமும் பதற்றத்தை
உண்டாக்கின. அவசரம் அவசரமாக
அத்தகை வரும் வழியை பிரித்து
திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே
மணற்பரப்பில் மெழுகு வேர்க்கி வட்ட

காத்தான். கண்ணா மூடினான். பன
பனப்பான இமைத் தொல்லை
கரும் பசுமைச் சிறு கரம்புகள் மூடிய
கண்ணின் அழகைக் காட்டின. வலது
கை விரல்கள் பவத்தால் கடுங்கின.
உடல் வியர்த்தது. கெஞ்ச ஆவலால்
வேகமாக அடித்துக் கொண்டது.
வலது கை ஆன் காட்டி விரலால்
வட்டத்தை மணலில் தீறி விட்டுக்
கண்ணா ஆகையோடு திரிந்து
பார்த்தான். என்ன ஆச்சரியம்!
ஆரம்பித்த நுனியோடு கோடு சரி
பாகப் போய் பொருத்தி வட்டம்
ஒழுங்காக முடிந்திருந்தது. அந்த
வட்டத்தை வைத்த கண் வாங்காமல்
பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே
தன் அங்கு புக்குரியவன் அன்று
உப்பல் நெய்தலத்திலிருந்து வந்த
செயின் ஒளி மறுபடியும் கட்டிவது
போல் ஒரு பிரமை ஏற்பட்டது அவ
ளுக்கு கூடல் கூடியதால் உண்டான
குதுசலத்தால் மதிவதனி அதையே
பார்த்துப் பூரித்துக் கொண்டிருந்த
போது, பின்னால் பாசோ சிறக்கும்
ஒளி கட்டிவது. திரும்பிப் பார்த்
தான். அவனுடைய அத்தகை நின்று
கொண்டிருந்தான். அவளுக்கு வெட்
கம் தாவி மூடியவில்கு.

சேக்கோடுபதி பதறிப் போனார்.
கடுக்கெனக் குமார பாண்டியனுக்கு
அப்படி ஒரு சிலை ஏற்படுமென்று
அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை சிலகுண்டப
உடல் இயல்புக்குத் தொடர்ந்தாற்
போல் கூடலில் பவனம் செய்வது
ஒத்துக் கொண்டது இராமலிங்க
னுக்குத் துடையாக்கல் வலுவதற்கான
அறிவுதான் இருந்ததை முன் கூட்
டியே அவர் உணர்ந்து கொண்டார்.
என்து, கருண்டு, படுத்துக் கொள்
வதையும், சோர்வடைந்து தென்படு
வதையும் கொண்டே கடந்த காய்ச்சல்
வரலாமென்று அனுமானித்திருந்தார்.
ஆனால் அது இயல்பான கடுக்கையான
விடக்கு வந்துவிடுமென்று அவர்
நினைக்கவில்லை.

அன்று மாலை வேர்த்துக்குள் காய்ச்
சல் மிகுதியாகி விட்டது. குமார
பாண்டியன் தன் கிணைத்திக் கிடத்
தான். ஏற்கெனவே அவனுக்கு
ஒற்றை காயியான உடல் காய்ச்ச
லின் கொடுமையால் அந்த உடல்
அஸ்ஸித்தண்டாகத் துவண்டு போய்

விட்டது. வெறும் காய்ச்சலோடு மட்
டும் இருந்தால் பரவாயில்லை, மன
உளைச்சலும் சேர்த்து கொண்டது.
‘தன் செயலுப் பற்றித் தரப் என்ன
நினைப்பான்? மன மண்டலையவரர்
என்ன நினைப்பார்? அனாபயெல்லாம்
அன்னிச் சோரித்து ஒட்டிக் கொண்டு
பழியை மகாமண்டலையவரின் அரு
மைப் பெண் குழம்மொழி என்ன
எண்ணுவான்?’ என்று இத்தகைய
கவலைகள் வேறு குமாரபாண்டியன்
மனத்தைக் கலக்கி விடுத்தன. அவன்
உப்பல் தளத்தில் படுத்துக் கொண்டு
தன்னை மறந்து உறவியபோது ஒரு
காலடி கண்டிருந்தானே; அந்தக்
காலடி அவன் உணர்ந்ததைக் குழப்
பிக் கொண்டிருந்தது.

காய்ச்சல், சோர்வு, கலக்கம், குழப்
பம், எண்ணவற்றுகளும் ஒன்றில் அவன்
செஞ்சுக்கு ஆறுதலான நிலைவு ஒன்
தும் கோடைபின் வெப்பத் தி
விடைவே சிறுசிறுக்கும் தென்றலிப்
போல் ஊடுருவித் கொண்டிருந்தது.
அந்த நிலைவு...! அதுதான் மதிவதனி

என்ற இனிமையான பருத்த மரம்
எனில் எம்போரத்துச் செங்கனியின்
செழுமை போல் உள்ளது குழியில்
நின்று மதிவதனியின் உள்ளில்
நின்று, முடிந்தும், திறந்தும்
அவன் அமைகளுக்குள் போய்
விதைத்து விட்டது. பூவுக்கும் மரம்
மாக மாறத்து விடும் உறுமணம்
போல அந்தப் பெண்ணின் நினைவு
புகுதல் 'எனோ ஒன்று' மறைந்
திருந்து தன்னைக் காங்குவதை அவன்
உணர்ந்தான். காய்ச்சலின் வெப்பம்
அவன் உடலெங்கும் களன்றது.
மதிவதனியைப் பற்றிய கிண்போ
அவன் உள்மெய்க்கும குளிர்வித்தது.
சக்க சோனாபதி அவன் தலைப்பக்கத்
தில் கன்னத்தில் கன்னியை அடியுடன்
அமர்ந்திருந்தான்.

குமார பாண்டிய பிள்ளையும் அவன்
கொண்டு வரும் பாண்டிய மரபின்
அரக்கினம் கிள்ளுகளையும் பத்திர
மாக ஒரு குதாவுமீன்றி நம் காட்டுக்
கூட கொண்டு போய்த் தேக்கும்
போது பிடி அருகாடவதுதானா? அவர்
கவலைப்படாமல் வேறு பரீ
கவலைப்பட முடியுமா? இவர்களைப்
பேரரசன் காசிபனின் உயிர் காப்ப
வன இராசசிம்மனிடம் கடற்காங்கிச்
சொகு அனுமதித்து கொண்டு போய்
அவன் மூன் கிதத்திலும் அவனு
டைய கோபம் மூலவதும் சக்க சோனா
பதியின் மெய்தான் திரும்பும்.

காசிபனுடைய கோரபத்திற்கு
ஆளாக கோட்டாடும், கப்பன் எழ மண்
டலக் கரைவாய் அடைவழும்பே
குமாரபாண்டியனுக்குக் கவும் ஏற்
பட்டு அவன் பகைய உற்ராகத்தைப்
பெற வேண்டுமே வேண்டு எல்லாத்
தெய்வங்களையும் மறைத்துக்கும் வேண்
குக கொண்டிருந்தான் சக்க சோனாபதி.
இவ்வரசன் இராசசிம்மனின் உட
லுக்கு அநிச்சி ஏற்படாமல் இருக்க
வேண்டுமென்பதற்காகக் கப்பலாகக்
கூட வேகத்தைக் குறைத்து மெது
வாகச் செலுத்த வேண்டுமென்று
மாறுமிகாகக் கூப்பிட்டு எச்சரிக்கை
செய்திருந்தான்.

கீட்ட பான் ரோம் மூலதம் இராச
சிம்மன் அன்றைக்குக் கன்னிநீக்கவே
யில்கு. உணவும் உட கொன்னலில்கு.
அக்கத்தில் அவன் என்னென்னவோ
பிதத்தினான் மாணியின் பொழுது
மயமும் ரோத்திற்று அவன் கன்னி
நீத்தான். தாமதரயின் கிவப்பான
உடபுத்து அகவிதையுப் போல் அவ
னுடைய கண்கள் கிவந்திருந்தன.

"இவ்வரசோ! காய்ச்சல் உடம்
போடு கீத்கள் இப்படியும் மிகையவும்

ரோத்தித் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது
கவலில்கு. ஏதாவது கொஞ்சம்
உணவு உட்கொண்டிருக்க" என்று
சக்கசோனாபதி சொன்னார்.

"என் என்ன செய்யட்டுமீ! எனக்கு
உணவு வேண்டி யிருக்கவில்லை.
வாபெனசாம் கலைப் புலன மரத்துப்
போய்க் காத்து வழிவித்து. எனனை
வற்புதுத்தாதிகள்" என்று குமார
பாண்டிய விடமிருந்து பதில் வந்தது.
தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு தன்
தில் விதித்திருந்த கிரிப்பில் கன்னியை
எழுத்து உட்காந்தான். அவனுக்கு
இருந்த தளர்ச்சியைக் கண்டு மதனிக்
கீழே சாய்ந்துவிடாமல் சக்க சோனாபதி
முதுகுப் பக்கமாகத் தாங்கிக் கொண்
டான். கோபுத்துத் தளர்ச்சிக்கும்
அந்த கிணியிலும் இராசசிம்மனின்
முக மண்டலத்தில் பாறையும் ஒரு
கோடியில் கவர்த்து தன்வடமாக்கிக்
கொள்ளும் அந்த அழகுக் குதுகுதுப்பு
மட்டும் குந்தவேயில்கு. சக்கசோனா
பதியின் பருத்த தோளில் சாய்ந்து
கொண்டுபெருகுச்சுவிட்டான் அவன்.

"எழ காட்டுக் காரவை அதுருவ
தற்கு மூன கவனக்கு உடல் நேர
யில்குபாளுக் காசிப மன்னருக்கு
என் காரவை கொள்ளி யின முடி
வாது. என் காரவைக் கவனித்து
அனுமதித்துக் கொண்டு வராததற்கு
தான் உங்களுக்குக் காய்ச்சல் வந்
திருக்க வேண்டுமென்று என்னைக்
கோபித்துக் கொன்னத் தொடங்கி
விடுவார்" என்று சக்கசோனாபதி
கறிபதற்கு இராசசிம்மன் உடனே
மதுமொழி கூறின்கு. கிறிதுமேரம்
கிதாமையாக கதைபோ கித்தித்துவிட்
டுப் பதில் சொல்குவிதவகிப்போல்.
"சக்க சோனாபதி! உடத் காய்ச்சலை
விட துப்போது மணக் காய்ச்சல்தான்
அதிகமாகிவிட்டது" என்று தழுத்தலுக்
கும் குளிக் கொள்ளும். அந்தச்
சோதகனிக் கொள்ளும்போது
உணர்ச்சிக் குமுறலின் வெதனியாக்
வர்த்தகைத் தடைப்பட்டு வந்தன.
சக்க சோனாபதி அந்தக் கண்டு பயர்
தான் "இவ்வரசோ! காய்ச்சல் உண்
போது தீப்படி உணர்ச்சி கப்பப்
டுப் போவோ, கிணக்கவோ கூடாது.
கதைப் பத்தியும் மனத்தைக் கவலைப்
பட விடாமல் கிம்மதியாக வைத்துக்
கொன்ன வேண்டும் என்று கூறினார்.

"என்னும் அப்படி. கிம்மதியாக
இருக்க முடியவில்லையே, சக்க
சோனாபதி மூன்கில் புரண்டு கொண்டு
பஞ்சகையாக கிணத்துக் கொன்
வதற்கு என் போகியாக இருந்தான்
அன்னவா முடியுமா? ஆகையம், பர

செய்துவதாய். அதற்கேற்றதுப் போயிவோ, காணும் கடந்து கொண் டிருக்கிறேன். என் செய்கின்ற பெண் ளாம் தெரிந்து கொண்டால் என் தாயில் மனம் என்ன பாடு பறும்? என்னும் பாருத்து என்ன பயன்? என் லோருக்குமே செட்ட பிள்ளையாக கடந்து கொண்டு விட்டேன். இதை பெய்லாம் கிறைத்தால் எனக்கே அழுதை அழுதைவதாக வருகிறது. மகா மண்டலேகையர் என்னைப்பற்றி எய்வனவோ கம்பிக்கையாம். என்ன என்னமும் வைத்துக் கொண்டு இடைபாற்றாமல்வதில் கொண்டு போய்த் தயக்கச் செய்திருந்தார். காண அகருக்கே கம்பிக்கைத் துரேகமம் செய்து ஏமாற்றி அசைக்காமப் பேரருங்களைக் கவர்த்து கொண்டு வந்துவிட்டேனோ! என்னைப் போல் பாவி இருக்க முடியுமா? காண் எவ் வளவு தூரம் பண்பில்லாதவனாக கடந்து கொண்டு விட்டேன்?" என்று சக்கிரேபதியிடம் அழுது கொண்டே சொல்லிப் புலம்பினான் அவன். என்ன கூறி எத்த விதத்தில் அவனைச் சமாதானப் படுத்துவ தென்றே அவருக்குத் தெரியவில்லை.

“இல்லாததை போலலாம் நீங்கள்
தக்கப்பனை செய்து கொண்டு ஆர
தீர்ச்சன். சக்திப்பயங்கள் கம்மம் எப்
படி கடத்திக் கொண்டு போகின்ற
வனோ. அப்படித்தானே காம் கடக்க
முடியும்? உங்கள்மேல் என்ன தவறு
இருக்கிறது? போகும், புகைவர்
பயலும் உன்ன இக்கதி குமரீஸ்
அரசரிமைச் சின்னங்கள் இடை
வாற்று மயங்கத்தில் இருப்பதை விட
இல்லங்காரில் இருப்பதே கலந்து”
என்று ஒரு விதமாக கூறும்
சொல்லார்.

“என்னை அங்கே கூட்டிக் கொண்டு போய் அவற்றைக் காண்பியுங்கள்” என்று பிடிவாதம் பிடித்தான் அவன்.

மேல்வ எழுந்திருக்கச் செய்து படத் திக் கூட்டிக் கொண்டு போய்க் காண்பித்தார். குழந்தை ஆச்சரியத்தோடு பார்ப்பதுபோல் முடியையும், வானமும், சிம்மாசனத்தையும் திரும்பத் திரும்பத் தேரட்டுப் பார்த்தான். இரகசியம்தான். அந்த அமைதியிலிருந்து வெளிவந்ததும். "என்னை உடனே மேல்தளத்துக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனால்தான் ஆகிறது!" என்று முடிவடைந்தது. அந்தத் திறந்த வெளிக் காற்று, கரங்கர உடம்புக்கு நுழைந்த கொள்ளாது என்று அவர் எவ்வளவோ சொல்லித் தடுத்தார்.

பார்த்தார்த. அவன் கேட்கவில்லை.
மேலு தாத்தியில் கூட்டிக் கொண்டு
போய் விட்டதெனார்.

மேலே மாலை நேரத்து வானின்
செம்பொன்றிதச் செழுமுகில்கள்
ஆக வானையத் தகந்தகாய்
செய்து கோலமிட்டிருந்தன. வானின்
பிறைச்சத்திரனை எட்டிய பிடித்து
விடுவது போல் அங்கு கைகளை
மென்றுப்பிடித்துக் கட்டம். இதரச்
சிம்மம் கண்ணிதத் துடைத்துக்
கொண்டு விழிதனை இமைக்காமல்,
கடலையும், வான வானையையும், எத்
புறத்திலும் திரும்பித் திரும்பிப் பாரத்
தான். அந்த வானில், கடலில், அல்ல
எனில். மெய்கயவனில், பிறைச் சத்திர
னில், அவன் எதைக் கண்டானோ?

“சக்கரேஜ்யுரே! கீழே போய் அந்த வஸம்புரீசர் சங்கை எடுத்துவராதார்கள்” என்று. அவர் கீழே சென்றார். திருமயிர பக்கமேல்லாம் செம்பவந்த நிலில் சந்தித்த அந்த அழகியின் முகமே தெரிவது போலிருந்தது. திரைகளில் மூடி இருந்த அந்த அழகு பாரா இயற்கையின் குழல் அவளை என்னவோ செய்தது. அவளுடைய காலில் துளியில் சில சேதங்கள் தாடித்தன. அவள் உள்ளம் ஏதோ ஒன்றை உணர்ந்து எதைவோ அழகாக வெளியிடக் கிளர்ந்தது. அடுத்த விக்காடி அவன் பாடத் தொடங்கினான். அம்மொருகையை இடையிட்டு அவன் இவிய குதல் ஒலித்தது. அந்த இனிமையில் ‘மதிவதனியின்’ சிவிய அவளின் கழன்றது.

[illegible]

சங்கராஜ ஸ்தூபி என்ற சங்கரேஸ்வர பதி அந்த இன்றையாள் வெள்ளத்தில் சோக்கி விளங்கு. "உங்களுக்கு இவ் வளவு கள்ளுக்குப் பரடையாதுமா?" என்ற அவர் கேள்விக்குப் பதில் கூடியமேல் அவரோடேயிருந்து சங்கர வாலாஜிக் கொண்டிருந்த அயன். (தொடருக)

Lakmé

பாங்கல் பெண்டர்

பாங்கல் பெண்டர்

பேஸ் பெண்டர்

பேஸ் பெண்டர்

பேஸ் பெண்டர்

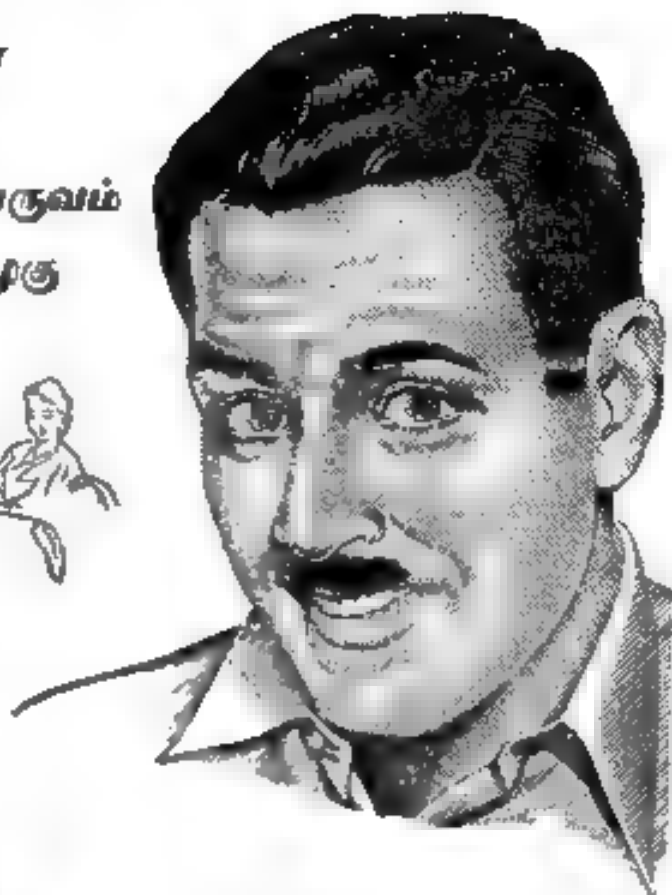
Lakmé

கைமே
அழகின் அலங்காரத்திற்கென
பரஞ்சு முறையிலிருந்து
தயாரிக்கப்பட்ட சாதனங்கள்

Lakmé

லக்மே குட் டைட் தயாரிப்பு

நரை மயிரே
தோன்றும்
முதுமைப் பருவம்
எய்தும் அழகு

ஸோமா

அகில உலகம் மிக
புது போதில் கோத
திறந்த இயற்கைக் கரு
வாயுடனும் கதலும்.

நிச்சயமாகக் கருமைபூட்டும்
கோமாளின் சக்திக்கும் மீறி நகர
மயின் எப்பிதயன் எவருமே மிகு
வாது! கோமா என்பது ஒரு சாஸ்த்
சாக்கென், கோத்திற்று இயற்கை
கருமைபூட்டும் சுதமமாகும். அநே
கமபம், இயற்கையான மூலப்
பொருள்கள் கலந்துள்ள அது
கோத்திற்று போஷாக்களிக்கும்.
கதலிமூலமாகும் .. அநேக
மனோகர நறுமணமுள்ளது.

ஏகபோக ஏஜென்டுகள் : எம். எம். கம்பாட்லவரன் அஹமதாபாத்-1.
ஏஜென்டுகள் :
ஸி. நரோத்தம் & கம்பெனி, மங்களதாஸ் ரோடு, பம்பாய்-2.

MPS-TAM

20000 ஏஜென்டுகள் : தே. பாய்லர் & கம்பெனி, 344, எம்.என்.ரோட், நகராண்
திரைக் க ஏஜென்டுகள் : கிருஷ்ணதீபகம்பெ., 61 & 62, தூத்துக்குடித் தோடு, சென்னை-1.

இசாக்ரதர் சம்வாதங்கள்

க. சந்திரனம்

6. காவல் கடமை

(மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சேவை, கனகசகாயம், ஆதிதேவன் குறையுள்ளது)

சேவக: எமது காவல் அதிகாரிகளாகவும், நிதமையுள்ளவர்களாகவும் தாதுவத்தின்மீதுபற்றுமையுள்ளவர்களும் இருக்க வேண்டுமல்லவா?

சேவ: உண்மையே.

சேவக: எவனும் தனது கண்ணியோடு பிணக்கப்பட்டிருப்பவரையே செலிப்பா னாடுரு?

சேவ: முற்றிலும் சரி!

சேவக: ஆதலால் எம் கவனத்துடன் பொதுக்க வேண்டும். எமது காவலருக்குள் எவர் காட்டில் வலத்தில் மிகுந்த ஆவலுள்ளவர்களை உருத்தும் அதற்கு எதிராக எதிராவும் செய்வதற்குப்பாதுவத்தின்மீது உரித்து கவனிக்க வேண்டும்.

சேவ: அவர்களே தகுந்தவர்கள்.

சேவக: வளரும்பொழுது எவ்வாறு பிராயங்களுக்கும் அவர்களுடைய குணங் களை ஆராய வேண்டும். தங்கள் கண் கையையும் பலத்தவாத்தவோ, மயக்கத் தவோ இழந்து விடாதிருப்பவர்களே வேண்டும் அதற்கு அவசியம்.

சேவ: அது எப்படி தெரிம?

சேவக: ஒரு மனிதன் தனது கொண்கை களில் இரு கரணங்களால் தனக்கி யையுயரவான். தனது மனப்பூர்வமாக, உண்மையைக் கண்டிப்பிக்குப்பொழுது மனப் பூர்வமாகச் செய்கிறான். அதற்கு மாரூசு ஒர் உண்மையை இழந்து பொல் வது காட்டு பொழுது தனது மனச் சாட்சிக்கு எதிராகச் செய்கிறவரும்.

சேவ: ஒருவர் மனப்பூர்வமாகத் தன் தீர்மானத்தை மார்த்திக் கொள்ளலாம். அப்படியின்மீ எப்படி அது மாறினும்?

சேவக: பலாத்தவர்த்தால் ஏற்பட்ட னுள்பத்தாலும், வகுத்தத்தாலும் மீளத் தம் கொண்கைகளைக் கவனிலாவதில்லை?

சேவ: ஆமாம்.

சேவக: அப்படியே இன்பத்தின் மயக் கத்தாலும் தனக்கி அறிவித்து விடலாம்.

சேவ: அதுவும் உண்மையே.

சேவக: ஆதலால், தாதுவத்தை ரட்சிப் பதே தமது தனக்கி கடமை என்று அகா யாத மனப்பாங்கமை புதுபொருத்த தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். பொருவத்தி னிருந்து அவர்களை ஒரு கவனித்து, மறதியாவோ, ஏமாற்றத்தாவோ தமது

கடமையைத் தவறக்கூடாத விதங்களில் அவர்களைப் பரிட்சை செய்ய வேண்டும். அந்தச் சோதனைகள் தெரிபயர்களையே தரிசுமைக் கவலர்களாகக் வேண்டும்.

சேவ: அதுவே சரி.

சேவக: உண்மையில் 'காவல்' என்ற பொருள் இவர்களுக்கே கொடுக்க வேண் டும். வெளி காட்டு எதிர்களை முறிப்பதற்கு உன் காட்டுச் சமாதானத்தைக் காக்கும் பொதுப்பு அவர்களிடமே ஒப்புவிக்கப் பட வேண்டும். இதற்கு முன் எம் 'காவல்' என்று கூறிய மந்தவர்களே 'உதவிக்க காவல்' என்று அழைக்கலாம்.

சேவ: சீவகன் உறுவதை என்னும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

சேவக: இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு புரணாக் கதை சிறுபடித்து. அதைக் காவலர்களுள் பிரதானமும் கம்பும்படி சொல்வது கைம் என்று தெரிகிறது.

சேவ: எம்மாதிரிக் கதை?

சேவக: இந்தக் காட்டுக் கதைகளை உன் கிட்டம் சொல்லு என்று உன் உன்மகனே இருக்கிறது. அதை முறையில் காவலர்க ளுக்கும், பிரதான உதவிக்க காவலர்களுக்கும் கொடுப்பாய் பிரதானமும் உப தெரிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பொருவமெல்லாம் ஒரு காவல். வெளிப் படைகளே அவர்கள் உற்ற கவலையும் ஒரு மாவத் தோற்றம். உண்மையில் முன்தேவியின் கப்பத்தில் அவர்கள் வளர்க்கு. தெரிவிக்கப்பட்டது வந்தனர் என்று போதிக்கப்பட வேண்டும். அவர்க ளுடைய வித்தியாப்போரம் முடிந்ததும் முன்தேவி அவர்களை வெளியில் அனுப்பி வைத்தாள் என்று, தங்கள் தோமே அந்த அங்கியாதலால், அவளே அவர் களைப் போஷித்து வந்ததால் அவளுக்கு உண்மையான கொண்டுபிடுத்து எல்லா மக்களிடமும் அவளுக்கு முழுமததா ளாகவும், தங்கள் சகோதர சகோதரிக ளாகவும் பழக வேண்டுமென்றும் உப தெரிப்பதே இந்தக் கதை.

சேவ: இந்தக் காட்டுக்கதைகளைப் பற்றி சீவகன் தயக்கிப்பது சிபாவமே.

சேவக: சற்றுப் பொறுத்திரு. பாதி தான் சொல்லியிருக்கிறேன். எமது காட்டுக் கதைகள் சீவகருமது உபதேவியுக்கும் 'பிரதானமே! சீவகன் அகாவரும் சகோ தரர்கள். ஆனால் சகன் உன்னைப் பலவித

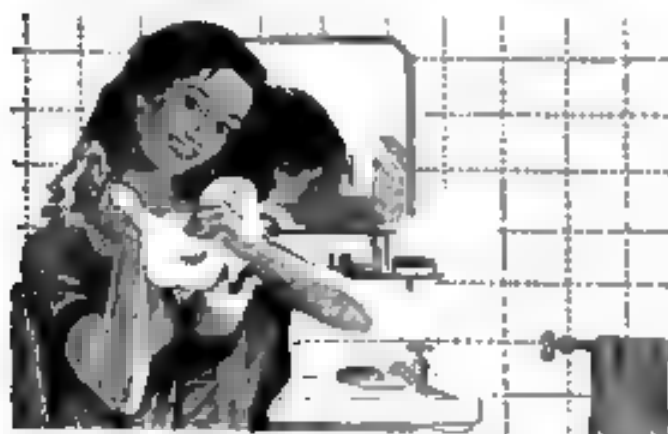
நரஸ் காபி

அருந்தி அதன்
பிரத்யேகமான
ருசியை
அனுபவிப்புகள்

நரஸ்
மாம்பழக்காய்ச்சி
கோ. பிராவேட் லிட்.
கேரம் & கேரம்

NE 3.13.4714

குடும்பத்தில்
உள்ள
ஒவ்வொருவருக்கும்
நல்லது

கூடும் உடனடியாக வெப்ப எதிரொலிக்கும் தயாரிப்பைப் பெறும், பரீட்சை
களை உடனடி நேரங்களில் மார்கோ சோப் சிவ வெளியே எழுந்தருளியுள்ளதும்
உத்தமமானது. மார்கோ சோப்பின் மூலம் எத்தனைதரம் தரை சித்திரம்
தூசுக்களில் ஆழமான புதுமை கெட்டு, எழுபத்திலிருந்து எல்லா அழுக்கு
களையும் போக்கி எத்தனையெத்தனையுமே. இதன் தயாரிப்பின் ஒவ்வொரு பைத்
திலும் சேமிக்கப்பட்டிருக்க மார்கோ சோப் உலகமெங்கும் அதன் உத்தமத்துவம்,
சுகம்மூலம் அதிசய தூய்மை உணர்ச்சிகளையும் அளிப்பிற்று.

மார்கோ சோப்

உலகமெங்கும் உத்தமமான சோப்

தி எக்ஸ்ப்ளே கெமிக்கல் கம்பெனி லிட். கனடா-25

தென் இந்திய ஆபீஸ்: 5/143, மீனாட்சி, கோவை -1

திருமணத் தொண்டு

சேதுபதி அரசாங்கம் திருப்பிக்
அறிவித்தல் தயிற் கார்டுக்
இருக்க முடியாது. பதினெட்டாம்
தாற்றுண்டித் திப்பகுதியில் இராம
நாதபிரம் சேதுபதி முதலதாமதிக்க
சேதுபதி என்ற மன்னர் ஆண்டு
வந்தார். அவர் கிழவனாரும் புதுமை
ஆவரும் கொண்டார். புதுமை
காலத்தும். இவரை கிழவனாகவும்
பொருத்தம் செய்து அவர்கள் கிழ
வின் தரம் சிறித்து விடாமல் பாது
காப்பதில் பெருமைப்படுகிறார்.
பொதுவாகவே, எங்கை சேதுபதி
மன்னர்களிடம் அந்தப் பெருக்
கங்கள் இருந்தது.

செதப்பின் செழிப்பாக வாழ்ந்த காவத்திய இராமரதபுரம் பகுதியின் தன் எய்வனது எல்ல காசிவனம் கடை பற்றிடுகின்றது! இராமரதபுரம் என்னிருக்கும் பெருமை ஏற்பட்டதே செதப்பின் அங்கு வாழ்ந்திருந்தான். இராமரதபுரத்துக்கு வந்தபடு செல்வ வரி எந்த வரட்டி இருந்து வந்ததும் தங்கியபெய்து இராமரதபுரம் வந்து செதப்பின்வம் கண்டு செல்வ விட்டால் அந்தப் புகாணிய வரத்தினவின் பாரிவ விதைவெந்தது என்று பழைய வளி விருந்து நடு வழங்கி இருக்கிறது. அங்கு வாழ் பெருமை அந்த அரசு மரபுக்கு உண்டு.

கோவில்களைக் கட்டினார்களா? எந்த
 கோவில்களைக் கட்டினார்கள்? எந்த
 தங்கள் கட்டினார்கள்? நமக்கு என்
 காலகால அமைந்ததா? இராமநாத
 புரம் அந்தமான்மலை இராமநாத
 விளக்கு மண்டபத்திலும், இராம
 நாதசுவாமி கோவிலிலும், கங்கையு
 திழைப் புலவர்களின் குரல் ஒலித்
 திருக்கும் அது ஒரு காலம் நமக்குக்
 கும், நெல்லாட்டுக்கும் போதகனம்.
 குடும்பச் சொத்துக்களைப் போல்
 கண்ணிக் கொண்டு நமக்குமே.
 எவ்வாறாயும், அந்தமான்மலை கல்
 பரந்துவந்தது இனிமேல் அப்படி
 அந்தமான்மலைக்குப் போகிறார்கள்?
 இன்று இராமநாதர் எல்லாம் போத
 கனாயுள்ளதே நமக்குமே.
 பரவலான மனப்போதும், கலிசு
 களைப் பார்ப்போம். இது ஒரு
 புரம், கங்கையு ஒளி மயமாகத் தோன்
 தது இராமநாதபுரம் அந்தமான்
 இன்று அங்குக்குப் போய் கட்டிட
 மாக இருக்கிறதென்கிற கோவிலுக்குக்
 கிறது. எந்த உணர்வையும் பற்றிய
 தாகி விட்டால் அதைப் பார்த்து
 யாருக்கும் விவக்கித் தோன்றாது
 போகுகிறதே.

பேரகட்டும்,
இப்பேரறிஞக்
கும் இராமரத்
புத்தகத் தாம்
பேரளிப் பாரத்
தெண்டாம் தாம்

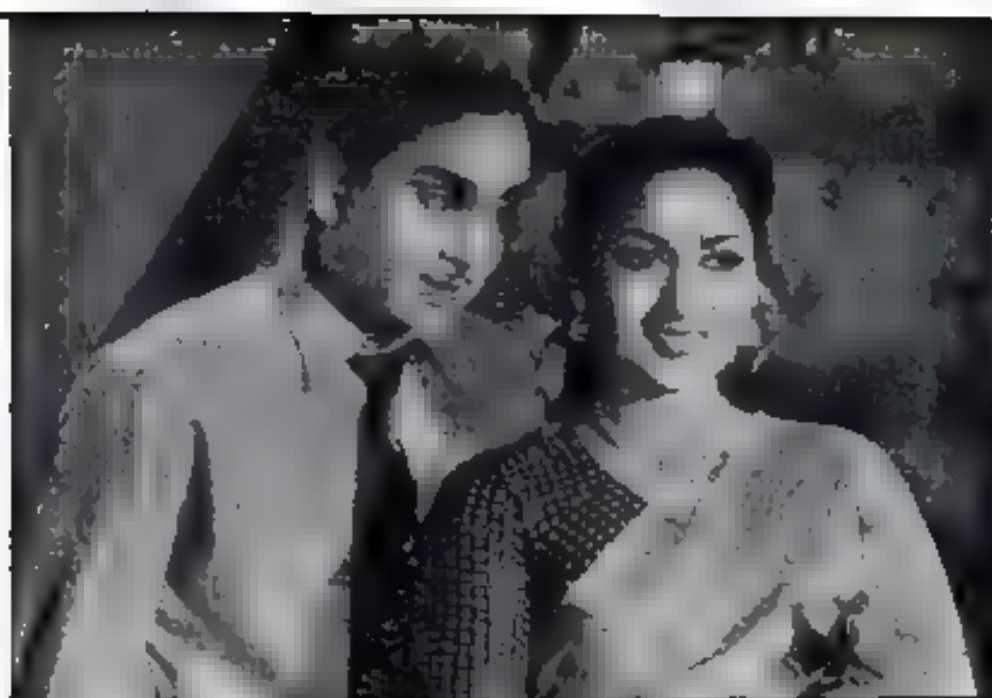
செவ்வாறு உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து
 உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து
 உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து
 உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்து

முத்துராமலிங்க சோழபதி ஆண்ட
காலத்தில் முத்திரைகாப்ப முக்கிய காரண
வன் அவருக்கு அமைச்சராக இருந்
தார். இவர் முத்திரைகாப்ப முக்கிய
ஒரு அபிமானமாக மாறினார். காரணமாக
இதனால் இன்ப துன்பங்கள் நிக்
காதது கவனிப்போம். துறத்துப்
பட்டை இரங்கி உள்ளவர். ஏதாவது
சொரு புதுமைமாதிரி கல்ல காரி
யத்தைத் தயாரேடுத்து சோழ மந்த
ரவரின் கிராமியை முத்திரைகாப்ப அமை
கையை வகுக்கவும். இப்போதுள்ள
இராமேசுவரம் கோட்டின் முன்னா
யது பிரதேசத்திற்குத் தட்டியது இந்த
முத்திரைகாப்ப முக்கியமாக மேற்
படுகையாகியதாம்.

அதிக காலத்தில் சென். புலம், கந்தேரையும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மாவட்டம். கோமுகியைப் புகழ்ப்பதற்கு, குமகம் கோட்டத்தில் உள்ள தேய்த் தேய், மும்மேலு கந்தையாகக் கொடுத்து கொண்டிருந்தார் முத்திருநாபு பிள்ளை. தம் கொண்டு உயர்த்தித் தந்தவர்களுக்குப் பஞ்சம் வரப்பட்டு விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டது. முத்திருநாபு பிள்ளை தேய்த் கண்டிப்பதற்குக் கொடுத்திருந்த பேரன் ஒரு கந்தையாகக் கொண்டு வந்தான் என்றும் குறிப்பிட்டது.

புதிதாக என்ன நடவடிக்கைகள் செய்யலாமென்று சிந்தித்தால், லாபம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், அதற்குப் பதிலாக வேறு பங்களிப்புகளைச் செய்து பார்த்தும் ஒத்திருப்பது சிறந்தது என்று சீமையின் ஆயிரக்கணக்கான கருத்தரக் குழுவின்மேல் எந்தத் துன்பம் பெரிதாக உருவாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்தது. தனியே தனது தனிப்பட்ட கணக்காகக் கூட, 9 அல்லது 10 வருஷம், லாபம் இல்லை என்பதுபற்றி ஒரு சித்திரத்தைப் போட்டுக் கொடுத்திருப்பது

இதில் சிவபிரான் ஒருவனாக
உருவம் குழைத்ததும் திருமண
மகிழ்ச்சி எந்தப் பெண்கள் கண்ணி
மகனாகவே இருக்கிறார்கள்
நாடு காண்பது எடுத்துக் கொண்டு
வருவான். உலகத்தைப் பட்டியல்

மஞ்சள் மகிமை

இந்தப் படத்தின் பெயர் "மாங்கல்ய பாக்கியம்" என்று இருக்க வேண்டும். ஆயினும் "கமங்கலி" என்று இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஏற்கனவே அந்தப் பெயர்களில் இரண்டு படங்களை வெளி வந்து 'பஞ்சுல்' ஆகிவிட்டன.

பழமையையும் இனிதில் புதுமையையும் இன்றி—வெய்யிலும் இல்லாமல் மறுமையும் இல்லாமல் வாணம் மந்திரமாயிருப்பது பெயர்—ஆனபடம் "மாங்கல்ய பாக்கியம்" ஆகியே. அது வெற்றியும் இனிதே நோக்கியும் இனிதே வெகத்தையே மறைத்து பெயர் விட்டது.

குழப்பமான திரைக்கதைவும், குட்டிக் கவர்சைப் போன எடிட்டிங்கும் சேர்ந்து கொண்டு "கமங்கலி"ப் படத்தை ஒரே அடிப்படையில் காட்டிவாசி விட்டு விட்டன. எந்தப் படத்திலும் தொடர்புடன் தொடர்புடையிருக்கும் மகத்தையும் அதிவிரைவிருக்கும். கனம்மரப் படங்களில் கூட அவர்களுடைய உருவங்களைத்தான் பெயர் அசைவில் போட்டுவாசின. திபெட்டர் வாகனங்களிலும்கூட அவர்களுக்குத்தான் அவ்வாறும் பிரமாதமாயிருக்கும் ஆனால் "கமங்கலி" படத்தில் கதாபாத்திரங்களும் கதாபாத்திரங்களும் ஒருபுறமாக ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு, திரைக் கதையில் அதிகமாகச் சம்பந்தப்படாமல் ஒதுக்கித் தரும் கோணங்கள் என்ற கங்கல் பாதத்தித் துக்குத்தான் மகத்தையும் அதிவிரைக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

படம் பார்க்கப்பவர்கள் படம் தயாரிப்பவர்களை விட எத்துமே மிகவும் கெட்டிக்காரர்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள் பார்க்கும் படங்களில் எவைகளை ஒதுக்க வேண்டும் எவைகளைக் கொள்ள வேண்டும் என்பது என்றுத் தெரியும். ஆகவே, "கமங்கலி"க்கு "மாங்கல்ய பாக்கியம்" விட்டி விட்டது ("பஞ்சுல்" ஆகிவிட்டது) மேற்கூறிய படங்களில் வரிசையில் தான் சம்பந்தம் வெளிவாதி மறைத்து போன "மாதவி" ஸ்பையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சும்புள்ள தாமரையாத்ததைத் தயாரித்தல் சமத்தராக எல்லா பெயர் வாக்வித் கொண்ட எம். ஏ. வி. பிரசாரத்தான் மறைக்கிறான் "மாதவி" ஸ்பையும் தயாரித்தான். பங்காண் கொடுத்த மூலப் தயாரிக்கப்பட்ட கவந்து சொந்த பழைய படங்களை பெயர்வாண் விட இங்குள்ள ரோசமாக ஒரு படத்தை அவர்களை எப்படித் தயாரிக்க முடிந்தது என்பதுதான் அதிரலினைத் தருகத் திற்பம். ஆனால் 'மாதவி' என்று ஒரு படம் வந்தாகவே விளக்காமல், படம் பார்க்கப்பவர்கள் அதைக் கண்டு கொள்ளாமலே இருந்த விட்டதில் அதிசயம் ஒன்றும் இல்லை.

இப்படிப் பல படங்கள் வெளிவந்து சிறி சிக்கிர்த்தம் மறைத்து விடுவதனால், இத்தொடரிலேயே தமிழ்ப் படங்களை தான் கவனம் வருகின்றன என்றதனிப் பெரும் புகழ் கமக்குக் கிடைக்கலாம்!

அங்காபுரம் பிரதானிகள் தாசில்
பாது "மஞ்சள் மயிலை" வீச புதிதாக,
அதிசயத்தை தருத வித்தத்தில் ஒன்று
இல்லை. பால் விவாகத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்ட பழைய கதைதான்.

இராமத்திலே மகன் சேது. பட்டினத்திலே
மகன் மார்த்தாண்டம்; பித்த சித்
ரும் இந்த இரண்டு குடும்
பங்களையும் ஒன்று சேர்க்க
வேண்டும் எனத் தடிக்கும்
தாசில் பாவதியம்மாள்,
சேதுவின் மகனான சோமனத்
தும் மார்த்தாண்டத்தின்

மகனான சோஜாவுக்கும் திருமணம்
செய்து வைத்து விடுகிறார். மார்த்தாண்டம்
இந்த விவாகத்தை எதிர்த்திருக்கிறான்.
உயர் சித்திரம்தான் வரையின் வழக்காக,
விவாகத்து பெறுபடுகிறது. பால்
மணமாகக் பிறையத்தில், ஒருவரை
பொருவர் அறிசாமல் காதுகிட்டு ஒன்று
படுகின்றனர்.

படத்தில் ஆரம்பத்தில் கடக்கும் பொய்
மைக் கல்பாண்டு சோஜாவையும் மருத்த
மனின் அபேஷமும் மிகவும் கங்குலிக்கு
கின்றன. அப்பொழுது பட்டப்படும்,
"அங்காபுரம் சிவன் என்னும் ஒன்று
காழ்ந்தும்" என்ற உடுமலை காரையன்
வழியை பாட்டும் கங்குலிக்குகிறது.

"மஞ்சள் மயிலை" வீச காலத்திரை
திரைகள் எழுத. அவர் கடிப்பும் திரைகள்
மாகக் கூறுப்படி விடுகிறது. சோஜா
சத்தித்து அவனிடம் மனத்தைப் பதி
கொடுக்கிறது. அவனும் தன்னிடம் அன்பு
விடுகிறான் என்பதை அறிந்தது.
அவ்வளவு மூலம் தன் பால் விவாக
செய்து வைத்தே சென்றது. மார்த்தாண்டம்
தடி ஆகிய கட்டியவன் எனத்தந்திரன்
கடிப்பதும் கடித்து விளங்குகிறது.

சோஜாவைப் பால் விவாகம் செய்து,
பாத்திரத்தை உணர்ந்து கடித்திருக்கிறார்.
"மஞ்சள் மயிலை" வீச காலத்திரைகள்
தெரியப் பண்ணிய மயிலை என்னும்பா
வைச் சேர்க்கிறது. மார்த்தாண்டம் தன்
தாய் பார்வதியம்மாள் மட்டும் இவ்வ
யென்றும் சோமனத்தின் சோஜாவுக்கும்
திருமணமே கடத்திருக்கிறது. அப்படி
கடத்திருந்தாலும் கடைசியில் மீண்டும்
அவர்கள் ஒன்றுசேர்த்திருக்கிறார்கள்
முடிவாக. அதனால் தான் அவன் துப்பாக்கி
குண்டுக்குக் கூடத் தப்பிப் படத்தைக் கை
மாக ஈழக்கிறான்!

சோஜாவை ஒரு காலத்திலே பாலம்
படத்தில் மிகவும் கிளப்பான பாலம்.
அவர்கள் காதல் ஆரம்பத்திலிருந்தே கிள
கிட்டு விடுகிறது. உயர்வென்று மிக ஒன்று
கடித்திருக்கிறார். திருப்பாது நூல்களின்
கிளப்பைக் கிடைக்கின்றன.

மார்த்தாண்டமாக கரும் என். வி.
தங்காது கையில் வேட்டைத் துப்பாக்கி
யோடு வந்த படத்தை ஈழத்து கிடப்
பாத்தும் படம் ஈழப்பயிர்.

மார்த்தாண்டத்தின் தங்கை சேதுவாக
கருபவர் ஜி. வரையன். திரைக்கதையின்

சங்கடங்களுக்கும், "சம்பவம்" க்கும்
அவர்கள் துப்பாக்கி காரணம்.

மார்த்தாண்டத்தின் மனைவி கமலம்,
பதிக்கடங்காத பத்தினி. அவள் இவ்வ
யென்றும், சோர் - சோஜாவின் பால்
விவாகம் கடத்தே விடுகிறது. அப்படி
கடத்திருந்தாலும் அதன் காரணமாக

அவ்வளவு சிரமங்களுக்கும் ஏத
பட்டிருக்கமாட்டா. கமல
மாக கடித்த கத்திரை
கங்குலி கடித்திருக்கிறார்.

சோஜா - கருமாரி கடனும்
கவர்த்தி அளித்திருக்கிறது.

கடனாட்டிக்குத் தேடித் கண்டுபிடித்
துக் கொண்டு கரும் அவருக்கு "மஞ்சள்
மயிலை" வீச அப்படி என்ன மயிலை
இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.
கதை மிகப் பழையது. கடிக்கின்ற
திருமணம் கடிப்பால் கண்பெற்று
விளங்குகிறது.

"கூடிய விதிலின் அழகான வெண்
மலை" என்று சோமனம் சோஜாவுக்கும்
பாலம் பாட்டு மிகவும் கைவினைத்
தாவிடுகிறது. பி. கிரேவரும், கண்ட
சோமனம் பாட்டை கங்குலிப் பாடிவிடுக்
கிறான் பாட்டு சேவியில் ஒலித்த
கங்குலி இருக்கிறது.

படத்தில் கங்குலி கடித்திருப்பவர்களின்
கிளப்பை, கை விதிலின் மேல் திரை
யின் மறைத்து மறைத்து மறைத்து
வெண்ணிலாவையும், கத்திரைத் தில்
கடித்து காதல்களை அக்கருத்திற் பாலம்ப
வும் சேர்க்குத் சோமன வென்றும்.

திருப்பதி மலைப்பாசையின் உயர்வு,
சோமனாவும், சோம சோமனாவும்
கங்குலிப் பாடாக்கி விடுகிறார்கள். ஒரு
தமிழர் படத்தில் இவ்வளவு தாராள
மாகப் புறக்காட்டினால் சோமனத்
திருக்கோ என்று கைமிகவும் சேதோ
வுப் பட்டேன்.

இந்த திரைக்கதையை எந்த அழகான
அகமத்திருக்கிறார்.

91. பேன்

“அண்ணே! நீ என்னைமோ விடையாடுகிறாய்! போ குத்தியிருந்தாய் இருப்பேன்...”

“என்னடா, தம்பி! மிரட்டுகிறாய்? இருப்பேன், நிதிர்பென், படுப்பேன், தின்பேன், குடிப்பேன், மதுபடியும் படுப்பேன், இதுதானேடா?”

இப்படியாக ஒரு கப்பிரபாதம் தமது புத்திரகாமேஷ்டிகன்!

“அட அட அட! காணவில் எழுந்தாய் உங்கனோடு பெரிய போராட்டம். ஒரு நாள் தப்புவதில்லை. உங்கள் தொக்க சகிக்க முடியவில்லை...” என்று அனுத்துக் கொள்ளும் “ஸோ அண்ட் ஸோ” அதுதான் இந்தப் புத்திர காமேஷ்டிகனைப் பெற்று என்னையும் என் பிதிருக்கையையும் ‘புத்’ என்னும் தாக்கதிக விழாமை காப்பாற்றிய (பர) தேவதை.

“பேஷு! பேஷு! பீக்கினன் இரண்டும் ‘பேஷுபேஷு’ என்று குருமினையப் பித்ததுக் கொள்வீரணர். தாயார் இத் தொக்க சகிக்க முடியவில்லை என்று அனுத்துக் கொள்வீரன்! ரொம்ப பேஷு! தலை முடியைக் கத்தமாக வைத்துக் கொள்ளத் திறமையில்லை. பேன் என்றும் கா என்றும் தொக்கம் பேன்றும் சகிக்க முடியவில்லை என்றும் அனுத்துக்கொண்டு என்ன பிரயோசனம்?” (இது அடியேனாத்திய சொற்பொழிவு!)

உடனே ஒரு திசுத்தம். பீக்கினனும் தாயாரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் மாறிப் பார்க்கத் தொண்டனர். (மிகுந்த காட்சி என்னில்..... பார்ப்பது போல்.) தொடர்ந்து எவ்வாறாக ஏகோபித்து ஒரு விரிப்பு. (எப்படியோ! ரகசிய தீர்த்ததில் எவ்வகொரு திருப்பி. என்னிட தீர்த்து விரிப்பும் ஏற்பட்டதில் ஒரு சந்தோஷம்!)

“தென்கை மரத்தில் தென் கொட்டித் தாம். தெருத்தின்னைக்கு நேரீ கட்டித் தாம்பு நீங்க சொல்விறது கன்னத்தாய் இருக்கிறது.” (இது மேற்கொண்ட “ஸோ அண்ட் ஸோ”)

“என் பேச்சு நன்னுயிருக்கிறதென்று நீ ரிப்பதில் எனக்குப் பரிமாத்தோஷம்.” (இதற்குள் தாயார், பீக்கினன் யாவரும் மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கி விட்டனர்.) குரும்பத்தில் ஏற்படும் பன்வெறு சம்பவங்களைச் சமாளித்துச் கருக நிலையை ஏற்படுத்த மேற்கொண்டது போன்ற உபாயங்களை அடிக்கடி

கவனம் செலுத்தியிருந்தது. இவ்விதமாகக் கணக்கற்ற உபாயங்களைச் சமய சந்தர்ப்பத்துக் நேரப் சிஷ்டித்துக் கொண்டு வரும் எனது கற்பனைத் திறனை நெயர்சென் சென் சென்டியதானும்.

பேனும் எரும் தொக்கம் கொடுப்பது முடியவைக் கத்தமாக வைத்துக் கொண்டு மாட்டாத காரணத்தால் தான் என்பதை விளக்கியாவீற்று.

போதுமான காதிரெட்டமில்காத இடங்களில் வாசம்... இவ்விதம் பித்தது உறக்குவதும் அவித்தமேதான். தலை விவர்கிறது. முடி சிகி கொள்ளத் தடைய என்னையும் விவரணையும் நேர்த்து, விஞ்ஞானத்துக்கும் விவரணை ஒரு பொருளாக மாறி, இப் பொருள் முடிசை செல்லும் ஒன்றுக்குத் திரட்டிப் பழம் புனிதபாச அடையக்கடவாய் ஐடை யாக்ரும், இதனால் தலையில் ரொதி முதல் போட்டு பொருளுடன் என்று பய வித உபாயத்தைக் ஏற்படும். தொடர்ந்து முன்பென்றும் பெற்று வரும் இத்தச் சீரகட்டித் திட்டத்தில் ஒரு நிலையில், உபபொருளாக விவரணைதான் இத்த எரும் பேனும்.

ஒரு உதாரணம் சொன்னால் விஷயம் விளக்கி விடும். போதுமான வெளிச்சமும் காதிரெட்டமும் இல்லாத ஒரு குளியில் குப்பையும் கன்னம் நேரின் தன். அங்குதான் தாமே சிறிது கைய்கொய்த தெனித்து வைக்கிறோம். (அதுவும் வரகு வைக்கொலாரும்தானும்.....) அவம் விசேஷம்! இதன்மேல் சிறிது ஐயத்தைத் தெனிக்கிறோம். (என்னக் கரைத்த ஐய மாறும் மேலும் விசேஷம்!) பிறகு அந்த அறையின் இன்னும் அடைத்துக் கதவை முடிக்க கொண்டு வருகிறோம். இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்து அறையைத் திறத்து உன்னை சென்று பார்ப்போ மானும்.....! செக், எதும்கு முதல் கட்டெறும்பு, கரப்பாம்பூச்சி, தவிர, எட்டுக்காவி, பகவி, தென் என்று பல தரப்பட்ட ஜீவராசிகள் கூடை கூட யாக அங்கு குடியிருத்திருக்கக் காண ளாம். கத்தமாக வைத்துக் கொள்ளாத முடி விஷயத்திலும் இப்படித்தான் ஏற்படுகிறது.

ஆமணக்கெண்ணெய் போல் கொழு கொழுப்பான எண்ணெய், மயக்கம்

போடும் தரத்தில் உட்கார் முக்கைத் துக்கமும் காசனை (?) இவை மேற் சொன்ன முடிவைப் பெற விசேஷ காரணங்களாக அமைவதுண்டு.

தலைவியுள்ள ஸ்டீட்டு ஸ்டீடுகன் தலைவியைக்கு ஏறி அதற்கொரு புதிய சீர்தைத் கொடுத்து, பஞ்சத் தலைவியைவைக்கலிமகம் தலைவியைவாக மாற்றி, பீழித்தாய் என்னெனய் சொட்டுமோ என்ற தலைமைமையும ஒரு தாத்தைக்கையும் உண்டாக்கி, மானாத ஏறும்பும், திராத முட்டைப்புச்சியும் திரந்தர வாகம் புரியும் தலைக்குக் கொண்டு வரும். இதற்குக் கத்தமான முடிவாகும் அழுக்குப் பெற வாய்ப்புண்டாகும். இப்படித் தலைவியிருந்து தலைவியாகும், தலைவியிலிருந்து தலைமுமாமா மாறி மாறி வாகாத கழிவாத அழுக்குக்கு உறை விடும், மானாத பேணுக்கும், மடிவாத கருக்கும் தாத்தைக்காய் என்று முடிவும்.

ஒருங்காகவும், மெயோடும் இந்த அழகான முடிவைச் சீவி, போதாக்குறைக்குப் போன்னியம்மக அருள் என்பது போல் உள்ள முடிவையும் சேர்த்துப் பின்னி ஸ்டைபோட்டு 'டாப்யாக'த் தலைமையிப்போல் இரங்கு பங்கு, கொண்டை போட்டு பூணையும் ஒரு கணம் அதன் மேல் ஏற்ற.....!

"ஒய்யாரக் கொண்டையும், தாழும் பூவும் (அதன் உட்கே இப்படிதே கரும், பேணும்) என்றபடி மெயிசே உதாரணமாக) அலங்காரத்தைச் செய்தால் மட்டும் போதுமா? தலைவியிருந்து பேசக்கொண்டாய் தாரிஜாரியாய்க் கழுத்தப் படிவழியே இரங்கிலர நேரிடுமோ!

"இது பேணுண்ணிப் பேண்" என்று குறிப்பிட்ட குழந்தையை "கச்சர்", "கொண்ணர்" தனி பேருலியில் உட்காரச் செய்வார்கள். குழந்தையின் பிஞ்சு மனம் என்ன பாடுபடும்!

விட்டில் வந்தாலோ—இத்தக குழந்தையின் முடிவைச் சீவிய சீப்பிடுகல் மந்தைமக் குழந்தைகளின் முடிவைச் சீவக்கூடாதென்று "மேறு சீப்பு கொண்டுவா" என்பார். அந்தப் பேணுண்ணிக்கு குழந்தை என்ன செய்யும்? "செய்யக்கொளா பன்னிக்கூட்டிலிருந்து பெண்குத் தொத்திச் கொண்டு வந்து திற்தெறு இத்த ஐடம்" என்பான் தாயார். உண்மை யெழுகிதம் என்பது தானாகுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ...வார்க்கண்டது?

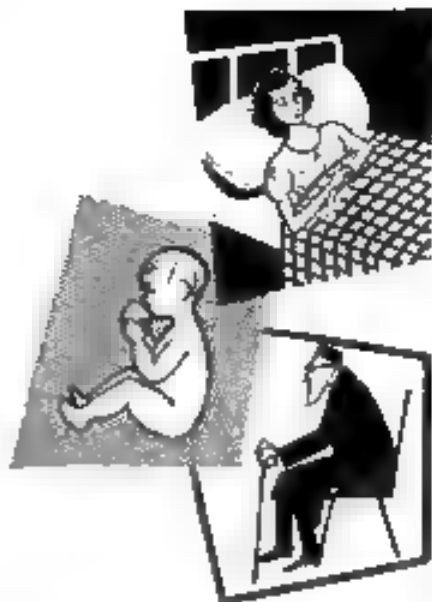
இதெல்லாம் ஒருபுறம் இப்படியிருக்க, 'பேணுண்ணி'க்கு குழந்தையிடம் யெறுகா விசேஷங்களும் ஏற்படுகின்றன. தன்ருய்ப் பரிக்கும்; குழந்தை தன்னுக்காப்பிடவுக்கு செய்கும். ஆனால் உட்க

வார்க்கி பேருது: தொஞ்சாளுமென இருக்கும்.

தலை மட்டும் கலைவாய் பருத்து விட்டது போலவும், கழுத்து மிகவும் பெரித்து விட்டது போலவும் போன்றும் விவரமெனும்பெயராய் எண்ணி விட்டால், அப்படித் தெரியும். வயிறும் கண்ணங்களும் கரைக்காய் வடிவத்தில் பகுத்திருக்கும். வரலிப் அளவுக்கு மீறிய பற்களும், குழந்தை கைவலப்பாடு இய்வாமல் சிணுங்கிச் சிணுங்கி ஒதுங்கி திற்தும்,

பன்னிப் பின்னிகளுக்குப் பகற் போதுணம் கொடுத்துதவ.....இத்தலை ஆபாயப் பட்டு ஜெட்டிகல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று படிக்கிறோம். தெய்வக்குணைத்த தீர்.....என்ற வகையில்தான் பணம் செல்லாகும். இதைத் தவிர்க்கமுடியாது. வாய்க்காய் வழியோடும்போது—தன்ருய்க், எகிப்பாழிகளில் தீயம்பாமல் ஒருங்கு பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் புதுறுக்குப் பாய்வதைத் தவிர்க்க முடியுமா? போகட்டும். பாய்பெண்டர்: அதை வெத்தரில் கரைத்துப் பன்னிப் பின்னிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு அன்புத் திருப்பணி. இவ்: கருபு பணிகளின் புணைப்படங்கள் பத்திரிகையில் வருகிறது. வெத்தரில் கரைக்கும் போது, கரைத்ததை ஆற்றம்போது ஆற்றலுதைத் குழந்தையின் வயிறாய்க் கைறும்போது என்ருவ்வாய் புணைப் படங்கள், ஆச்சரியம் என்ன தெரியுமா? பெண்டர் கட்டி கட்டாமல் கணரய வேணுமென்ற கைவல எப்படியோ போகட்டும் 'கரைத்துக் கொண்டிருக்கும் தாய் புணைப் படத்தில் விழுகிறதே?' என்ற கைவலையோடு காயிராணையே முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தாயரையும், கரைத்த பாசிக் குழந்தையின் குவாசியைக் கைற்றும்போதும் இப்படியே காயிரும் முறைமையாக (எதிப்பாடு) குழந்தையின் வயிறாவியும், பாதி வெகிவியுமாகச் செடுப்பிராகும் கண்ணராலியையும் பாரிக்கும்போது, இத்தப் புணைப்படம்செய்யியா, அல்லது விண்மயமமா? விண்மயமாண்கு யாக்குகு? பாசிக் கழுத்தும் திற்பத்தக்கா...அவ்வது பார்த்திரத்தில் கைற்றும்.....கா? என்ற சத்தெகம் எளும். இவ்விதம் தொண்டு செய்வோர்—காரத்தில் ஒருதாளானது மெற்சொல்ல வகையைச் சேர்ந்த பேணுண்ணிக்கு ஏதாவது செய்யக் கூடாதா? தண்ணீரில் முழுமிக் குளித்து போக என்னெனப் தேய்த்துச் சிதிது கழித்ததும் சீப்பிலுக் முடிவைச் சீவி ழுக் கணரவிலிருந்து மகழ் இலம் ஒழுகுவது போல்முடிக்க வயிழாக என்னெனப் வழியும். அத்துடன் பேணும் குவிவல் குவிவனாகத் திரண்டு வந்து விழும்.

தென்சரி உணர்வு
 ஊட்டமிகச் செய்யும் டானிக்

மிக மிகச் சிக்கலான சேஷனில், சான்றிதழ்
 முறையில்—உணவை போஷாக்கு மிகத்தான்
 செய்து. ஆல்போ-ஸாங் தினசரி உணவில்
 நீங்கள் அனுக்கியதும் ஊட்டமில்லியதும் வள
 முறச் செய்து.

தேவதந்தரின் ஆல்போ-ஸாங் எதிர்ப்பு சக்தியை
 எழுப்பிவருது. சிக்கலும் சிறு குழந்தைகளும்
 உடல் உரத்ததும்—பலமுறையும் உணவு ஊட்டு
 கிறது. ஆல்போ-ஸாங் பாதுகாக்கும் தாய்மார்
 களையும், குத்த வயதிலுள்ளதும் ஆரோக்கிய
 மாகவும் திடமாகவும் இருக்க உதவிவருது.
 ஆல்போ-ஸாங் குடும்பம் இனிப்பிடுவது—ஊட்டத்
 தைப் பெருக்கி விடுவது பணம் அளிப்பிடுவது.

உணவு -- உணவு திறத்த ஆரோக்கியத்திற்கு எட்டிய
 டானிக் ஆல்போ-ஸாங் உபயோகம்.

ஆல்போ-ஸாங்

ஜே & ஜே டிஷன்

சுற்றுலாபாத், தஞ்சாவூர்

அரவிந்த் மில்ஸ் லிட்., அஹமதாபாத்

Registered User of the Trade Mark 'SANFORIZED'

அமாவாசை கோபத்தில் பரபரக்க
தடத்தான். படித்தவர்கள் சொல்லும்
சான்றும், டி. பி.ஓ.வும், அம்மையும்
புரிந்துப் புகாத வகையில் மனக்கண்
மூன்றுத் தோன்றின.

மாணவியின் டாக்டரிடம் சென்றும்.
மனத் தைரியத்தைக் குறைத்து விட்ட
கோவியின் மேல் கோபம் வந்தாலும்,
சமயத்தில் உறிஞ்சின என்ற நன்றியும்
பிறந்தது. 'அவன் சொல்விடுக்காவிட்
டான் தான் படித்திருக்க மாட்டேன்'
என்று அவன் நினைத்தான்.

கேள்விபின்

இடம்பெற பிறந்தவிட்ட விவாதிபின்
பாரம் வளர வளர உடம்பின் பாரம்
குறைந்து வருவதை அவன் உணர்ந்
தான். கடந்த ஆறு மாத காலமாக
உடம்பு உடம்பாக இப்படி என்று உன்
உணர்வு கூற. அவன் எல்லாம் மனப்
பிராந்தி என்று தன்னைத்தானே தேத்
திக கொள்ள முயன்றான். அவனுக்குச்
சோறிதும் தூக்கத்திலும் என்ன
குறைவு? எட்டியில் சமைத்த சோற
வைப் பழசாக்கி, அதிகாரியில் தாவார்
போட வயிரை உண்டு விட்டு வேலிக்குப்
போய்க்கொண்டிருந்தான்.

பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு அவனை
கொண்டு வரும் குழம்புச் சாதமும் கீரை
யும் தென்னை ஊட்டுவிறலும். இன்று
அல்லது நான்கு மணிக்குச் சாப்பிடும்
மசால் வடைமும் மயூர் உடம்பைக்
கெடுக்கலாம். ஆனால் இப்படி இளைக்கும்
படியாகவா கெடுக்கும்?

உன்னைத் தானே தேற்றிக் கொள்ளுவ
தில் அவன் ஏதோ வெற்றி கண்டாலும்
எப்போதோ பார்த்த சோனி கேட்ட
கேள்வி வெற்றியைக் குழி தோண்டிய
புகைத்து விட்டது.

"என்டா! அமாவா! ஆன் துரும்பு
வளக்கா போயிட்டியே. புதுக புதுசா
சிக்கெல்லாம் கொண்புதே! ஏதாண்டு
யும் கண்டுடிச்சா உனக்கு?"

"ஏன்டா, உன்னைப் பார்த்தா அப்ப
யுக் கேக்கறே?"

"ஆமாண்டா ஆமாம், அமாவாசையைப்
பார்த்துத்தான் கேக்கறேன். புதிய
மரமா இருந்தியே. இப்போ அடித்திக்
கீரை வாயின் மாநிரி..."

"சரித்தான் போடா, சோம்பேறி!"

"எங்கே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் டாக்டர்.

"தூதரகத்திலே!"

"பலு சுமக்கிற வேலையா?"

"ஆமாமுண்ட்."

"கொஞ்ச நாளைக்கு அந்த வேலையை விட்டுவிடு."

"பொய்யாப்பா?"

"அட கொஞ்ச நாளைக்கு வேறு வேலை பாரு ஸார்! பலு தாக்காத வேலையா பட்டைத்திலே இங்கு!"

அமரவாணை யோசித்தான். 'ஏதெண்டு வருஷங்கள் தமராஜாக்கா படிச்சிருப்பார் டாக்டர்? அவருக்குத் தெரியாமலா சொல்வதுமா?'.

"சரிங்க."

"தெனம் தெனம் பழங்கல் சாப்பிடு."

"என்ன பழங்கல்? பச்சைப் பழங்கலா?" என்று கேட்டான்.

"பச்சை காய்ப் பழத்திலே என்ன இருக்கு? புழுதான் இருக்கு. ஒரு சாத்தாக்குடியும் முடிஞ்சா ஒரு ஆப்பிள் பழமும் தின்ன வேணும்!"

"நான் ஏதென்க, பண்டக்காரங்க துக்கதை நான் எப்படிச் சாமி துக்க முடியும்?" என்று அயிர்த்தான்.

"இதைப் பாரு. நான் தெரியாமல் சொல்லியே, உன் தீரண சத்திரோம் பக்குவமாகிவிடுக்கு. இப்படியே போனான் ஆனாலும் என் காலையே சொல்ல என்னக்கு மனசு வராதே. ஒரு நாளைக்கு எட்டாறு சொல்லு செய். ஒரு மாதம் பொறுத்து வர, சொல்வதிறேன்."

தூதரகத்திலு வேலையில் தினக்கூலி இரண்டரை ரூபாய். அதிலிருந்து வந்தால் எட்டாறு பழம் அவனுக்குத் தண்ணீர் பட்டபாடு. ஆனால் டாக்டர் கண்டிப்பாக அது கூடாது என்று சொல்லி விட்டார். வேலைவைவிடவேண்டும். எட்டாறுக்குப் பழமும் தின்றாக வேணும். அவன் என்ன சீமானா? உடம்பை அப்படிப் பழத்தைத் தின்ற காப்பாற்றி என்ன காணப் போகிறது?

ஆனால் டாக்டர் எச்சரிக்கை, அவனை அச்சுறுத்தி உள்ளத்தில் எழுந்த வேதாந்த வெறுப்பை உடனேயே அகற்றித் தள்ளி விட்டது.

தாயாரிடம் சொல்ல அவனுக்கு விருப்பம் இல்லை. தூதரக அதிகாரியிடம் மட்டும் விஷயத்தைச் சொல்லி வேறு இலாகாவை வேலை குடிபுகச் சென்றிக் கேட்டான்.

"உட்கார்த்து துங்குறது தான் வேறு வேலை. அதை வேணும்கு செய். கூடுமட்டும்தான் இங்கு!"

எத்தனாளமாகப் பேசப்பட்டும் வீண் வாதம் செய்வ மனத்திலே தென்பு இல்லை.

அமரவாணை தான் கடுதாதி இல்லாமலே அங்கிருந்து வேலைவேறி விட்டான்.

நாள்பற்போட்ட பழக் கடையில் கைவிடுத்த சிவவதையில் இரண்டு நாட்களுக்கு ஆப்பிளையும் சாத்துக்குடி வாயும் வாய்க்கிச் சாப்பிட்டான். பழக்க மிக்காத நாக்குக்கு அவை ஒட்டவில்லை. டூண்டும் தான்.

கடைக்காரர் பப்பாசைப் பழம் போல் இருத்தார்.

"சாமி! தேத்து மாதிரிக் கொடுங்க!" என்று அமரவாணை.

அவர் அமரவாணையிடம் பழங்கல் கைப்பிடு கொடுத்துக் கொண்டே கடையிலே இருக்க தண்பர் ஒருவரிடம். "அந்தப் பழங்கல் ரெண்டு நாட்களாகக் காணோம். மூப்பது ரூபாய் பணத்தையும் அடிச்சிக் கிட்டு எங்கேயோ போயிட்டான்" என்று சொன்னார்.

கடைக்கு முன்னாலே தின்றகொண்டே ஆப்பிளை 'தாக்கு தாக்கு'சென்று கடித்துத் தின்ற அமரவாணையைப் பார்த்த கடைக்காரனுக்கு ஒன்றுப் புரியவில்லை. அதாகவிவாகப் பட்டது. ஆனால் வாய் விட்டு ஒன்றும் கேட்கவும் இல்லை.

தண்பர் போய் விட்டார். சாத்துக்குடியில் தேரிக் தகத்தாக உரிக்கக் கண்டிப் பட்ட அமரவாணையிடம். 'இப்படிக் கொண்டா' என்று கடைக்காரர் வாய்க்கிக் கத்தியாக் தேர போட்டுக் கொடுத்தார்.

அமரவாணைக்கு அந்தக் கணம் திவ். ரென்று ஒரு எண்ணம் உதயமாவியது. தண்பரிடம் கடைக்காரர் பெரிக்கொண்டிருந்ததை அவன் காது கொடுத்துக் கேட்டாரா விட்டாலும், விஷயம் இவ்வாறு புதிதிலிருந்தது.

சாத்துக்குடியின் தேய்களில் உரித்துக் கொண்டே, "சாமி! உங்க கடையிலே எதிருக்கியும் வேலை இருக்குமா?" என்று மெதுவாகக் கேட்டான்.

"என்ன வேலை செய்குக்கிட்டிருக்கிறே இருத்தி தானா?"

"தூதரகக் கெட்டுமே பாதம் தாக்கிக்கிட்டிருக்கேன். பசமாய்!"

"என் வுட்டுட்டே?"

"டாக்டர் கூடாதுன்னுட்டாருங்க. சொற சர்க்குதிலையாம். ஒரு மாதத்துக்குத் தினம் தினம் பழம் தின்னுட்டு வர, சொற வேலை எதிருக்கியும் செய்ய வானும்கு சொன்னாரு..."

கடைக்காரர் யோசித்தார்.

"சின்னக் கூக வண்டி இருப்பியா? இரண்டு நாளுக்கு ஒரு வாட்டி எழும்புர், சொட்டரக் கெட்டுக்கவிருந்து பழம் இருந்து வானும். அப்பறம் கடையிலே என்னாத்தியும் அடுக்கி வைக்கணும்."

"சரிங்க, என்மாண்ட்!"
 "என்ன உலி கேட்
 ிடுறே?"

"இஷ்டமானதைக்
 கொடுங்க."

"நானுக்கு ஒன்னெ
 னால் ரூபா கொடுப்
 பேன். வெள்ளைக்கு
 வெள்ளி ஒரு ரூபாய்
 அதிகம் கிடைக்கும்."

"சரிங்க" என்றான்
 அமா வர சை உட்
 னேயே. அதற்குள்
 கடைக்காரர் என்
 னத்தை மாற்றி விட்
 டால்?...

"ஒருங்கா இருக்க
 ணும், தம்பிக்கைலா
 இருந்தா, நான் இக்
 லாத சமயங்களிலே
 கடைக்காரர் பார்த்து
 துக்கும்படியாக இருக்
 கும்" என்றார்.

"நல்லதுங்க!"

அமா வர சைக்கு
 அபிஷ்டம் அதிகக்
 ஆரம்பித்தது. ஒட்டல்
 கனில் சாப்பிடும்போ
 தெல்லாம், ஒட்டல்
 கனியும் அவற்றில்
 வேலை செய்யும் ஆட்
 கனையும் என்று பொரு
 ளைப்படுத்திக்கொள்
 னதை வேண்டாமா
 ணும் எப்போது
 வேண்டாமாணும், காசு
 கொடுக்காமல் சாப்
 பிடலாமே? அது
 போல் அவன் பழக்
 கடைலில் வேலை செய்
 தால்?...

"பச்சை வாயைப்
 பழத்தில்லாதான் புழு
 இருக்காமே. அதைத்
 தவிர எல்லாம் சாப்
 பிடலாம். ஆனால்
 டாக்டர் ஆப்பிளையும்
 சாத்துக்குடியையும்
 தான் சொன்னார்.
 திராட்சைமரத்திலே
 யும் உடம்பை இங்
 ணும் கெடுத்திருமோ
 என்னவோ! தனக்கு
 ஏன் அதைப் பற்றிக்
 கவலை? ஒரு மாதக்
 துக்குப் பிறகு டாக்

தாய்! உங்களைத் தவிர
 திராட்சை மரத்திலேயும்!

உங்களைத் தவிர என்
 னைத்தவர்களை என்னை
 சாத்திலிட்டுப்
 கொடுத்தீர்கள்?

தாய்! உங்களைத் தவிர
 உங்களைத் தவிர என்னை
 கொடுத்தீர்கள்? உங்களைத்
 தவிர என்னைத் தவிர
 கொடுத்தீர்கள்?

டர் என்ன சொல்லப்
 போகிறாரோ?"

அன்னதக்கே, வேலை
 யில் சேர்ந்த அன்றே,
 உடம்பு சரியாகி விட்
 டது போன்ற பிரமை
 உதித்தது அவனு
 டைய உள்ளத்தில்.

அன்று மாலை
 கடைக்காரர் ஒன்றே
 கடிஞ் ரூபாயை என்
 னைக் கொடுத்தது
 விட்டு, நன்றாகப்
 பழுத்த பச்சைப்
 பழங்களை இரண்டை
 யும் அவன் பதம்
 நீட்டினார்.

"புழு இருக்கும்"
 என்று தன்னுள்
 மனமனுதுத்துக்
 கொண்டே, "சாமி!
 டாக்டர் சொன்னபடி
 நின்னப் பழம் தரிங்
 களா? ஆடா! எடுத்த
 துக்குங்க" என்று
 சொன்னான் அமா வர
 சை. கடைக்காரர்
 போலித்தான். நெற்று
 வரை அவன் வாடிக்கை
 காரன். இன்று?
 அவரிடம் வேலை
 பார்த்துப் பூன்.

பெரிய ஆப்பிள்
 ஒன்றும், தங்க சாத்தி
 துக்குடியுமாக அவ
 னிடம் கொடுத்தார்.
 அவன் விழித்துக்
 கொண்டே, ஒன்பது
 அணுவை நீட்டினான்.
 "எட்டாறு கொடு,
 பொதும்"

நீட்டிகள் வேக
 மாகச் சென்றன.

தன் உடம்பு தேறி
 வருவதை அவனே
 உணர்ந்தான். வேலை
 யில் சேர்ந்தபோது
 எதை வேண்டுமானா
 ணும் எப்போது
 வேண்டுமானா ணும்
 ஒட்டல் பைவங்களைப்
 போல் சாப்பிடக்
 கிடைக்கும் - என்று
 நினைத்த நினைப்பு
 மறைந்தது. கூலி
 யுடன் இரண்டு

வாழ்வுப்பயம் கெட்கூடும். ஆயினாலும் ஓரளவுக்கும் எந்த முதலாளி கொடுப்பார்?

குறித்த நாளில் டாக்டர் வீட்டுக்குச் சென்று அவர்,

"ஐயா, வரச் சொன்னீங்களே!"

"எதுக்கு?" ஆயிரமாவிரம் நோயாளிகளில் யாரை என்று அவர் திரையில் வைத்துக் கொள்ள முடியும்?

அமாவாசை டாக்டர் மூன்று உறியைத் தூபகப்படுத்தினார்.

உடனேயே டாக்டர் உள் மூன்று பஸ்ஸை அமாவாசை தோன்றினான்.

"அவ்விடத்து என் டாக்டர் தோன்றினான்? எந்த நாளில் இருந்தான்?"

"நாத்திரெண்டு எம்மாள்."

"இவ்விடத்துப் பாடு."

பார்த்து விட்டு வந்த அவர், "தூத்திரேயுள்ளே" என்றான்.

"பயோ! ஒரு மாதத்திலே அங்கு பவுண்டு ஏறினாத்தே! தான் சொன்ன படிதானே செய்துக்கொடுத்தோ?"

"ஆமாமுண்ட."

"அதுதான் குணம் காணுது. அடுத்த மாதம் வந்து பாடு."

இரண்டாம் மாதம் சென்றது. மூன்றுபது மாதமும் பறந்துவிட்டது.

என் டாக்டர் எந்த நாளும் ஏறியது. கூலி ஒன்றோடும் ரூபாயிலிருந்து ஒன்றரை ரூபாயிக்கு ஒரு மாதமாவிற்று.

பறந்துக்கு எட்டனா பிடித்துக்கொண்டும் பாக்கிக் கூலி ஒரு ரூபாயைக் கடைக்காரர் நீட்டிய போது, அமாவாசை,

"தானாவிரிக்குத் துண்டு வேணும் டாக்டர் சொல்லிட்டாரு" என்றான்.

கடைக்காரர் உடனே எட்டனாவுக்கும் கொடுத்த, "இவ்விடத்து மட்டும் என் கடைக்கூலி எப்பிடு?" என்றார்.

மீது தான்.

இரண்டாம் தான்.

மூன்றாம் தான்.....

முதலாளி அவர் மீது வைத்து விட்ட துண்டுகளை அமாவாசை ஒன்றை ஒன்றாக கொண்டான்.

பாற்றுக்கண்ணத்தில் சாத்துக்குடியும் ஆயிரமும் கடை கடைவாசைப் பெட்டி பெட்டியாக இருக்கையில், தான் முடியும் கடைவியல் உறுக்கும் அவர் கை கொடுத்த தின்ன வேணும்?

ஒரு மாதம் வந்திற்று.

சென்ற மாதம் நூற்றுப் பதின்மூன்று இருந்த உடம்பின் கணம் நூற்றுப் பதின்மூன்று மாறி விட்டது.

"ஏனாது குறைந்திருந்தது?"

பயம்புரத்தே! எல்லாம் சரியாகப் போய் விடும்."

மனத்தில் ஏதாவதே இராய் அறிவாத கவலை. இப்போது உடம்பு மீண்டும் இளைக்கிறதோ என்ற பயம்.

ஒரு ஆயிரம் ஒரு சாத்துக்குடியாக இருந்தது. ஒரு ஆயிரம் இரண்டு சாத்துக்குடியாக மாறியது. மனத்தில் உடம்பைப் பற்றிய கவலையும் பவமும் அதிகரித்த போது இரண்டு ஆயிரங்கள் உட உன்னை சொந்தம். நல்ல வேளை, இதுவரையில் முதலாளி உன்னை பிடிக்கவில்லை. ஆனால் உடம்பு மட்டும் தேறியதாகத் தோன்றவில்லை.

டாக்டர் மறுபடியும் சந்தித்தான்.

"இன்னும் ஒரு மாதம் எப்பிட்டு வர, பாரிக்கலாம்."

"நாத்திரெண்டு இறங்கிச்சே!"

"தான் சொன்னபடி கேளு,"

அவர் கெட்டான், சொன்னபடி கெட்டான். முதலாளியின் தட்டத்தைப் பற்றிச் சித்திக்க அவனுடைய உடம்பின் தீண்டாமைத்தான் தானே?

முதலாளிக்கு மூன்று மாதங்களை அங்குக் காப்பதில் தட்டம்.

தான் தான் மாதம்.

"இத்தன் பழம் துண்டும் ஏன் பல வீசும்? சோறுக்கெட்டுப் படித் துண்ட முடியாதே? உடம்பிலே வேறு எதிருக்கியும் கொள்ளா? இவ்வ மனலிலே தான் அப்படித் தோணுதா?"

அவர் மார்பிப்படி ஏறி, டாக்டர் அறையை அடைந்தான். ஏற்கெனவே பவர் குழுவிற்குக்கூட, ஒரு குழுவில் போய் தின்றான். பவரிடம் பல கேள்விகள். டாக்டர் ஒருவனிடம், "என்னை, ஒட்டிவெந்தானே நீ வேலை பார்க்கிறே? ஏதாவது திருடித் தின்னிருப்பே! ஒன்டா! திருடித்தின்னது அது மனலிலேயும் வைத்தியேயும் ஒட்டுமா?"

என்றார் சித்தித்துக் கொண்டே.

தான் செய்த வருவதை அவர் அறிந்துதான், அம்மாதிரிக் கேள்வியைக் கேட்டு விட்டாரா? திருடித் தின்றால் உடம்பிலே டூரிக்காதா? மூன்று மாதங்களை அங்கு முதலாளியை ஏமாற்றித் தின்றுகே. அது எப்படி உடம்பிலே ஒட்டும்? அத்தக்கணமே, இராய் அறிவாத பயம் ஒன்று மனத்தை அரித்து வந்ததும் அவனுக்கு திணறு வந்தது.

"உடம்பு வலி மாறினீ, மனம் எங்கேயோ வலிக்கே. இதுதான் காரணமா?"

"திருடித் தின்று மனலிலேயும் வைத்தியேயும் ஒட்டுமா?" டாக்டருடைய இத்தக் கேள்வி அவன் மனத்தின் பரப்பில் பவமும் ரூபமும் எதிரொலித்தது.

அமாவாசை டாக்டரிடம் ஒன்றும் கெட்டாமனே கடைக்குத் திரும்பினான்!

குடும்ப பாரம்

சுரஸன்

சுரஸன் 1

சுரஸன்: என்ன? உங்களைத் தானே!

புதுபெண்: என்ன?

சுரஸன்: இன்று மத்தியானம் 3:30 மீட்டர் பரக்கரை இடில்.

புது: பேஷாகப் போயிற்று! சர்க்கரை இல்லா விட்டால் என்ன? எங்கு அக்கறையிலே. எங்கு கட்டிச் சர்க்கரை யாச்சி நீ? உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு — இல்லை, இல்லை, என்னைக் கெட்டியாக மறக்கொண்டு, குடித்து விடுகிறேன்!

புது: பொதுமே, ஸ்ரீராமன்! இங்களை குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாகவும் உங்கள் சிகலிப் பெர்க்கு ஒரு குழை ஏன் இல்லை. இருக்கிற இப்பெண் கொடுக்கிறது....

புது: ஸ்ரீராமன். இரண்டு மூன்று வாய்க்கி இன்னும் 3:30 நாட்கள்கூட ஆகவில்லையே! அதற்குள் எப்படித் தீர்த்துப் போய் விட்டது?

புது: நான் சிக்கலாய்த்தான் உபயோகிக்கிறேன். விட்டிருக்கிற நபர்களை என்னவிப் பார்த்து வேண்டாமா? நாளைக் காலை விற்று வந்தால் நான் அடுப்பிட்டுக்கொள்.

புது: பொருது விடிந்தால், பொருது பொருது இந்த இடத்தில் பாட்டுத்தானா? துடிக்க: உங்களைத் சொன்னால் எத்தனாக இப்படி எரித்து விடுகிறீர்கள்? உங்களைக்கு மல்லுக்கு தீரிக என்னால் ஆகாது.

புது: வேண்டாமே!

துடிக்க: டாக்டர் 'மீஸ்'னுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமே! அவர் ஆள் அனுப்பி விட்டாரே!

புது (ஆத்திரத்துடன்): என்ன? டாக்டர் 'மீஸ்'னுக்குப் பத்து ரூபாய் அன்று கொடுத்தேனே! அந்த என்ன செய்தாய்?

துடிக்க: ஆமாம், கொடுத்தீர்கள். யார் இல்லை என்று சொன்னார்கள்? அழகுப் பூப் பாவாடை சட்டை கிழித்துவிட்டது. ஆகவே அந்தப் பணத்தைப் போட்டுத் துணி வாங்கி விட்டேன்.

புது: அழகுதான், போ! இம்மாதிரித் தொம்புகள் இனிமையாகப் பட்டாடிவாது.

துடிக்க: உங்களை யார் பட்ச சொன்னார்கள்? நான் சொல்லித் தொம்புகளைப் பிடித்துக் கொடுத்தேன். மாதம் சம்பளம் வாங்கிவிட்டு, என் விடம் குடும்பச் செலவுக்காக, இருந்து ரூபாய் கொடுத்து விடுங்கள். இடையில் உங்களைத் தொத்தாடி செல்விறகு, பாருங்கள். அப்படிப்போது எண்குறம் உங்களைப் பிடிக்க வேட்பது போலச் செலவுக்குப் பணம் வேட்பது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அடுத்த விட்டு அப்படித்தான் என்னவர் சம்பளம் வாங்கினாலும் அப்படித்தான் விடம் நான் எப்படிப்போது கொடுத்துவிடுகிறேன்.

புது: அப்படித்தான் இருக்கிற சமீதது உங்களுக்கு ஏது? உன்விடம் கொடுத்தால் ஒரே நாளில் அத்தனை பணத்தையும் குறைவாகப் பிட்டு ஆனாலும் பற்றுபாள் ஆள் பிட்டுவான் அப்போடு வாங்கி விடுவான்!

புது: பெரிதாகக் குறைவாக வந்து விட்டார்களே, ஒரு மாதம் கொடுத்ததான் பாருங்களுங்கள்?

சுரஸன் 2

புதுபெண் (தனக்குள்): இப்போது எண்குறம் மத்தியானத்தான் இருக்கிறது. எதோ மாதம். முதல் தேதியன்று பணத்தை அவ்விடம் கொடுத்து விடுகிறேன். அவன் பார்த்துக் கொள்கிறான். இடையில் முன்பு போல் என்னை நச்சுப் பிடிக்கிறேன். குடும்பப் பொதுப்பண அவன் கவனித்துக் கொள்வது எண்குற எவ்வளவோ தொகையிமாதத்தான் இருக்கிறது. என்ன இருந்தாலும் என் இருக்கையெனக் கெட்டிக்காரிதான்!

(தனக்குள் மனம் துடிக்கிறது)

குத (அப்பாவிடம் விவரத்து): அப்பா! ஏன் இருமுறிநீர்கள்? உங்களுக்கு உடம்பு எப்பிடிவயா?

சகலன்: ஒன்றுமில்லையடா, குத கோரி வயலாகி விட்டதங்கவா?

குத: பிழிப்பிய்யா (கத்திதும் ஒருதரம் பார்த்து விட்டு): உன் அப்பாவுக்கு ஒரு வாரமாய் இரவிய்பால் கெட்டவாது.

சகலன்: (ஆத்திரத்துடன்): என்ன? அப்பாவுக்குப் பால் கெட்டவாது?

குத: உச்சுப் போடாதி! இப்போது குழம்பக் சொல்லு அகிமாவி விட்டதாம். நீ கொடுக்கும் குபாவைக் கொண்டு மாதம் முழுதும் ஒட்டியாக வேண்டுமாம். அதனால் பசும் பரங்கி குறைந்தாவி விட்டதாம்!

(அந்த அங்கு கருதேன்)

அங்கு: ஆமாம், அப்பா! எனக்கும் கூடப் பால் தயாஸ்தான் இப்போது.

(குதோட அத்தாபகமே)

குத: அப்படியா! ஏன், கிருஷ்ணவேணி! பிது: குதேசரி! நீ அவனைக் கோயிக்குட்டி! ஏதோ நீ கொடுக்கும் பணத்தைக் கொண்டு தானே மாதம் முழுதும் அவன் ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது!

குத: அதற்காக விட்டிருப்பவர்களைக் கொண்டு ஒட்ட வேண்டுமா என்ன?

பிது: முதேசரி! எனக்கு பிது சொற்பப் பெய்வுதான் கொடுக்கிறது. அசைக்கொண்டு நானும் உன் தாயாரும் எங்களுக்குத் தேவையானவற்றை வாங்கிக் கொள்கிறோம். கிருஷ்ணவேணி எப்படியாவது செட்டாய்க் குடித்தனைச் செய்தாள்போதும்!

காட்சி 3

குதேசன்: கவா! அம்மா எங்கே? கவா: கடைக்குப் போயிருக்கிறேன்.

குத: என்ன வாய்நகர்த்து?

கவா: அடுத்த வீட்டு அம்புதம் மாசு ஏதோ வாய்நகர்த்து அப்பாவை அழைத்துக் கொண்டு போனாள்.

பிதுேசன்: அப்பா! ஒரு பெட்டியைக் குத: என்னடா பெட்டியை?

பிது: முன்பெல்லாம் எனக்குத் தேவையானவைகளை நீ வாங்கித்தந்து கொண்டிருந்தாய்; நான் கவையில்காமல் இருந்தேன். இப்போதெல்லாம் அம்மாவுக்கு அதிகாரம் வழங்கி விட்டாய். தேளுக்கு அதிகாரம் வழங்கினால் விதாவுக்கு விதாவு கொட்டுமாம். அது போல் அம்மா 'தனக்குத் தனக்கு' குட்டுகிறது. அம்மாவிடமிருந்து ஒரு தயாபைப் பெற மாட்டேன் என்பதது.

கவா: அம்மாவிடமிருந்து தயாபைப் பெறாவிட்டால் என்ன? உன் மண்டைதான் பெயர்ந்து போகிறதே!

பிது: பெரிய அத்தைக் கிறுமி மாநிலியே! உத்துட்டியே என்னைப் பரிசாசம் கொடுக்கப் பண்ணினே, உமக்கு ரத்தம் வருமடியாகக் குட்டி விடுவேன்.

குத: டேய், என்னடா அவனைப் போய் மிரட்டுகிறாய்?

பிது: என்ன அப்பா கோவில்க்கிறியே, என்னைக் கோட்டாலும், 'மொத்தமாய் அம்மாவிடம் கொடுத்து விட்டேன், என்னைத் தொந்தரவு செய்யாதே' என்று கூறிவிடுகிறாய். ஏன் அப்பா! எத்தனை நாட்களாக நீ இப்படி அம்மாவுக்குப் பங்கிட்டு ஆளமீத்தாய்?

குத: போடா, போ! இதுதான் பங்கிட்டுவிறதோ! குழம்பத்தைக் கிள்களாக நடத்துவதற்காகச் செய்த ஒளி இது!

பிது: அத்தகா இப்படி கவனிப்பதைக் கிட்டு! உன்னைக் கிட்டுப் பணத்தை மீச்சப்படுத்தி என்ன அப்பா செய்ய? போகிறீர்கள்?

கவா: விடுகட்டிப் போகிறாய். அம்மா கூட அன்று அடுத்த வீட்டு அம்புதம் மாமிவிடம் சொல்லிப்புகுந்தாள்.

பிது: அப்படியானால் அம்மாவும் அப்பாவும் செரிந்து போட்டிருக்கும் திட்டம் இது! இவ்வோர் கருமீத்தனத்துக்கு இருவரும் சிவமாகவே விளங்குவார்கள். பக்கத்து கவி அப்பத்தம் கம்பிதென மாநிலி.

கவா: அதென்ன கதை அது?

பிது: அதுவா? சம்பந்தம் கருமியானால் அவன் மனைவி பங்கதும் ஒரு படி. மேல், எப்படியோ மனம் வந்துபுது விருது! பிது: பாத்திரம் பண்டங்களும் புதிதாக வாங்கிப் புதிதாகக் குடித்தனம் நடத்தினார்கள். ஒரு தான் இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் சம்பந்தம் ஏதோ அவசர லாரியாக கொளியே போகவேண்டியிருந்தது. காவின் பதல் செடியைப் மாட்டிப் கொண்டு புறப்பட்டான். கொஞ்ச தூரம் சென்ற பிறகுதான் அன்ற மிச்சார விளக்கை அணைத்தோமோ இல்லையோ என்ற விதகம் அவனுக்கு வந்து விட்டது. உடனே விட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான். வாசலின் தின்று மனைவியைக் கப்பிப் பிடித்துத் ததவைத் திறக்க வந்தவன் விடம், 'ததவைத் திறக்காதே. நீயே தேய்த்து விடப் போகிறது. என் அம்மா விளக்கை அணைத்துவிட்டேனா என்பதை மட்டும்தான் பார்த்துக் கொள்' என்றான். 'தன்ருயிருக்கிறது! தான் என்ன அல்லவா அட்டா. ததவைத் திறக்க? நீங்கள் அத்தண்டைப் போன கையோடு விளக்கை ஏன் அணைத்து விட்டேனே! இதற்காக இப்படி ஒருவர் புதுச் செடியைத் தேய்த்திருப்பி வருவார்களோ?' என்றான். 'பே! என்னைத் தவறாக எடை போட்டு

விட்டாயே! செருப்புத் தேய தான் துத்த வகுவேனு? செருப்பைக் கழற்சித் கையில் எடுத்துக் கொண்டல்வனா வத் திருக்கிறேன்! என்ருள் சம்பந்தம்!

கமலா (கைகொட்டிச் சிரித்து): பிர மாதமான கதை! அம்மாவும் அப்பாவும் அப்படித்தான் ஆகியிடப் போகிறார்கள். கல்லூரியில் உல்லாசப்பிரவாணம் போகிறார்கள். அதற்கு முப்பது ரூபாய் வேண்டும் என்று நீ அம்மாவைக் கேட்டாயே! கொடுத்தானா? கையை மிரித்து விட்டான் அல்லவா?

119: அதைச் சொல்வ வத்து விட்டாயே! டிப்பனுக்கு ஏதாவது பணம் கேட்டாலும் இப்பொழுது கிடைப்ப தில்லை. சொற்று மூட்டை வட்டத் தருகிறான். மற்ற மாணுக்கர்கள் என்னைப் பரிசாகச் செல்கிறார்கள்.

கமலா: ஏன் தரவில்லை, தெரியுமா?

119: எனக்கு என்ன தெரியும்?

குரு: உனக்குத் தெரிந்தால் நீ தான் சொல்வேன், கமலா!

கமலா: ஐயோ! நான் சொல்ல மாட்டேன், எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது.

119: அப்படியானால் நான் சொல்லி விட்டோமா?

கமலா (அண்ணன் காயைப் பொத்திய படியே): சொல்லாதே, அண்ணா! அம்மா தம்மைக் கம்மா விட்டாட்டாள்.

குரு (தடிப்புடன்): சொல்லுங்கள், சீக்கிரம்! நான் உங்களைக் காட்டிக் கொடுக்க மாட்டேன்.

கமலா: அப்பா! அம்மாவின் பெட்டியில் திறைய ரூபாய் நோட்டுகள் வைத்திருக்கிறேன். நான் அங்கொருநாள் அவள் அதை என்னுடையதைப் பார்த்து விட்டேன். என்னைக் கண்டு சட்டென்று பெட்டியை அவள் மூடி விட்டாள், என்னைக் காண்பித்துக் கொடுத்து விட்டதே. என் முதுகுத்தோலை உரித்து விடுவாள்!

119: ஆக: அப்பா! அம்மா வருவதற்குள் அவள் பெட்டியைத் திறத்துப் பார். நீ மாதா மாதம் கொடுக்கும் பணத்திலிருந்து பெரும் பருதியை மிச்சப்படுத்தி இரகசியமாக வைத்திருக்கிறாள் என்று தெரிகிறது. எங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து தராமல், நான் கேர்த்து வைத்துக் கொள்கிறேன், கல் தெஞ்சக்கார அம்மா!

குரு (ஊக்கிரத்துடன்): ஆ! அப்படியா? (குடிச் சென்று இருக்கனவேலியின் பெட்டியைத் திறத்து குடைவிரா!) ஆ!

உறுகாய்கள்
கிப்பொழுது கறுத்து
புகாத பிரதிகியை
மீள்கையில் புதுமலையாக
பாதுவாக்கப்படுகின்றன

உலகமெங்கும்

சென்னை நகரத் தீர்மானங்கள்: ஏராள ஏஜன்ஸ்கள், B. ரமணிபெட்டை, சைலேராடு & பழையத்; பிளாஷி ஸ்டாண்டிங்ஸ்கள், A. உட்குமேல், தெரு. மதன் & சைலேராடு, ராஜகோத் & இலக்குப் பூண்ட தீர்மானங்கள்: B. ரமணிபெட்டை (சுதாபிதம் 1932) கைபிளன் தெரு. சேய்மருத்தா

முத்தாறு ரூபாய்! எனக்குத் தெரியாமல் இவ்வளவு பெரிய தொகையை மிச்சப் படுத்தி விடுகிறேன். (தனக்குள்) என் பெற்றோர்க்கும் உதவாமல், குழந்தைகளையும் கவலியாமல், தனக்கென்று பணமா? அடிதரோம்! தீ ஒரு பெண்ணு? மத்தல் என்னுள் (கவலியுடன் பவலும் கொண்டு): அப்பா! அபிதா அம்மா வந்து விட்டாள்! பெட்டியை மூடு!

சூசு (கொப்பத்துடன்): ஊட்டும்! (சிறுக்கையினால் தவழ்கிறது.)

சூசு: என்ன இது! என் பெட்டியை ஏன் திறந்தீர்கள்?

(பெய்து பெட்டியை மூடிவிடுகிறாள்)

சூசு: ஏன்? உன் திருட்டுத்தனத்தை வெளிப்படுத்தத்தான்! இதற்குக்கான என்னிடம் மாதா மாதம் பணம் பெறுகிறாய்? என் பெற்றோரையும் குழந்தைகளையும் துரோகம் செய்து உனக்குத் தெரியாமல் பணம் சேர்த்துக் கொள்கிறாயா? பேயே!

சூசு (ஆத்திரத்துடன் கமலியை நோக்கி): ஏழுமணி! இது உங்களுக்கா? தான் இதை உன் அப்பாவிடம் கொள்கிறார்களேயல்லவோ.

சூசு: தான்...தான்... இல்லை!

சூசு: சி! குழந்தையை என் கடித்து கொள்கிறாய்? உன் திருட்டுத்தனத்தை எத்தனை நாட்கள் மறைக்க முடியும் என்று எண்ணிக் கொண்டாயி் குத்தாறு ரூபாய் உனக்கு ஏது?

சூசு:

சூசு: சொல்லப் போகிறாயா, இல்லையா?

சூசு (எண்ணிப் பெருக்கியபடியே): இது நீங்கள் மாதா மாதம் கொடுக்கும் பணத்திலிருந்து மிச்சம் பிடித்ததாய்தான்.

சூசு: எனக்குத் தெரியாமல் நீ பணம் வைத்திருக்கலாமா? நான் கொடுத்த தொகையின் மிச்சம் இருந்தாக், என்னிடம் திருப்பியெடுக்கவா தத்துவிட வேண்டும்?

சூசு: உங்களுடம் கொள்ளுள் அந்தப் பணம் கரைத்து கொள்ளினும் என்று தான் சொன்னார்கள்.

சூசு: பணம் என்ன, கற்பூரமோ! கரைவதற்கு?

சூசு: உங்கள் கையில் அடப்படுகிற காக கற்பூரம் இல்லை, அஃ!

சூசு: எத்தனாக என்னைக் கிசுகிறே? இதன் பணத்தைச் சேர்த்துப் போடுறேன். தனக்கு ஏடுத்துண்டு போய் போகிறாள்!

சூசு: அதைத்தான் நானும் சொல் கிறேன். ஒன்று மட்டும் நிச்சயமாக ஒப்புக்கள். நான் என் கவதவத்துக்காகச் சேர்த்தேன்.

சூசு: கவதவத்துக்காக இங்கிலென் டுக் பொது தவத்துக்காகச் சேரிக் கியோ? என்ன புதிர் போடுகிறாய்?

சூசு: நான் புதிர் போடவில்லை. இத்தத் தொகையை உங்களுக்குத் தெரியாமல் சேமித்து வைத்தது, எனக் காகவோ அல்லது என் குழந்தைகளுக் காகவோ அல்ல.

சூசு: மின் யாருக்காக?...!

சூசு: கவது மூன்றாம் பெற்றோர்க் காகத்தான்.

சூசு: அவர்களுக்கு வாய்க்கு ரூபாய்க் கவிறுத்துக் கொடுக்காமல் காக அடிக்கப் பார்த்திருக்கீயே. அவர்களுக்காகச் சேர்க்கிறேன் என்று வேறு பீதற்குக் கொள்கிறாயோ?

சூசு: ஐயவயோ! இதென்ன! அப்பாவிடம் சமத்துவிறீர்கள்! அவர்கள் பங்கு நான் இங்கிலென்று என்னைக் கவது சொக்கப்பிடுகிறேனா? உங்கள் கை ஒட்டைக் கை. கவலிய் ஒரு காக சேர்த்து வைத்துக் கொள்ள வில்லை. அவர்களோ தள்ளாதவர்கள், நிகரென்று உங்கள் பெற்றோரின் யாருக் கவது ஏதாவது நேர்ந்து விட்டாய், பணத்துக்கு யாசைப் போய்க் கெட்டாய்? யார் கொடுப்பார்கள்? குடும்பத்தில் கவலாவைச் சேவலைத் தள்ளிப் போட னாம். ஆனால் தக்கச் சம்பவம் திழிந்து விட்டால் ஏற்படும் சேவலைத் தள்ளிப் போட முடியுமா?

சூசு: பெய், பெய்! செய்வதையும் செய்ந்து விட்டுக் குவலாவுக் கெற்ற தான் என்பது போலச் செய்வதற்குப் பார்த்திருக்கிறாயோ?

சூசு: அட, ஆண்டவனே! தவது செயல்ப் போய் இப்படிக் கெட்ட பெயர் வாக்கிடு கட்டிக் கொள்ளலா என்னைப் படைத்தாய்?

சூசு: உயிர் வைத்துக் கொடுத்து வது உன் அகராதியின் தவ் வாரியமோ? உனக்கெல்லாம் இடம் கொடுத்துத் தவிர்த்து விட்டேனே. நான் ஒரு மகடவன்!

11: கவது: (பிரவேசித்து) எத்தனை என்ன? நீ மகடவன்தான். செட்டும் கட்டினாகக் குடித்தனம் நடத்திக் குடித் தனத்தைக் குடித்தனமாகச் சேலியப் பார்த்திருக்கே, ஒரு குவலி. அவலியைக் கொடுத்தே கொள்ளும் தீ ஒரு மகடவன் இவ்வாய் என்னவா விடுக்க முடியும்?

சூசு: உங்களுக்காகப் பரிந்து போய் போய் உத்தரிட்டே மகடவன் என்று பெயர் வாக்கிறேனே, நான் ஒரு....

12: ...மகடவனுக்கத்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிறீர்களா, அப்பா!

(செல்லாருக்குக் கிணறுகிறாள்)

ஸாண்டோஸ்

காப் ஸிரப்

கிருமலுக்கு இதமளிக்கிறது

கிருமல்—ஐயத்தோடு தவிரணவக. இயற்கைப் பண்ட அளித்ததனிய கவந்திய மூலிகைகளும் பிசுவும் கவகண்ட மூலத மூலிகைகளிய இருக்கும் அநேகத்தகளை. விருதான மூலதய மூலதகேர்த்த நன மருத்தே கவகண்டோஸ் காப் ஸிரப்.

தொண்டயிலுள்ள இரண்டித்தகை சட்டென்று கவகத்த இதயளிப்பதனான மூலிகை பாயாவேர ஸோம்மியேரோம். கட்டிப்போன கவந்தகை கவர்த்த. மவளிப்பதிலிட உதவுவதனான மூலிகை மலையிலிய இப்போதுகவந்தகை. மூலகைப்பயேத இரகை அநிவகைய தனித்தகையேத கபேதரோம் "இப்போதகை" கவதியுள்ள மூலிகை.—கவிய மூலத கத்தகைரும் இரகை இவகத்தகை.

கவதியுள்ள கவகண்டோஸ் காப் ஸிரப், டாக்டர் கவ மூலதகை கோகேரும் மருத்தகை கவகத்தே. மவியம், மவியிப் பதகை போன்ற கவக இவியைப் கவகத்தகை மவியுக் கிதகையேதகை.

கவியவகத்த கவட்டு கவகண்டோஸ் கவகத்தகை கவகையிற் மருத்தகை கவக.

இவகைக் கவத்த. கவகையிற் கவகையிற் கவகையிற்
கவகையிற் கவகையிற் கவகையிற் கவகையிற்

SCS.P. 2-50 TM.

கோலாகாத்தன் வந்த பிறகு, சதாகதருக்கு மனம் ஒரு கிலையில் இல்லை. 'பற்றற்று வாய்வந்த கமக்குப் பற்றுக் கோடாய் வந்த சாகுமதியைப் பிரித்துப் போக இந்தப் புரவி வந்து சேர்க்கிறார்களே!' என்று பொருமுயர் ஒரு சமயம். 'கமக்குக் கிடைத்துள்ள இன்பத்தைத் தட்டிப் பறிக்க இவன் வார?' என்று எரிச்சல் எரிச்சலாக வரும் இன்னொரு சமயம். 'சாகுவும் சாகுவும் இந்தக் கைவாசலாதுடன் கிடைபெற்றுச் சென்று விட்டால், இவ்வளவு காலமாகும் கோலாகாலமாக இருந்த இந்தக் குழகை வெறிச்சோடி விடுமே! அப்பறம் காங் இங்கே எப் படித் தனித்திருக்க முடியும்! சாகுவை உடனே அனுப்ப முடியாது என்று நிர்மாணமாகக் கூறிவிட்டால் என்ன?' என்று எண்ணுயர் வேறொரு சமயம். 'சே! பெண் என்று பிறந்து விட்டால், புருஷனுடன் இருப்பதுதானே உட்கர்த்து! கணவனையும் மனைவியையும் பிரித்து வைத்து காம் என்ன கதைக் கதை காணப் போகிறோம்?' என்று தம் எண்ணத்துக்குத் தரமே மறுப்புக் கூறித் கொள்ளுயர், பிரிவேரு சமயம். இப்படியாக இவ்வாததெல்லாம் எண்ணி அவர் மனம் அகி பாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

இரவு தூங்கினதும் சாகுவின் கையி, கண் விழித்தாலும் சாகுவின் கிணறு, சாகுவோடு சிறுவன் சாகுவும் வந்து அவரது கணையையும் கிணைய

யும் கலக்கித் கொண்டிருந்தான். இப்படியே சரியான தூக்கம் இல்லாமல் இரண்டு மூன்று நாட்களை நடடி விட்டார் சதாகாதர். அன்று இரவு கணவியே விழித்தெழுந்த சதாகதருக்கு அப்பறம் தூக்கமே பிடிக்கவில்லை. மெதுவாக எழுந்து சிறிதாக எரிந்து கொண்டிருந்த கை விளக்கைத் தூண்டி விட்டார்--ஏதாவது புத்த கத்தை எடுத்துப் படிக்கலாம் என்ற உத்தேசத்துடன். பிதையிக் கை வைத்துப் புத்தகத்தை எடுத்தவருக்கு மகரகவி காலிதாஸனின் சாகுந்தலம் தாது கையில் வரவேண்டும்! புத்த கத்தைப் பிரிக்கத்தான் பிரித்தானே, மகிஷி கணவரர் தமது வளர்ப்புப் பெண் சாகுந்தலுக்கு கிடை கொடுத்த கணவன் விட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கும் கால்கிதான் காணக் கிடைக்க வேண்டுமா?

கிறை கர்ப்பினியான சாகுந்தலையைத் தம் இரு சிட்டுக்குடனும் கெதறி வுடனும் தாஸ் திருபுரத்துக்கு அனுப்பி வைக்கும் கட்டத்தில் மகிஷி கணவரர் கண்

திராமரை

கலங்குகிறார். 'நல்லதிரு
புரத்துக்கும் போன
தும் தனது அரசு பரி
வாரத்தை அதுப்பி
அழைத்துப் போக
தேன் என்ற துடி
யந்த மன்னன் அவளை
அழைத்துப் போக
வில்லை. கன்னவர் தாமர
கயோ வலிய அதுப்பு
கிறார். வளர்ப்புப்
பெண்ணை அதுப்பும்
போழுது உணர்வை
தமது பாச உணர்வை
எண்ணிப் பார்த்த
போழுது கன்னவரது
கன்னலிலே நீர் திரை
விடுகிறது. 'மேலும்
வளர்ப்புத் தந்தவாவ
காமே இத்தனை வருத்
தப்படும்கொழுது உண்

கனவர கோத்த நாய் தந்தையர் தமது பெண்ணைப் புகுத்த விட்டுக்கு அனுப்பும்பொழுது எத்தனை மனக் கஷ்டப்படுவாரோ? என்மனதும் மனக் கண்ணுள் கொண்டு உத்தேசித்த நிர்ந்தன செய்து பார்த்திருர்.

உடனும் உண்ணமுடிவதுபடிக்க, உயிரும் உணர்வுகள் தழுதழுக்கக் கணவர எஞ்சுதலுக்கு விடை உலிக்கும் அந்தக் காட்சி சதாசகரின் கண்ணுளே விசிறிது தாமே கனவராக மாறி விட்டது போன்ற பிரமை யில் ஒருமுறை தமது உடலில் விசித்த விட்டுக் கொள்கிறார்.

அவர் ஒரு மனம் உறுதியுடையது. "கீழும் ஒரு கணவர்தானே, அப்பா?"

"என்ன, காணும் கணவரர்? அந்த கணவர தவறாமைய எனக்கு உதா?"

"உங்களுக்கு எருமறி கிடைத்தது போலவே, கணவருக்கும் எருத்தி கிடைத்திருந்தான் அவ்வளவு?"

"எனக்கு எருமறி கிடைத்தது போலவா? இல்லை, இல்லை அவருக்கு எருத்தி பச்சிசைப் பாலிகையாக அல்லவா கிடைத்தார்! எனக்கு எருமறி அப்படிக்க கிடைக்கவில்லையா?"

"எப்படிக்க கிடைத்தால் என்ன? உன்னதில் னதும் அப்படி ஒரே தன்மைபடானது தானே? கீழும் எருமை கிடை கொடுத்தது அனுப்பப் பிரமப்படுகிறாய். பெரிய மகனிலியான கணவரும் பாசத்தை வெல்ல முடியாமல் அவஸ்கைப்பட்டு டார்!"

"வாடுகு சிறிய மனிதன். குறைவு ஏனும் சிறைவுகளும் கொண்டவன். பணியில்லாத பன் படைத்தவன். பாசத்தை வளர்த்துவிட்டான், பிரமைத் சகித்துக் கொண்டது சிறை மரகத நோய்த்துறையது?"

"அனுப்பப்பட்டிருக்கே அது சிறைமந்தன். சிறைவயதிலிருந்து வளர்த்து ஆளாகிவிட்ட எருத்தி கையப் பச்சிசைப் பொழுது, பாச உணர்ச்சி காரணமாகக் கணவரின் கண்ணிலே கீருளம் கட்டவில்லையா? சிறைகுறியை வந்து அகமத்துப் போகாத கணவன் விட்டுக்கு ஏன் அனுப்பி வைத்திடுகிறார்! எனக்கு எருமறி கிடைக்கவேண்டியது அகலி உயிரைப்போல. விட்டால் கைத்துத் தோஷமுண்டே. மாட்டாடுதே! என்கிறவராய் அவர் கணவரே. ஆனால் கீ அந்தக்கிரிவில் இல்லை கணவரே உதது அகலி அகலி உதேன் அப்பா கைத்துத் கொள்வதாக்க உதடுதேன் கீ அனுப்புவதும் கப்பினியை அகலி தாபையுள் சேமையுள் அனுப்புகிறாய். மனத்

நிறை வகுத்தத்தை வளர்த்துக்கொள்வதாய் சிறை மனத்துடன் குழக்கத்தை அனுப்பி வை!"

"சிறை மனத்துடன் அனுப்புவதா? குழக்கதயின் இந்தக் குதமகப மரத்து வாய்வதா? முடியாது, என்ருல் ஒரு கணமும் முடியாது!"

"பாசத்தை வென்று புவிக்கு உபகாரியாக இருக்கும் எண்ணத்துடன் தானே இந்த கையாறுதலில் கீ அடிபெடுத்து வைத்தாய்? பாசத்தை வென்றவா என்று பரிசோதிக்க ஒரு சோதனை குதக்கிட்டதும், பாசத்தில் விழுத்து உழவத் தொடங்கி விட்டாயே! போலிக்காரதே கணவராய் போலப் பாசத்தை வென்று கண்ணிறையுடன் உன் எருமறிக்கு விடை கொடுத்து அனுப்ப!"

"இதோ பார் எருத்தியை டாசத்தை! கணவராலேயே தமது உதது உணர்ச்சிகளை வெல்ல முடியவில்லை என்பதற்குக் காங்குக் சித்திரது. தெய்வத்தின் விளையாடல் புதியும் குழகதை நிறுத்து, அதை ஆதவது வரை வளர்த்திருந்தாராணும் அவராலே உடல் எருத்திக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பியிருக்க முடியாது. தெய்வத்தைக் காட்டும் இந்த எருமைவயும், அகலியின் பெருமைமையப் பணிகளைக் காட்டும் இந்தக் எருமறியையும் பிரைதென்றால் என்மனத்தை என்னவோதான் செய்கிறது. இருந்தாலும் பெண்ணைப் பிரித்து விட்டவருக்கும் புகழன் தான் கண்ணிட தெய்வம் என்னும் பாரதியப் பண்பாட்டைப் பேணி வளர்க்கும் முறைதயிலே, எப்படியும் அவருக்கு ஏன் சிறைமனத்துடன் விடை கொடுத்து அனுப்ப முயல் வேன். கண்களிலே கீ சோர விட மாட்டோன் பாசத்தை வெல்லும் அந்தம் எனக்கு இருப்பதாக மார்தட்டிக் கொள்ளவோ பகைசாத்திக் கொள்ளவோவிருப்பவிலில்லை. குழக்கத எருமை கிருகதால் அதுபோல் என்மை என்ற நிலைப்பில் - தன்னல சிறைப்பித்தரக் கணவர அகலி கையப் புகழுகேடு அனுப்பப் போகிறேன்!"

"உதது அந்தத் தன்மைத்திரையே பிரமைத் தோளிக்கிறது உன் முகத்தில் வாட்டத்ததைக் கொடு குழக்கத எருமை குத்தப்பட்ட உடரது கனவே, மனத்தை உட்கி அகலிக்கு விடை கொடு! என்ன பரிசுதா?"

"சரி, அப்படியே சொல்கிறேன்!"

சதாசகரின் கையிலிருந்த எருமைத் மெதுவாக முழிக்க சீமே விழுத்

இந்திய ரயில்வேக்கள் தேசிய சொத்து என்பதை நினைவு படுத்துகிறோம்!

சாப்பிட்ட பின் மிகுதியுள்ள உணவுப் பண்டங்களைபூம் பழத் தொல்களைபூம் பிளாட்டாசத்திலும். கண்டிக்குள்ளே பூம் தபவு செய்து போடாதீர்கள். ரயில்வேக்கள் தனது இடங்களைச் சத்தமாக வைத்திருக்க உதவுங்கள்.

கண்ட இடங்களில் தபவுசெய்து துப்பாடீர்கள். துப்பும் தொட்டிகள் ரெயில்வே பிளாட்டாசங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தபவு செய்து அவைகளை உபயோகப்படுத்தங்கள்.

தீபின் இருக்கும் சிகரெட் துண்டுகளை ரயில் பெட்டிக்குள் தபவு செய்து விட்டுவிடாதீர்கள். அதனால் தீ விபத்துக்கள் யேரி ஏதுவாகும்.

ரயில்வே சொத்தை திருடுவார்களோ அல்லது அதற்கு நாசம் விளைவிப்பவர்களோ தேசிய முன்னேற்றத்துக்கு இடையூறு விளைவித்தவர்களாவார்கள். தேசச் சொந்தான ரயில்வேஸைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து அவர்கள் மேலும் நிறைந்த முறையில் பணிபுரிவதற்கு உதவி செய்யுங்கள்.

சென்ட்ரல் ரெயில்வே

சிறு குழந்தையும் அழிந்த உண்மை...

ரின்ஸோ வெகுப்பது அகிவிவண்ணை

விடுவதற்குள்ள தர்ப்பாக்கை சகலவருக்கு உபயோகிப்பது சின்னோச, பென்னைத் துண்டின் அறிவுமையான வாங்கும் வானத் துண்டின் அநேக பிரயோகங்கள் வெகுப்பது சோப் மவுடர் அத்தான், சகல வாங்குதல் சின்னோசின் துண்டி, மகத்தான அழகுத்தன்மை அநேக அத்தான் வெகுப்பது, சின்னோச சகல 70-ம் ருடி உண்ணுக்கு பென்னை இவருக்காக 70-ம் ருடி மிச்சம், குடிப்பதில் சகல துண்டுகளும் சின்னோச உபயோகிக்கும்.

உங்கள் வேலைகள் இவருக்காகத்தான்

தயாரிப்பெனல் அழகு சோப் மவுடர்

IN 18-30 TM

விடுவதற்குள்ள தர்ப்பாக்கை சகலவருக்கு உபயோகிப்பது

தது. அவர் அப்படியே மோன
சித்திரத்தில் ஆழ்ந்தார். முகத்
திலே ஒரு முடிவுக்கு வந்து
விட்ட சிம்மநி கிலவி சிற
லாவுக் கொண்டிருந்தது.

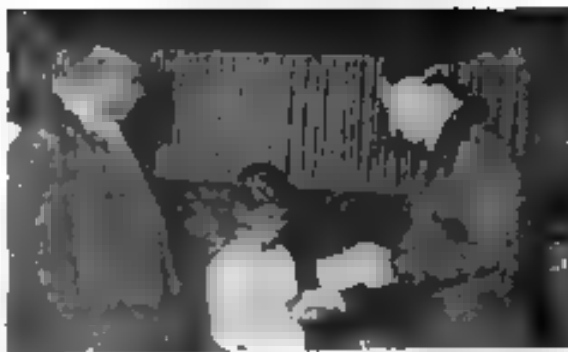
அன்று முதல் அந் தமது
முகத்திலே மகிழ்ச்சியைப்
வருவித்துக் கொண்டு கருந
மாகப் பழகலாயினார். உன்
தொன்று, புறமொன்று என்
தும் சில இருந்தபோலுநி
தும், அவர் முகம் உள்வாங்கிச்
உள்ளமைவார் சித்திரைச் சிறி
தும் எடுத்துக் காட்டவில்லை.

நீர்வகைத்து காட்டினுக்
குப்பிறகு அவர்கள் காருக்குப்
புறப்படும் தினம் வந்த
பொழுது ததாசன் முகத்தில்
வருத்தத்தின் கவடு நிலை
என்பதுபோல் உட்குட்கொண்

டார். ஆனால் காலமதியின் எண்ண
மட்டும் அழுது அழுது விடப்பி
யோயிருந்தன முதல் என் இரவு
ஒரு கண்ணாடிமாவது அவன் அங்கு
நிலைந்தாயிதானே?

"அப்பா! என்னை அதுப்பாட்டிகள்,
என் மனம் அங்கே இருப்புக் கொண்
காது. இந்தக் குடிசைதான் எனக்கு
அரண்மனை. அரண்மனைவா? அரண்
மனைவைக் காட்டிலும் ஒரு படி மேல்.
எல்லாப் பாவங்களும் துபரங்களும்
தொகைய வேண்டும் என்று உங்களை
யிலும் மருகியிலும் போய்த் தலை
முழுக்குஞ்சான் உங்களை - என்னை
முன்னால் கைக்கும் பிரயாசைப்பினை
போய் சிராடுகிறார்கள். என் துபரத்
தைத் தீர்த்த பிரயாசை இதுதான்
என்று என் ஒரோரு மெய்யென்னு
வது உண்டு. ஏனெனில் இங்கே
வந்த பின்னர்தானே உலகத்துத் துப
ரங்கள் அகிர்ந்திருக்கும் என் விடு
பட்டேன்! அமைதி சிறந்த உலகம்
அற்ற இந்த வாழ்வு எனக்கு வேறு
எங்கே கிடைக்கும்?" என்றெல்லாம்
உதிரச் சாருமதி அடிக்கடி பல்லியினாள்.

மோட்டாசில் உட்காரும் போழுது
கூட அவன் என்னென்றே சீரே போத்திருந்
தது. ஒருபுறம் அவன் அழுது கொண்
டிருந்தான். இன்னொரு புறம் சாரு
அழுது கொண்டிருந்தான். ததாசன்
சாரில் ஏறி உட்காராய்க் கீழே
சிற்பாடு, சாரு அழுதாடியுடனும் பிடி
வாதத்துடனும், "தாதா! ஏதிக்
கொண்டேன்!" என்றான். "ஏதிக்
கொண்டேனேண்டா, உன்னா!"

ததாசன் 21-ஆம் தேதி மலையாளம் உட்கொண்டிருக்கிற
திக் சித்திரமாவது அங்குமிக்கிற சிற்பாடு
ததாசன் சிற்பு மகிழ்ச்சித் திரைப்படம் ததாசன்
கொண்டிருக்கிற ததாசன் 21-ஆம் தேதி மலையாளம்
மகிழ்ச்சித் திரைப்படம் ததாசன் கொண்டிருக்கிற
ததாசன் 21-ஆம் தேதி மலையாளம் மகிழ்ச்சித் திரை
படம் ததாசன் கொண்டிருக்கிற ததாசன் 21-ஆம் தேதி
மலையாளம் மகிழ்ச்சித் திரைப்படம் ததாசன்

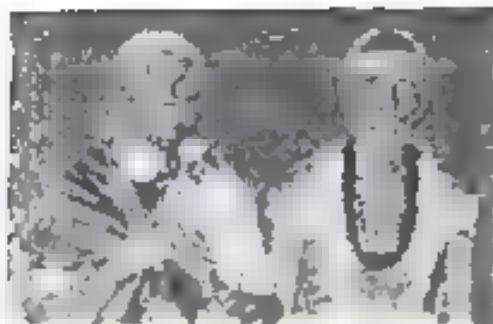
என்று சொல்லி விட்டுத் ததாசன்
பொய்யை சிந்து கொண்டிருந்தார்.
"ஏதிக் கொண். தாதா! உயும் எங்க
கொண்டு உத்தரன் ஆகவேண்டும்!
என் தேடுகிறாய் ஏதிக் கொண்!" என்று
அவர்ப்படுத்தினான் சாரு. "இங்கே
யடா, உன்னா! இங்குதான் சீரே
காண்கு உன் கருகிறேன்!" என்றார்
ததாசன். "ஏதிக் கொண்டாய்தான்
ஆகிறது!" என்ற பிடிவாதத்துடன்
அவருடைய அங்கு உச்சு மந்தா
ய்கைய அடைத்து விட்டது.

"சீவனும் வந்து விடுவான். உங்க
ளுக்கு ஒருநிதிக் கஷ்டமும் ஏற்படா
ய்க் உங்களை உவந்தித்துக் கொண்டு
விடுமும்" என் குன் கவலாசாரதன்.

"அதற்கென்ன..." என்று இழுத்தார்
ததாசன்.

"உங்களை உவந்தித்துக் கொண்
மாட்டோமா? எங்கென்றே உங்க
ளுக்கு உய்வனவு உயிர்க்கு உங்களை
பின் என் இப்படி மீளமேலும் பார்க்
கிறீர்கள்?" என்று உரிமையுடன்
கேட்டான் கவலாசாரதன்.

"உயிர்க்கு இல்லாமல் இங்கே
ஆனால் என் சாருமதியை என் சொக்
தப் பெண்ணாகவே பாவிக்கிறேன்.
என் எப்படியும் பெண் விட்டுக்கு
வருவது? அப்படியே வந்து விட்டா
னும் இந்த உலகத்தின் வாயில் என்
புகுத்து உயம்பட்டாக வேண்டுமே!
இந்த உலகம் என்னை ஒரு சீரையும்
சீமந்தியாக இருக்க விடுமா, சீரே
கொண்!" என்றார் ததாசன்.

ஆர்ப்பாறு செய்து தம் விதிகாரச்சிவ ஆர்ப்பாறுத்த திருநெல்வேலி அமைதிச் சபையினர் மிகுந்தவகைகளில் விவரணை நடத்தினது.

"உலகம் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொண்டு போகட்டும். அதை நீங்கள் எதற்காகப் போருட்படுத்த வேண்டும்? உலகத்தின் உள்தல்களுக்குச் செலி செய்க்காமல் எங்களுடைய வந்து விடுங்கள்! போசிக்காதீர்கள்" என்றான் கைலாசநாதன்.

"ஆனால் என மனமும் தேடவில்லையே" என்றார் சதாகரர்.

"இதோ பாருங்கள்! இரண்டுபேரும் பிரியப் பிரிய அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உவரவது..."

"ஃ எப்படியாவது இவர்களைச் சமரதாசப்படுத்து. பெண்ணாகப் பிறிது விட்டால் உணவன் விட்டுக்குப் போய்த்தானே ஆகவேண்டும்! இன்றைக்கு என் பெண்டின் அவன் கணவன் விட்டுக்கு வரீ அனுப்பும் பொழுது எனக்கு எவ்வளவு மட்டந்த மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. தெரியுமா? உடவுள் ஒரு குறையும் வராமல் இவனைக் காப்பாற்றுவார். அப்பா, கைலாசநாதா! இவன் விலுமிக்க முடியாத மாணிக்கம். இவனுடைய உள்ளத்தில் கபடுகுது கை-பாது: போய் - புனைகருட்டுக் கிடையாது: வஞ்சனை கிடையாது. சம்படிகம் போன்ற நீர்மலமான மனக் இவனுக்கு. இவனுடைய மனம் சொகும் படியாக வந்துகொள்ளக் கூடாது என்று என் உங்கைப் பேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைவிட என் வேறு என்ன சொன்ன முடியும்?" என்றார் சதாகரர்.

"இதைப்பற்றிச் சிறிதும் கேட்கக் கவலைப்படாதீர்கள்! இவன் மனம் சொகும்படி வந்து கொண்டேயே மாட்டேன். இவன் திருப்பியை என்

திருப்பியை என்து வாழ்வேன். உங்களைத் தனிப்பெயரிட்டுச் சொல்வதான் எங்களுக்கு மனம் இல்லை. நாங்கள் எவ்வளவு சொன்னாலும் கேட்காதான் பிடிவாதமாக மறுக்கிறீர்கள். அடிக்கடி கடிதமாகவது எழுதிக் கொண்டிருக்கிறீர்" என்றான் கைலாசநாதன்.

"கேள் கடிதம் போடு. கோடைக்கு எல்லோரும் இங்கே வந்து விடுவனர். கோடைக்கு கங்கமணபுரியில் இந்த மாநில நிதிநிதி வேண்ட குறுமை யான காரண கார கோடுத்தாலும் கிடைக்காது" என்றார் சதாகரர்.

சாரமதி தன் புடவைத் தலைப்பினும் உங்களைத் துடைத்துக் கொண்டு, "கிட்டாயம் அருவியாம். நீங்கள் கூப்பிடாவிட்டாலும் எங்கள் வரத் தான் வருவோம்" என்றான்.

"இது உன் வீடு. உன்னை ஒருவர் கூப்பிட்டுத்தான் ஃ வர வேண்டுமா! உனக்கு எப்பொழுது இட்டமோ, அப்பொழுது வரவேன்! உன் விட்டுக்கு வரும்பொழுது உன்னை யார் இங்கே தடுக்கப் போகிறார்கள்?" என்றுச் சதாகரர்.

கைடிலில் ஒருவாறு எல்லோரும் பிசிய விடை பெற்றுக் கொண்டு பிசிக்கனர். மோட்டார் புறப்பட்டது. சாரம, "தாத்தா! தாத்தா!" என்று கதறினாள். கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே காரர் கைலாசமாக முன்னேறி விட்டது. சதாகரர் காரர் போகும் திசையையே கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு கின்றார் கருக்குள்ளிருந்து இரண்டு தலைகள் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. கண்களுக்குடைய தூதம் வகை சென்று கார் மனதற்று விட்டோ. சதாகரர் தம் வசம் இழந்து கேளிக் கேலி அறத் தொடங்கி விட்டார். மெடும் பன்னமும் கிதைத்த மகிப்பாங்கான பாதையில் கார் கிணப்பி விட்டுப் போன புழுதிக்கட அடக்கிவிட்டது. சதாகரர் என் அழகை தான் அடக்கவில்லை. அவரது கரது கணில் சாரமின் அழகைச் சத்தம் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. "தாத்தா, தாத்தா!" என்று கூப்பிட்டு அவன் அகறும் சத்தம் அவர் மனத்தைப் பெதலிக்கச் செய்து விட்டது. அவருக்கு ஒரு வேலையும் ஓடவில்லை. வீடு வேறிச்சென்று ஆகி விட்டிய, பிரமை பிடித்தவர்போல் அகையாமல் வகுத்தமே உருவாக வட்டார்த்து விட்டார். (தொடரும்)

6. சித்தியின் சேற்றம்!

மாமுண்டி எதற்காகத் தன்னை அவர் கடைக்குக் கூப்பிடுகிறார் என்பது வினங்காமல் உலகநாதன் வீரமுத்துவைப் பார்த்து விழித்தான். "இந்த மாமுண்டியா பிள்ளையின் பலகைக்குக் கடைபில் வேலைக்குச் சேர விருப்பம் இருந்தால், சேர்த்து கொள்ளு. தம்பி! அதற்காகத்தான் இவர் கூப்பிடுகிறார்!" என்று விஷயத்தை விளக்கினார் வீரமுத்து. பக மடத்து மண்டபம், சேற்றம், சாப்பாடு எல்லாம் பிடித்தமாக இருக்கவே, "தாத்தா! உங்கள் சொல்லுமிறபடி கேட்டுறேன். எனக்கும் வேலை செய்யவே ஆகா. ஆனால் என்னை அடிக்க மட்டும் கூடாது. அடித்தால் தங்கள் மாட்டேன், ஓடி விடுவேன்!" என்று உலகநாதன்.

திருச்சி உலகநாதன்

"உங்களை எதற்காக நான் அடிக்க வேண்டும்?" என்று மாமுண்டி. "என்னை எங்கள் சித்தி அடித்ததால்தான் ஓடிவந்து விட்டேன். அதனால் யார் அடித்தாலும் என்னால் பொறுக்க முடியாது. ஓடிவிடுவேன்."

"பாருங்க, முதலாளி! அடிக்கப் படாதாம். 'கண்டிஷன்' போடுகிறான். சின்னப் பாலாக இருந்தாலும் கேட்டிக்காரப் பயல். ஒரு வாரம் பத்து நாள் கடைபில் கைத்துப் பாருங்கள். ஒத்துப் போனால் இருக்கட்டும். இல்லாது போனால், விரட்டி விடலாம்."

"ஆகட்டும். வாடா பிள்ளை! என் மகிவையிடமும் ஒரு வார்த்தை கேட்டு விடுகிறேன். என்று கூறிக் கொண்டே எழுந்தார் மாமுண்டி.

"தாத்தா! உங்கன்கூட மேலே மகிவையுக்கு வருகிறேன். பிறகு அவர் கடைக்குப் போகிறேன்" என்றான் உலகநாதன்.

கையால் போக்குப்படி விட்டுப் பிடிக்க எண்ணம் கொண்ட மாமுண்டியா பிள்ளை மண்டபத்தை விட்டு வெளியே போய் விட்டார்.

மணி மூன்றரைக்கு மேலே, பக மடத்து மண்டபத்தை விட்டு இருக்கும் வெளியேறினார்கள். பாடிகள் மேலே போனார்கள். அப்போதும் வீரமுத்து காலணா கால்கி கொண்டு மேலே ஈரத்திரைதராகப் போரும்படி சொன்னான். ஒருதரம் ஓடிச் செதுக்குப் படியில் விழுத்த அனுபவம் இருந்ததால் உலகநாதன் கவனமாக மேலே ஏறினான்.

உச்சிப் பிள்ளையார் கோவில் பிராகாரத்து வளைவிலே நின்று திருச்சியைப் பார்த்தான். மேற்கே நின்று பார்த்தால் அகண்ட காசேரி; வடக்குப் பிராகாரத்திலுந்துங்கத்துக்கோபுரம்; திருவாளைக் கோவில் கோபுரம்; எங்கும் சோலை, இரண்டு செதிகள் மட்டும் ஊடாகச் சிழித்துக் கொண்டு போவதைப் பார்த்தான். தொலைவிலே சரோட்டு தரில் மெதுவாகச் சின்ன அட்டைப் பூச்சி போல் சிவப்பாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சிவப்பு அட்டைப் பூச்சிக்குக் கறுப்புத் தலை மாதிரி என்ஜின் 'குப் குப்' பென்று புதை விட்டுக் கொண்டு போயிற்று.

சுகி

வெய்யில் பட்டுக் காவிரிபாற்றின் கீர்
பகரவென்று மீளினிவது. தென்
புறத்துப் பெரிய கடைவீதி ஒத்தடித்
தடமாகத் தெரிந்தது. வீடுகள் யாவும்
குழந்தைகள் கட்டிய பொம்மை
விட்டைப்போல் சிறிதாகத் தெரிந்
தன. மனிதர்கள் பெரியகடை வீதியில்
குள்ளர்கள் போல் மாறு அங்குலம்
இரண்டு அங்குலம் தெரிந்தார்கள். ஒரு
பக்கம் சிரிப்பு; ஒரு பக்கம் நிகைப்பு.
அந்தச் சமயம், ஒரு சின்னப்
பையன் யாரோ ஒரு வருடைய
கையைப் பிடித்துக் கொண்டு சேதுக்
குப் படியில் ஏறி வந்துகொண்டிருந்
தான். உலகநாதன் படிக்கும் வகுப்
பில் படிக்கிற பையன். பெயர்
சின்னத்துரை.

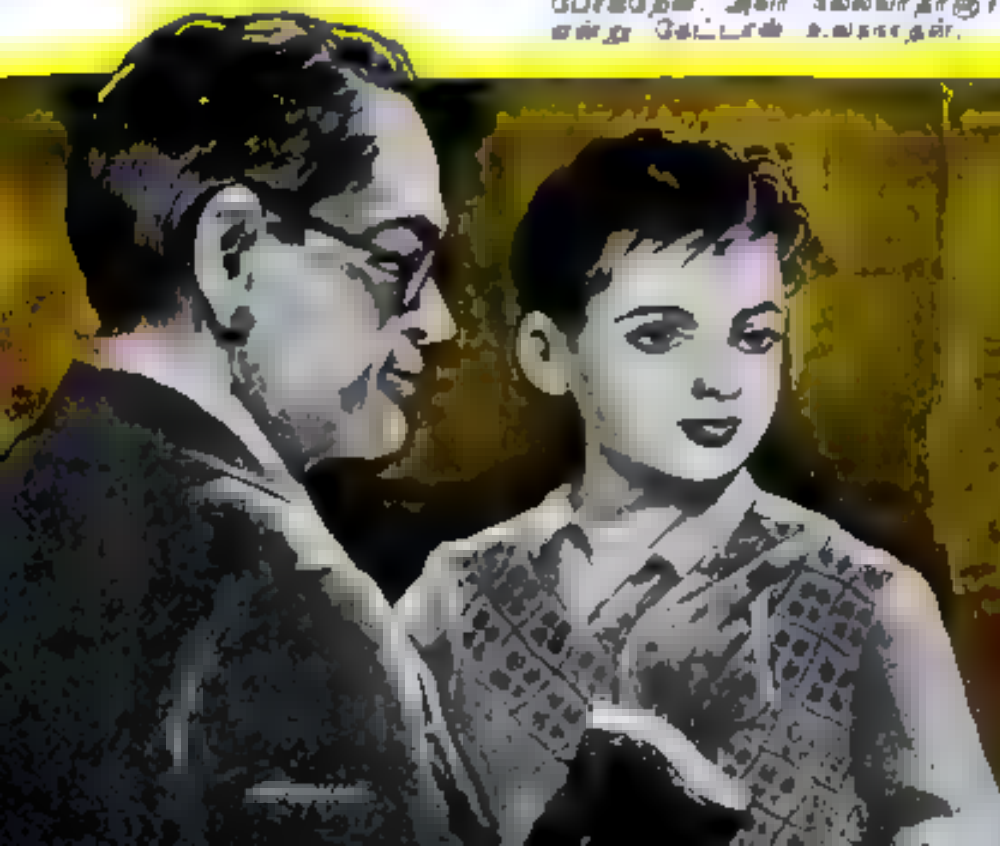
"ஏன், உலகநாதா! கேட்கும் இன்
தைக்கும் பள்ளிக்கூடம் வரவில்லை?
வந்தியார் கேட்டார். 'ஈ ஏன் வர
வில்லை! இங்கே யாருடன் வந்தாய்?
ஏன் கிழிசல் சட்டை! போட்டிருக்
கிறாய்?—மாமா, மாமா! எங்கள் வகுப்
பிலே இவ்வந்தான் என்றுகூப்படிக்கிற
வன். இவனுக்குச் சம்பளம் வேண்டாம்
என்று சர்க்கார் உத்தரவு வந்து
விட்டது!" என்றுச் சின்னத்துரை.

சின்னத்துரையின் மாமா உலக
நாதனை முறைத்துப் பார்த்தார். அவர்
தான் அயனுக்குக் காலியிலுடையது

தத்து ஒட்டகம் இறும் இட்டியும்
போட்டவர். சின்னத்துரையின்
மூலம், தன் காலியம் அகார்த்தம் வீட்
டுக்குத் தெரிந்து விடுமோ என்று
பயந்த உலகநாதன், திரும்பிப்பார்க்
காமல் "விடு விடு" வென்று வேகமாகக்
கீழே இறங்கினான். அதைக்கண்ட
காலகாலி வீரமுத்து கத்தினான்.
அப்போதுதான் மீண்டும் உலக
நாதனுக்குப் புத்தி வந்தது. மெது
வாக இறங்கலானான்.

உலகநாதன் அருகில் வந்ததும் வீர
முத்து, "வேரே ஈ கீழே இறங்கி
யானா கட்டியிருக்கும் படிவாரபோய்,
பசுமடத்து வழியாக வந்தோமே,
அதற்கு மேல் பக்கம் பத்தடி
போனால், ஒரு பவசரக்குக்கடை இருக்
கிறது. உனக்கும் படிக்கத் தெரியு
மல்லவா! அதிலே மாழன்டி பஸிக்கு
கட்டாயம் என்ற விலாசம் இருக்கும்.
இதில் பசும் பால் குடாகக் கிடைக்
கும் என்றும் போர்டு போட்டிருக்கும்.
அங்கே ஈ போனால் உனக்கு வேலை
கிடைக்கும். காணியிலும் மாணியிலும்
அவர் சேர்ப்போடுவார். மத்தியானம்
என்பதோடு பட்டைச்சாதம் கிடைக்
கும். உனக்கு வேலை செய்ய விரும்பு
யில்லை—பெண்குலம் இப்போதே படி
இறங்கிப் போய் விடு!" என்றான்.

"தரத்தா! மாறண்டியார்க்கடைக்கே
போகிறேன். அவர் கல்லவர்தானா?"
என்று கேட்டான் உலகநாதன்.

"கல்லவர்தான். கீழும் கல்லவனுக்குக் க வேண்டும்" என்று வீரமுத்து.

கடைக்கு வந்த உலகராதனைக் கடைக்குள் ஏற்றுமத்தற்கு முன்பாக மாமூண்டியா பிள்ளை சேராதனை போட்டார். அவனிடமுள்ள பேரக் கிசு மாறு ஒண்ணைகாலனுயில் காலனுப் போக எஞ்சியிருந்த காணு காலனுவை எடுத்துக்கொண்ட பிள்ளையே பட்டறையில் இடம் கொடுத்தார். தன்னிடமுள்ள பணத்தைப் பறி கொடுத்த பிள்ளை யாரும் அந்த இடத்தைவிட்டு இட மாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் போதும்!

சின்னத் துரைக்கு மகிமெய்ல பார்த்த காட்சிகளைவிட, உலகராதனைக் கண்டதில் வியப்பு அதிகம். அறிதும் அவன் உலி தூக்கியதை எப்படி வரவது மறு கான் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம். பன்னிக்கூடம் தீர்த்தும், பொன்னுதரங்கத்தைத் தடினும், சினுப் பவலையும் பார்த்தான். பன்னிக்கூடம் மணியடித்ததும் மாணுக்கர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பெயர் சொல்லிக்கூப்பிட்டார்கள்.

"உலகராதன்!" என்றார் வகுப்பு ஆசிரியர். சின்னத்துரை எழுந்து சின்னஞ், காரணங்கேட்டபோது, "மகிக்கொட்

கடலில் மூட்டை தூக்குகிறான், சார். விட்டை விட்டு ஒடிப்போய்விட்டான். கேட்கை "சயில்லே க்டெஷனில் டுக்கெட்டு எடுக்காமல் வந்ததற்கு அடிபட்டானும். நோட்டாக்குவரு திறவர்கனிடம் ஒசி டுபன் கேட்டுக் கொண் டிருக்கிறான்" என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனான்.

சின்னத் துரை சொல்லச் சொல்ல மாணவர்கள் சிரித்தார்கள். மாணவர்கள் சிரிப்பை ஆசிரியர் தடுத்தார். அங்குக்கு உலகராதனிடம் பற்று உண்டு. கல்லவன், கன்கு படிப்பவன் என்பதுதான் காரணம்.

"அவனுக்குத்தான் 'ஸ்காலர்ஷிப்' வந்திவிட்டதே, அதற்காக ஓடினான்!"

"அவனுடைய சித்தி கொடுமைப் படுத்தினாளாம். அரிவான் மனையாகக் கழுத்தைச் சேவந்தாளாம்!"

கடைசிப் பெஞ்சினிருந்து யாரோ ஒரு கைபயன், "கனிகால ராட்சசியோல் இருக்குதுடோய்!" என்று கத்தினான். மெதுவாக ராட்சசி என்று சொல் பெரிதாகிக் கொண்டு வந்தது. இந்த எக்ஸ்சக்கமான கட்டத்தில்பொன்னுதரங்கம் வகுப்புக்குள் துறைந்தான். எல்லோரும் அவனைப் பார்த்து ராட்சசி யகன் என்று கத்தினார்கள்.

"எங்கேடா வந்தாய்?" என்று கேட்டார் ஆசிரியர்.

"இங்கே சின்னத் துரையாம். என் துடைய தம்பிகையப் பார்த்தானும்,

யாரோ சொன்னார்கள். அவனிடம் விவரம் கேட்க வேண்டும். அவனைக் கொஞ்சம் பேசச் சொல்லுங்கள்" என்று ஆசிரியரிடம் அனுமதி கேட்டான் பொன்னுதரங்கம்.

"ஏன்டா, பொன்னு! உலகராதன் கன்னுக்குப் படித்தாரே. அவனுக்குச் சம்பளம் கொண்டாம் என்றபோது ஏன் ஓடினான்?" என்று கேட்டார் ஆசிரியர்.

பொன்னுதரங்கம் படிப்பீர்தான் மக்கு; மற்றப்

படி உலகம் தெரிந்தவன். "படித்தான் போதுமா, சார்? கூட சீட்டழன் னாயின் பார் மதிப்பார்கள? விட்டி லிருந்து நூறு ரூபாய் பணத்தை அவன் கொப்பித் கொண்டு போய் விட் டான்" என்றான்.

அவன் தாயார் னையன் ஓடிப்போன தற்கு அக்கம்பக்கத்தாருக்குக் கூறிய சாசனம் இதுதான். அதனையே அவ னும் இங்கே சொல்லி வைத்தான். ஆசிரியர் மட்டுமே என்று. யாரா விட்டால் என்று? விட்டு விவசாயத் தில் தலைபிட விரும்பாமல் சின் னத்துகாரையை வெவியே அனுப்பி வைத்தார். அப்போது ஒரு பயல் எழுந்து, "ஏன் சார்? நூறு ரூபாய் திருடினால் மூட்டை தூக்குவாரு?" என்று சர்ட்டைக்கடைக் கொப்பியை, அகுப்பியை சீண்டும் கைத்தட்டல் உண்டாவிற்று பெண்ணுரய்கத்துக் குக் கோபம் கோபமாக வந்தது.

சின்னத்துகாரையிடம் வக்கீல் போய் பல குறுக்குக் கேள்விகள் கேட்டு, விசாரணைத் தெரிந்து கொண்டான்.

பிறகு எந்த அகுப்புக்கும் போகாமல் ரேரே மலைக்கோட்டைக்குப் போய் உலகாதன் எங்கு இருக்கிறான் என் பதைத் துப்புத் துலக்கித் கொண்டு விட்டுக்கு வந்தான். தாயாரிடம் நடந்த காரியங்களைச் சொன்னான்.

"ஏன்... நான் பார்ப்பாவின அவன் மலைக்கோட்டையில் சேர்ந்து இத் தால் இன்னதற்கும் அவ்வேயே இருப்பாரு?" என்று கேட்டான்.

"அதை விளாசித்து எடுத்துவிட்டேன். அவன் இங்கிற இடமும் தெரியும். மலைக்கோட்டை. த் தெரு மலைக் கோயிலிற் சுற்றி இருக்கிற கைகாவி? அதிலே யானை கடைய இடத்துக்கு மேற்கே ஒரு கடை இருக்கிறது. அதன் பெயர் மாழண்டி பந்தரக்குக் கடை. அங்கே அவன் கையாண்ட இருக்கிறான்."

"கீபார்த்தாயர்"

"இரண்டு கண்ணுளும் பார்த்தேன். நான் போய்ச் கூப்பிட்டால் பயல் தப்பி விடுவான். ஆகவே உன் லிடம் சொல்ல வந்தேன்."

தாயார் விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டு, "போண்ணுரய்கம்! கீ விட்டைப் பார்த்துக்கொள். தம்பி சிறு வந்தால் சார் கடையில் எதம் பிசைத்து வைத்திருக்கிறான் சாப் பிடச் சொல்லி அவனைப் பன்னிக்கு அனுப்பு. சாரே போய் உலகாதன்

பயலிக்குக் கண்டு பிடித்து இழுத்து வகுக்கிறேன்!" என்று புறப்பட்டான்.

ஜானியம்மாள் எவ்வளவு வல் வகை கிடைத்தவனோ அப்படியே மாழண்டியர் பிள்ளையும் பேச்சிலே வல்லவர். இருபருக்கும் வாக்ஞாதம் பலமாக கடைபெற்றது. அவர் கையின் அனுப்ப மறுத்தார்; அவனோ கையின் அங்கே விட்டு வைக்க மறுத்தான். வியாபாரக் கடைவாக இருத்தால் கூட்டம் கூடி விட்டது. இரு பக்கமே நூறு பேர்கள் பேசினார்கள். உலகாதன் என்ன பேசுவது. அப்படி நிலைமையைச் சமர விப்பது என்று தெரியாமல் தின் டாடினான். அவன் உள்ளத்துள்ளே எப்படியாவது தப்பித்துக் கொண் டால் போதும் என்று பட்டது. அங்கே போய்விட்டான் வேறு வந்து விட்டான். தெருவே கூடிவிட்டது.

கையின் ஜானியம்மாள் ஓடிப் கொள்வது சிலரையென்றும். இனி மேல் கையின்த் தொல்லிப் படுத்தி னால் மாழண்டியர் பிள்ளை தாது கடைக்குச் சென்று வந்து கைக்குக் கொள்ளலாம் என்றும் சொன்னார் கள். போலீசும் அப்படியே சொல்லி, ஒரு கோடாவைச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போய்ச் சேர்த்தார். கடைக்குள் யினசார் மூட்டைக்குள் பறமிக் கிடந்த உலகாதன் வெளியே வந் தான். கொஞ்சம் கையாகக் கூட இருந்தான் துணிதான் அழைக்கா இருந்தது. அவன் கையை எட்டிப் பிடித்தான். இரும்புக் கூட்டுக்குள் அடப்பட்டதுபோல் இருந்தது பிடி.

"விட்டுக்கு வா, உன்னைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்கிறேன், பன்னிக்கூடம் முழக்க முழக்க என்னை சாட்சி என்று சிர்க்கொட்டி, என் என் உன் தாட்சிப் பட்டம் வாய்க் கிடைக்கும்! என் பிள்ளைகள் எதற் காகக் கஷ்டப்பட்டுள்ளார்? சொன்னு ரய்கத்தைப் பறமும் திட்டுக்குச் சைம். அந்தச் சிறுப் பயல், கீ வரா கம் சாப்பிட மாட்டானாம். விட்டை ஓரே அப்பாவையல்கொலம் செய்து விட்டாயி? என்ன வேலையில் எங்கள் குழகைக் கொடுக்க வந்தாயோ?" என்று பிடித்த கையில் காப்புப் போட் டது போன்று கொஞ்சி வந்ததால் தத்தம் வரும்படி செய்து விட்டான்.

"சித்தி! இனிமேல் என் உனக்கும் சரி, யாருக்கும் சரி, எவ்விதமான வம் பும் செய்ய மாட்டேன். கீ அடிக்கவே பயந்து ஓடிப் போய்விட்டேன். என்னை ஒன்றும் செய்யாதே!" என்று கொஞ்சின உலகாதன். (தொடரும்)

காஸ்கேட் குளோரோபீல்

ஈறுகளை பலப்படுத்துகிறது!

வேறு எந்த பற்பசையிலும்
கிடை விட அதிக வீரிய குளோரோபீல் கிஸ்கை!

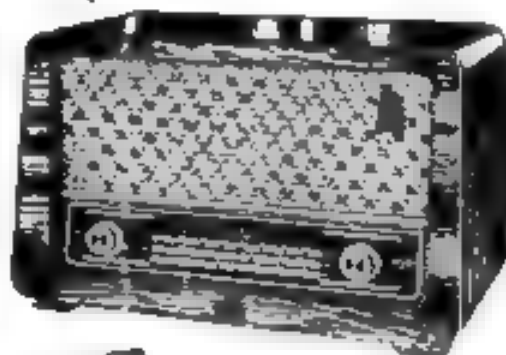
CTP41612

**இதோ...உங்கள்
அபிமான தேடிப்போ!**

கூடுதலாகவு (டீபி)கே.
முத்துப்பாக்கம், மற்றும்
'மாஜிக்' (மிகைத் தீபி)
புடைய உயர்வான தேடிப்போ
உயர்வான தேடிப்போ உயர்வான
தேடிப்போ உயர்வான தேடிப்போ
மதிப்பீடு உயர்வான தேடிப்போ
மிகைத் தீபி உயர்வான தேடிப்போ
கூடுதலாகவு உயர்வான தேடிப்போ
இதோ தேடிப்போ உயர்வான தேடிப்போ

ஆர்ஸிஎ

மாதம் 6 ஆர்டர்புது 63-
விரு. ரூ. 350/- வரிசை தனி
ஒளி, ஒளி/ஒளி மற்றும்
பாட்டரி வகைகள்

ஆர்ஸிஎ நன்றாக "தேடிப்போ உயர்வான தேடிப்போ"

தேடிப்போ உயர்வான தேடிப்போ உயர்வான தேடிப்போ
ஜே - ஒ - போன் கம் பெனி
ஜேப் ஹவுஸ், 13, தங்கச்சி தெரு. சென்னை - 3

EVEREST

RCA 58-S TH

யுனெட் கமர்ஷியல்

பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: கங்கத்தூர்

விநியோகப் பெயர்: இடம்

மாதா மாதம் ரூ. 10/-

கட்டிக்கும்

48 மாதங்களில் ரூ. 500/-

ஆகவும்

36 மாதங்களில் ரூ. 1000/-

ஆகவும் வசூலிடுகிறது

ரூ. 10 முதல் 500க்குக் கீழ் தொகைக்
கொண்டு வசூலிடப் பெயரில் கணக்கு
முன்வைப்புடன் காலியைப் பாடுக்கின்றதும்
சம்பந்திக்கு கொடுக்கப்படும்

சேலத்திற்கு

மாதாந்தர ரூ. 2,00,00,000

1 மாதத்திற்கு ரூ. 1,00,00,000

ஜி. க. பி.சி

செயல்

சு. க. சி.சி

செயல்பாடு

உயிர் காப்பதற்கு
உபயோகம்: தலை
வலி, கண் வலி,
சளி, காய்ச்சல்,
மூட்டுவதற்கு உபயோகம்
பெரிந்தது

சப்ரிலைம்

EPHRILINE

நீண்ட நாள்பட்டதும்,
மிகக் கூடுதலான தரக்
கொடுக்கும் மருந்து,
ஆகியவற்றை மருந்து,
கொடுக்கும் மருந்து,
கொடுக்கும் மருந்து,
கொடுக்கும் மருந்து.

யுனியன் டி.கே. கம்பெனி லி.

மதராஸ் டி.கே. :

2, ஜோகன்ஸ் ரோடு - மதராஸ்-1

எஃகு

துருப்பிடியாமலிருக்க

ஹாட்-டிப் கால்வளைஸிங்

முறையில் பாதுகாருங்கள்

விவரங்களுக்கு

கவுன்சிலர் கால்வளைஸிங் பிளாண்ட்

மேட்டர் அகா - - - செவம் லில்லா

பாஷாவிஸ்ட் நாயம்மா

இஃகுது சிடித்தான் என் செவ்வன், பாவனாசின் ஆண்டு திரைக்குக் கல்வானம். விடு திரைப் பத்திரிகை. என் அம்மா, 'இவர்க்குக் கல்வானம் போடாமா அங்கு நாய்க்கி கற்றுச் செவ்வனா?' என்ற பிரச்சனைச் சூறையில் கொண்டிருந்தான். என் மனைவி எத்திரிபா, 'தான் எத்தப் பு, கலாசா உருத்திக் கொண்டான்' என்ற பொய்ச்சொல் அடுத்த பிரேமக்கு என் மனைத்து நின்றுகொண்டான். என் லைமோ என் வட்டிவந்ததைக் குறித்து இவ்வு ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தைவாரும்படி செவ்வன் விட்ட, பாதுகைக் குழம்புத்தந்தைத்துப் பற்றிய எண்ணங்களெனவே, மென்று கொண்டிருந்தது.

"உடனே புதுப்படி கலாசா; மற்றவை தெரிய" என்று என் அக்கா புருஷி கொடுத்திருந்த தந்தையர் படித்ததும் திணைப்புகள் புதுப்பிட்டிருக்கின்றனக்கு, அந்த செவ்வனம் என் பிறப்பின் பைத்தகம் என் தந்தையர் முயற்சியில் அவர் திரைமரக இறங்கிவந்தான் என்பதை அறிந்ததும் திருக் கிட்டாய் போனான். அவரார் ரீதி ஒன்றும் செவ்வன் முடியவில்லை. செவ்வன் தட்டிக் கழித்து விடலாம் என்று திரைமரகித்தேன்.

அன்று மாடுபெய் பெண் கைப் பெற்ற மனைவர் என் கைப் பார்க்க வந்து விட்டார். மறு திரைமரக செவ்வன் பார்க்க காலும் குறித்துக் கொண்டு விட்டார் அவர்.

எனக்கும் ஒரு முடிவு செய்து கொண்டு போக ஒரு பொய்ச்சொல் தோன்றியது.

"நான்கு பெண் பார்க்க முடியாது, அத்தியப்போ! நானே என் தங்கம் ஒன்றை வகுவினா. அதுபாடல் மாமன்குறையி போக நாக ஏதாவது செய்துகொண்டு வந்துவிட்டேன்" என்றேன்.

அத்தியப்பருக்குக் கோபம் கொண்டாக வந்தது. வந்தவரோ எதைமும் தாக்கத் தவிராக வந்திருந்தவன் போல் காத்தவனாக, "பரவா விடுவா! நீங்கள் மாமன்குறையி போய் வந்த

பின்மரே பெண் பாற்ப்பாத எவத்துக் கொண்டுபோயே!" என்றான்.

அத்தியப்போ என்மதிக்கவில்லை. "உங்க குக்குத்தெய்யாது. என்! அதும்க் பிடும்க்காதி என்மதி இருக்கத் திரைமரகிக்குக்கொண்டேன். அதும்க் தட்டிக் கழிப்பதற்குப் பார்க்க கொண்டு" என்மதி புண்ணாகவுடன.

வந்தவர் என்மதிக்கவில்லை. "என் பெண்மனை ஒரு மனை பார்க்கும்கிட்டு அபயமும் உங்கன் உருதி திரைமரக என்மனைப் பாருங்கன், நீங்கள் மாமன்குறையி போய்விட்டுத் திருக் கழிக்குன்றம் திரைமரகிவந்தவரும்

திரைமரக செவ்வன் கொண்டு, திருமயம்போது திருப்பியாருர் மருகிவந்தும் பார்க்கு ம்கிட்டு காலுங்கன். வந்த அதும்க் திரைமரகின் தான் மதுபடிமும் வந்து அமைத்துப் போகிறேன்" என்று திரைமரகச் சொன்னான். அத்தியப்பிரா திரைமரக வாகக் கொடுத்திக் கொண்டு, தான்கும்க் பெண்மனைப் பார்க்க பிறகு மாமன்குறையி போய்விட்டான் என்று காதலாது. தான் பெண்மனை, கனடபெய்க, வந்தவரோ என் அத்தியப் பெயர் கொப்பந்தையும் தயாரித்து, என்விட்டாரம் விடைபெற்றுத் திரைமரக பட்டார்.

"தங்கம் வகுவினா" என்று தான் கொண்டது பொய்ச்சொல். ஆயிரம்பொய்ச் சொக்கி ஒரு கவிவானத் தந்த தட்டிக் கழிக்க

தான் என்மனைத் தயார் செய்துகொண்டு விட்டேன். ஆகவே மதுமனைத் தான் மட்டும் மாமன்குறையித்ததப் பார்க்கக் கிளம்பினேன்.

தான் பங்கை விட்டு இறங்கிவிடாது என்மனைமதி எதிக் கொண்டிருந்தது. அச்சமயம் கழிவாட்டி ஒருவரும் காணப்படாததால் எதிரிக் கருமனைத் திரைமரகித்தபடி உடல் கலாசாஸ் பார்க்கப் புறப்பட்டுடன், தான் மதுமனைமதி ரதங்கினை அதும்கும்கிப்போது பங்கத்திக் திரை தாவல் மரத்தினில் திரு இருந்த ஒரு திரைமரக உயர் இருந்து விடும்

பழக்கமான காவலமாகத் தானில் பிடித்தவரு-
நின்றிருந்தான். எங்கைக் கண்டதும் அந்த
இடம்தான். "ஊர்! இந்த தாயைப் பழக்கைச்
சாப்பிட்டுப் பாருங்கள்! ரொம்ப ருசிவாக
இருக்கும்!" என்றுபடி மிக கவாதினபாக
எண்ணில் தாயைப் பழக்கனை நீட்டினான்.

தேற்றியில் கருங்கு டாளும் நெய்யுத்
தெய்யும் கங்கலில் ஒளிரும் குழியுத்
தொடும் அகலிசைலுமில் நடித்துக்குத் தவி
வசைரத்தைக் கொடுத்தன.

தான் அவன் கொடுத்த தாயைப் பழக்கை
கவையதபடியே. "இதோ தெய்வதாயை
பழக்காண்டாய்! ரகசீ என்ற நிதபங்கை!"
என்றுகொட்டின.

என் கொடுத்த அந்தப் பையன் பதின் கூறு
வதக்கு முன், மரத்திலிருந்து வழிகாட்டி
மனமனமென்றுபோகத் தொடங்கின. டான்.

"ஆமாம் ஊர்! இதோய் பழக்காண்ட
வர் ரக நிதபங்கை! முதலில் இருப்பது
தொடையி, அரோகன் தன். ௮) கவையி
குடைத்து வடித்தது. அடுத்தது பம்போன்
தன். அதற்கடுத்தது தாயுத்திரகுடை
வது. இவையெல்லாம் குழியில் நிதபத் தருவ
சொந்தவர்களுடையது. அந்தத் தாயுத்திர
போனது உடற்கவாக் கொயில் நிதபம் ஊர்!
மொத்தம் ஒரு கோயில்கள். அது ஒருத்திரைத்
தில் குழியில் விட்டன. இது ஒருத்திரைத்
பாக்கி! அதையும் குழியில் பாக்கிதது. கை
தான் அகலிசைலுத் தருத்துக் கொண்டிருத்
கிருக்கை! மொத்தம் குழியத்தொரு நிதபம்
கன் ஊர்! தான் காட்டுகிறேன் ஊர்!"
என்று ஒருபித்தபடி மரத்திலிருந்து நிதப
குறித்தான். என் அருவிக் தின்ற இவையிடு,
"கவைய" வென்று நித்திரான்.

"ஊர்! இன்று தீவகக் தீவக் பாடத்
தன் பழக்கைகள் கொடீ வெண்டி வரும்.
அவையால் இந்தக் கெதாவைத் நிதபங்கை
மட்டும் இவைய் கொண்டொண்டபு இவையால்
தவையால் பாக்கித் திட்டி வரவுக்கை.
அதற்குள் இவைய் கவைய்த்துக்கொண்டு உகை
குழியில் கொத்து தாயைப் பழக்கன் பிடித்து
வருகிறேன். மரத்தையகைக் கொத்து பாப்ப
போம். இப்படியே நிதபங்கைப் பாக்கித்தபடி
கடற்கவாய் பக்கம் கொண்டு கொயில் நிதபத்
தன் குழியுறம் வரலாம். வெயில்கெதன்
பாக்கித்துத் திரும்பிப்போது. இது பக்கம்
திரும்பிலும் உகை குழியைக் பக்கம் கொண்
டுகை ஸ்ரீ ரங்கநாதர் நிதபமையும் பாக்கி
கலாம்!" என்று கூறிய இவையும் வழி
காட்டியபு இருத்துக் கொண்டு தாயைப் பாக்கி
தடிக்குக் கொண்டு விட்டான்.

அமரர் கவையி இருத்துத்த வெகாயிலிக் தீவ
வொரு நிதபங்கைப் பாக்கித்துத் திரும்பினான்.
ஸ்ரீரங்கநாதர் நிதபத்தைப் பாப்பகதகாக
அந்தக் குழையுறம் பக்கம் திரும்பிப்போது.
நினைத்து தின்ற விட்டென். "தாயுத்திர
மகனாக் தவகக் நிதபாக் வடித்துத் துத்தி
யிருக்கிறார்களா? அப்படி வாயில் தாயை
விளியுமே?" இப்படி எண்ணியிருத்துத் துதவாதி
பது மனம். காரணம் என் பார்ப்பை திரும்பிய
பக்கம், உடல் அகலிசைலுப்பாக்கித்தபடியே தவகக்
நிதபொன்று தின்ற கொண்டிருத்தததான்.

என்ற வெய்கைச் சோதித்துக் கொண்டு,
பழக்கமாக அடியைப் பெயர்த்து கவையத்
போது திரும்பிப்போது திரும்பிய அகலிசையின்
முகத்திலே கெய்கையுடனிருத்தது! தான் விடப்
பின் இவையுறம் பாப்பகதகாக் வித்தன்.
அதென்கையம் திரும்பிக்கொண்டு அகலிசை
நிதபம் நிதப அகலி. ரத்திரம், கவையுறம்
கொண்ட வெய்க் கெய் அறித்ததன் என்
விடப்படி பெருகாமக் கெய் கெய்யும்!

இதைத்து தின்ற அந்தப் பெண்ணுறம் தன்
கைச் சோதித்துக் கொண்டிருக்க. நிதப
கைத்து வழி விட்டான்.

குழையுறம் இருத்த நெய்கை விளக்கெத்
துக்கில் பிடிக்க ஸ்ரீ ரங்கநாதர் நிதபமையும்
பாக்கித்ததாய் வெய்க் பண்ணியென்.

அக்குழையுறம் விட்டு வெயிலுத்த தான் மிக
அகலிசைலுத் தீவக் தீமித்தபோது அந்தப்பெய்க்
அகலிசைலுத் தின்றகொண்டிருத்ததான். தானும்
அகலி கவைய்த்தை வெணும் அருகாக்கிவது.

"இந்தனை அழிய வெய்க் தவையாக..."
என்று தான் எண்ணும் கெய்கையைக் கொட்டு
அதற்கு முன் பதின் ௮) வத்தது!

சுந்தர்

“சாத்தி! சாத்தி! இதைப் பார், தாங்கள் பழம்! உங்களுக்கு ரொம்பப் பிடிக்குமே!” என்று கூறினாரோடு ஒரு வத்தான். தாங்கள் மரத்தடியில் திறை இடுகான். அவன் மிகநீண்ட தாண்டிப் பாதங்கள் இடுகிறான்.

தஞ்சாவூர் கோட்டத்துப் பிடித்துக் கொண்
டிருந்த தாலும் பற்றுகின்ற இரு பிரிவுகளாகித்
தெனையப் பிரிந்த ஆய்கள் வாயது வளப் பறத்தன
கள்கிடறும், இடது வளப் பறத்தன அந்தப்
பெண்ணிடலும் தீட்டியபடி, "என்! இத்தா
லாகச் சுகங்கள் பங்கும் பறம்!" என்றான்.

அதன் பெண் பெரும் விவரங்கள் எங்கே
ஒதிட்டு நோக்கினாள். என் பக்கம் இரு
புறமிருந்தும், அந்த நான் அந்த அப்போது
பொருப்படுத்தவில்லை.

பாதிமங்கலம் திருப்பிக் கருப்பன் பேர்.
"எவ்வளவு பாதுகாக்கிறதோ தனிப்பட்ட
நீதி நலத்திற்குத் தீர்மானம் போல்
விட்டாயோ?" என்றார்.

அதுதான் தனக்கு எல்லா அனுபவம் வந்ததே!" என்று பாரதி கவியின் மனம் சொல்லுகிறது. அந்த மனம் சொல்லி வந்தது.

“இந்த சார் பார் தெரியுமா சாத்தி!
சார் கவிதாவி ரசைமல் மயமுடன் மணமாதாள்!

பாடி அடிக்கடி சொல்லுவதால், "என் மாமா பிஷ்மாபோலியில் தம்பியாகப் பார்த்திருக்கிறேன்" என்று. அது ஒரடிவுமா இவராகப்!" என்று சொத்தால் பாடு.

எனது 'கைகல' வென்று விடுத்தாள். எனது
இந்த ஆக்கியை நீர் போட்டீர்.

கனடாநிலம் படிக்கும் என் அங்கா பிள்ளை பாடின தம்பர்கள் வீட்டுக்கு வரவரங்கள், நான் அங்கேயே அதிகம் வசலித்தேறி விட்டேன். அங்கே என்னைக் கவனித்ததான் என் விருத்தகதையே தெரிந்து கொள்முத்யுமாய்க் கள் என்ற நான் நினைக்கவில்லை.

என் வீரத்தத்தைக் குறித்து நான் பலமுறை பெருமையிட்டு வருகிறேன். ஆனால் இப்போது சாதாரண சிப்பாய் போலவே இருக்கிறேன். உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் நான் என்னைக் கொன்றேன் என்று சொல்ல முடியாது. நான் என்னைக் கொன்றேன் என்று சொல்ல முடியாது. 'அவர்களுக்கு என்ன வீரம்?' என்று சொல்ல முடியாது. என்னைத் தான் என்னைக் கொன்றேன் என்று சொல்ல முடியாது.

‘மே, மே, இது என்ன பண்ணி!’ என்று உறுதியை ஒன்று சொடுத்துத் துணிநிலைத் துயரத்தோடு. ஆனால் எந்தவிதமான கவனம் அடிக்கடி எவ்வாறும், எங்கே கொஞ்சமாகியும் எல்லா மோட்டை தொடங்கியே, என் உறுதி தொடங்கியது. அவளது அறங்களைத் தெரிந்த துயரத்தால் பின்னடை, ‘என் உறுதியை அடிமேலே எடுத்துத் திறமோ!’ என்று கூட சொல்லத் தொடங்கினாள்.

பாண்டிப் படுக்கை! இதோடு பதினாறு நெடுங்கணம் பார்த்து விட்டார்கள் சாரி!'' என்ற வரிகளோடு கோலமதும் பாதுகாக்கப்பட்டாரென்றும் பார்த்தார்.

“எனது மனவீரனிடமிருந்து இப்போதே
முதலிடப்படுத்தும் திருவிழாவுக்குள் தத்தளித்
துக்குதல் வந்து கொண்டே சரஸ்வதிநாகம்
பார்க்க முடியும். திருப்பி வந்து மறு
பெருக்கெனப் பார்க்கும் விடலாம்” என்று
சென்னைப் பரந்திர பண்டிதரின் மூன்று
குறும்பு மெய்யாக நடந்ததாம்.

“எனது பாதை. அப்பரையும் கோத்துக்
கோத்துக் கோத்துவோ? அங்குக்கு வர
விடப்படும் இலக்கிறிதா இல்லையோ?” என்று
சாத்தி மீதுள்ளதைக் கவந்தான்.

தகவலுக்கு உரிய விதிகளைப் பின்பற்றி எல்லாருடைய
நினைவுகளைக் கொண்டு, நீங்கள் அங்குமிங்குமிருந்து
காத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற பணிகளை
செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைத் திரை
பிடி மூலம் உணரக்கூடியவர்களுக்குத் தெரிந்தால்,

தான் இவருக்கு. 'சத்திரப்பள்ளிப்
பயப்படுத்திச் சென்று விடு' என்று
கொய்யா தின்ற உறுதி என்னை உயர்த்தின.
'உயர்த்தின' என்ற சொல் 'அவர்' என்ற
தன்மைபெற்ற சொல் உயர்த்தி விடப்பட்டது.

* இது, பரத! இதை வந்த விடே விடே
வந்த தாழ்க் கொடுத்த கொடுத்த அந்த
கிடைத்த பரதபரதக் கிடைத்தே.

பீகார்-உத்தரப் பிரதேசில் வரலாற்று நகரம் செவ்வி நகரம் என்று வரும் பரதவரணம் உத்தரப் பிரதேசத்தில் உள்ள மகாபுரம் நகரம் அமைந்துள்ளது.

கால்கேட்டன்

துப்புரவாக சுத்தம் செய்யும்
வன்மை உங்களது
பற்களையும் ஈறுகளையும்
பாதுகாக்கிறது !

செய்தியாக அமைக்கப்பட்ட கால்கேட்
தேர்வுக்கு உடனடி பற்களின் இடுக்குகளில்
சுருமராக நுழைவதை... உபயோகத்தின்
வழி வெளிப்படுத்துகிறது... துப்புரவாக
சுத்தம் செய்கிறது... பல நேரங்களில்
பிறகு உபயோகத்தின் உதவியுடன்
கொடுக்கிறது! உடனடி பற்களையும், சந்தையின்
மேல் கால்கேட் தேர்வுக்கு உடனடி
சுத்தம் செய்கிறது.

சாப்பாட்டு... அடிக்க... துடைப்பது
சாப்பாட்டு... அடிக்க... துடைப்பது
சாப்பாட்டு... அடிக்க... துடைப்பது

உலகில்
சுத்தமாக
பெறக்கூடிய
குழாயின்
கொடுக்கிறது.
செய்தியாக
கொடுக்கிறது.

சுத்தமாக கொடுக்க தேர்வுக்கு
உதவியாக கொடுக்கப்பட்ட
கால்கேட் செய்கிறது
சுத்தமாக கொடுக்கிறது

இந்தியாவில் சிறந்த தேர்வுக்கு செய்கிறார்கள் நுகர்வோர்கள்:

மழுமழுப்பான
சுகமான
கவரத்திற்கு...

வாழ்வின் வெற்றி கண்டவர்கள் வேறொரு தயாரிப்பையும்

தயாரிப்பை

பாமாலிவ்

ஹேவிங் கிரீமைத்தான் உபயோகிக்கக்கூடிய

தயாரிப்பை உபயோகிப்பதற்கு இவ்வாறு செய்கிறார்கள் தேர்வுக்கு
பாமாலிவ் என்னுடைய உபயோகத்திற்கு

ஒன்றல்ல—இரண்டு !

சிங்கப்பூருக்கும் ஜாகர்தாவுக்கும்

வாரம் இரு முறை சர்வீஸ் !

இப்பொழுது சிங்கப்பூருக்கும் ஜாகர்தாவுக்கும் வாரம் இருமுறை சர்வீஸ் இருக்கிறது. எமது ஸாப்பர் கான்ஸ்டேபிள்கள் விமானங்களில் கவனான டிரிபிள் ஹெப்ரிடோ ஆய்வு செய்துள்ள வரதிகளுடன் கூடிய முதல் ஹெப்ரிடோ பிரயாணம் செய்கிறார்கள்.)

பிரதி சனிக்கிழமை மலாய் , மதாஸ் , சிங்கப்பூர் , ஜாக்கா
பிரதி திங்கட்கிழமை மலாய் , மதாஸ் , சிங்கப்பூர் , ஜாக்கா , சிட்னி

ஏயர்-இந்தியா இண்டர்நேஷனல்

எங்கைத் தடுத்த திறத்திய பாது. "சார்! இங்கு தங்கிய இடம் கொடுக்காது. போய் மக் வாருங்கம்!" என்றான்.

"இல்லை, பாது! நீ சொன்னபடி இந்தக் குளக்கரையிலேயே..." தான் முடிப்பதற்குமுன் இடைபடுத்த பாது, "எம்மா இருக்க, சார்! சாத்தி அழகுமெய் போவீரோ!" என்றான். தான் திரும்பினான். சாத்தியின் கண்களில் நீர் ஓட்டித் தின்றது.

கனடா பக் ஆசனமாக உட்கார்ந்தே திரு. முன்புயங்குத ஏதே நேரக்கு ஒருவராக உட்கார்ந்தோன்.

செங்கை சொந்த பங்கை விட்டு இருக்கிறோம். ஒரு தீண்ட முயற்சிக்கடன் சாத்தியை விடுவதில் விடுவதுபோல் பார்த்து விட்டுக் கொம்பினோன்.

அக்காவும், அத்தம்பேரும் பெண் பார்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். பெண்ணைப் பெற்ற அந்த மனிதரும் சிங்கைவிட்டான். அக்காவை வந்து சீர்ப்படுத்திக் கொட்டினார்.

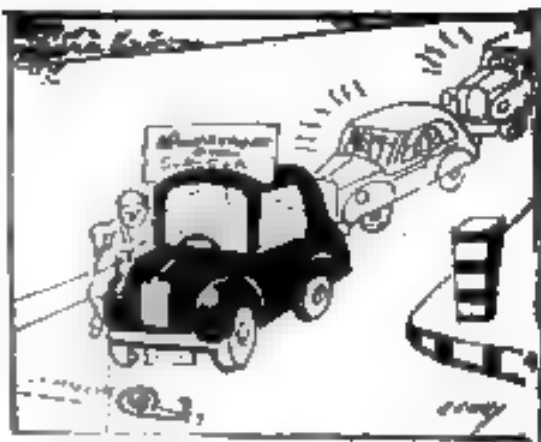
'புறத்ததை அகிரிசெய்யும் இருக்க வேண்டும்' என்று உணர்ச்சிப் பெய்துக்கொண்ட ஒரு தங்கை காரியத்திற்கு எத்தனை துள்ளக்கள்! பெண்ணைப் பெற்றவரும், அத்தம்பேரும் என் உணர்ச்சியில் உறுதியை உட்கொண்டிருக்கிறார்கள். தான் மாமனாகப் புத்தியில் உண்டாகக் சாத்தியோ அத்திச் சிங்கைப்பதில் கீழே ஏறி தின்ற முக்கைச் செய்தான். ஆம்! சாத்தியின் திணை என் மனச் சாத்தியைப் அடைந்து விட்டது.

மாமன்மூத்தியிருந்து திரும்பிய இந்த ஒரு வாரமாக, வாராவது புது மனிதர் அத்திப் பெணராக காணப்பட்டான். "அவர் பாதுகில் தப்பிவாராக இருக்கக் கூடாது?" என்று மனம் ஏக்கத் தொடங்கியது! இப்படி என் மனம் மாறிய விதத்தை என்னுமேயே நம்ப முடியவில்லை.

ஒரு வாரத்திற்கு மேலாகியும் பாதுகில் தங்கை வரவில்லை. "ஒரு சிங்கை வரவில்லை சொன்னதை எவ்வுதர்த்துக்கொண்டு..." என்று என் புத்தியை என்னை இருக்கத் தொடங்கியது. பெண் பார்ப்பதற்குப் புது மனிதரும் என் அத்தம்பேரும் துணிச்சலாகத்தான். தான் என்ன மறுத்தும் அவர்கள் கேட்பதற்கு இல்லை. ஆகவே அன்று திரும்பிப்பெற்று தான் வரக்கூடக் கொம்பி விட்டோன். அக்காவும் அத்தம்பேரும் எங்கைத் திட்டினார்கள். தான் அன்றப் பொருட்படுத்தவில்லை.

ரவீய் எழும்புரை விட்டுப் புதன்புறம் நேரம் நேருக்கி கொண்டிருக்கிறான். என் மேதையையோடு தான் என்னை வரியுறைய என் அத்திப் பேர் வரவில்லை. புதன்புறம் நேரம் நேருக்க நேருக்க என் மனம் வேதனையாகத் தந்தது. அக்கா, அத்தம்பேயின் மன வருத்தம், சாத்தியின் திணை முகம் இப்படி என் மனத்தில் பல் வேறு எண்ணங்கள், எண்ணங்களின் எதிர்மேல் போன்று உட்கார்ந்த பாதையில் குறுங்குளம் பொருத்திய முகம்!

அவரமாத என் பெட்டியும்கூட ஒடி வந்து பாது. "என்ன சார், இது! என்னிடம் வந்து வாரி விட்டுவிட்டீர்களே!" என்றான்.

விடப்பட்ட அவரைப் பார்த்து. "என்ன சொக்கிரு, பாது! தாய்தான் ஒரு வாரம் உன் உணர்ச்சிகளைச் சாத்தியுத்தேனோ!" என்றேன எங்கையும் மீதம் ஆக்கிரத்திக்.

கனடா வந்திவிட்டுக் கொம்பத் தொடங்கி வது. மத்தியபாது. "சார், சார்! இங்கு குளக்க! ஒரு வாரமாக உங்களைப் பெண் பார்ப்பதில் அழகிக்கு, அவர்தான் சாத்தியின் தந்தை. தெரியுமா?"

"அகம்!" என்று விடப்பட்ட கனடாவின் கண்கள்தான் பெட்டியுடன் இறங்கினேனோ, தான் அத்தம்பே.

இருக்கிய வேகத்தில் பெட்டி மூலம் பட்டுக் காணிக் காயம். ஆனாலும் அப்போது என்னு ஏதாவது மதிப்பினை அது ஒரு பொருட்டாகப் படவில்லை.

பேரு பாதுகில் உதவிபுடன் ஒருவீத முடிவு செய்து கொண்டு அக்காவின் இங்கைத் தடுத்த திரும்பினோன்.

"இதைப் பார்த்து, அத்திப்பேர்! உங்கள் அத்திப்பேயுடன் புறப்பட்டதான் என் தருக்கி விழுந்த விட்டோன். அதற்கு உங்களைத் திருப்பிப் படுத்துவது என்று தீர்மானித்தத் திரும்பிவிட்டோன். தக்கையும் அக்காவும் சென்று பெண்ணைப் பார்த்து. திரும்பியாக இருந்தான் கனடாவைத் தவிர்த்து விடுக கன்!" என்றேன்.

அக்கா திணைத்தான்! அத்திப்பேர் அந்நேரத் தான்! ஆனாலும் அத்திப்பேர் துணித்து வாரி வந்திவிட்டார். கனடாவின் திணைக்கப் பட்டு. என் சகோதரர்களுக்கெல்லாம் முறைப் படி எதிர்விதம்பட்டது.

பெருங்குளத்திற்கு வந்து திரும்பிய என் இரண்டாகவு அண்ணலும், அவன் மனைவியும் அப்போதுதான் பெண் பார்ப்பதில் புறப்பட்டி விட்டார்கள். 'என் மனத்தான் அறிந்து சாத்தியை' என்ற பீடியையுடன் பெண்ணின் அழகைப் பேரமாதமாக விரைந்த என் சிங்கை மனம் இடைமேலே பொதியையும் விடுதல். ".....ஆனால் பெண் என்னவோ உதாரை மாதம் இல்லை. என்னைக்கூட சிங்கைத் தவிர இரண்டுத்த" என்றான். என்னைத் துக்கி வாரிப் போட்டது.

“எத்தி ஏன் ஆய் வேண்டும? உங்க
மனசை அங்குக்கு விடுப்பிடுங்கியா? அங்கு
மாமல்கூறாதீங்க அங்கு முத்திக்கு வண்ட
யிடுங்கி...? பங்கு திரைப்படங்கள் அங்கு வித்த
அங்கு அருவிய வித்தே அந்திரை வேண்டித
எங்குமே எங்கு பிரதமராக...! செ! செ!!
இதென்ன சொன்ன, இப்படி என் மனத்திலே
வேறான வித்தே. விட்டே இருக்க
சொன்னாயிடு சொன்னிடு சொன்னிடு...
செய்வதற்கு விடைய உட்காற்று கூட என்
மனம் புறக்கணிக்க இடமே இல்லை.”
“எரி! உங்களை எங்கெங்காய் தெருவது...”
என்று பதிலளித்த ஏன் செட்டி பதார்த்தம்
நிறுப்பிப்போட்டேன்.

“எரி! நான் விளையாட்டாக கூறியிருந்த
விஷயம் விபரமாயிடுங்கிறதே இருக்கிறது.
தங்கை வந்ததால் எத்திரைப் சமாதானம்
செய்ய வேண்டும், ஆகவே, அபிமானம்
உடைத்துச் சென்றிருக்கிறேன். தங்கை
விளையாட்டாக...” என்று அங்கு அங்கு
படுத்தியபோது, எங்கு “அங்குமே உடை
குத்தி உயிரை விட்டுக்கொண்டா” என்று
சொன்னது. இத்தகைய எத்திரைப் சமாதானம்
என்கு விஷயத்தை அறிந்து ஆங்குள் பதல்
யிட்டேன். இடைமுகத்தில் பதல் முழு விஷ
யத்தையும் அவரவர்க்கு சொன்னேன் செட்டி
தான் நினைத்தேன்.

விளையாட்டில் பதல் சொன்னிருந்த
எத்திரை எங்கு உடைதல் நினைத்துப்
போய் விட்டான்.

“உங்களை நினைத்து உருகும் இடம்
மனத்து சொன்னு விடுவதாகத் தெரியும்
செட்டியேனே. எரி!” என்று பதல் சொன்ன
தும், எத்திரை முகம் சிவந்த விட்டது.

“போதாமே சமயத்துப் பத்திரிகை கூட அங்கு
உட்காட்டுகிற பிரதம இடென்ன சொன்ன?”

“என்ன பிரதமர்தான் எத்திரை, மனசை
தாறானம் ஆக பிரதம கூட எத்திரை
விளையாட்டாக நினைத்து விடுவதினாலா?”
என்று பதல் சொன்னதில் சொன்னபோது
தான், “எனது” சென்ற நினைவு விட்டேன்.
விஷயம் விளையாட்டாக எத்திரை எங்கு விடப்
பட்டேன் சொன்னேன்.

“எத்திரை! பதல் வேண்டுமேனென உங்க
அது வங்கிக்குள். அங்கு உட்காட்டுகிறதற்கு

பத்திரிகைமேல், உங்க வேண்டிதே இதைத்தெரியும்
பதல் என் வேண்டிதான்! அங்கு வந்த உன்
மேல் பார்த்துப் போனதும் என் அங்கு,
அத்திரைமேல்தான்! உங்கமேல் பார்த்துவிட்ட
தான் அங்கு தான் வந்திருக்கிறேன். அங்கு வந்த
துப் பதல் உங்கமேல் சொன்னதில் உங்க
சமயத்திற்குக்குள்...” என்று முடித்தேன்.

விளையாட்டாக வித்த விளையாட்டாக தந்த
எத்திரை நினைவு விடுவதற்கு வேண்டி
மேல் விளையாட்டாக பதல் சொன்னான்.

“மனப்போக்கை எரி! இதற்குமேல் இதை
அனுமதி செய்வது. விளையாட்டாக விடுவதன்”
என்று பதல் எங்கு நினைவு உடைத்துச் சென்ற
வங்கு நிறுப்பி வந்த விட்டாரென் என்மன
உடைத்துச் சென்றேன்.

பதலின் குறையில் இதோ நினைவுமேல்,
விளையாட்டாகத் தான் விளையாட்டாக முல்
விளையாட்டாக முழு விஷயத்தையும் உடைத்து
என் மனத்தையே வங்கு விட்டான்.

தான் வேண்டி பதல் வந்தது மனங்குறையில்
விளையாட்டாகத் தந்ததற்கு முகம் அறிந்த
பதல், அங்குமே என் வித்தாக உடைக்க
குறிப்பிட்டதையும் வந்திருக்கிறேன். தந்த
தன் மனம் வங்குமேல் விளையாட்டாக அறி
விட்டான் எத்திரை அங்குள் மனங்கு
மேல் விளையாட்டாக இருக்கிறது... குறித்த விஷ
யங்களை விளையாட்டாக பதல் விளையாட்டாக
போது அத்திரை செட்டி அங்கு ஒரு
சொன்னதில் என்மன உங்கு செட்டி செட்டி
தெட்டி விட்டாரென்.

“செட்டி சென்ற நினைவுமேல் என்
தந்திரம் தருவிட்ட நினைவினது. இடைமுக
எங்கு சென்றதற்கு உங்கு வங்கு
எத்திரை வந்த செட்டி வந்ததான்.

“என்மன இப்படி உடைத்து விட்டாரென்?
செட்டி வந்தது செட்டி செட்டிமேல்? அங்கு,
அத்திரை ஏன் சொன்னதில் மனத்து விட்டான்
என்?” என்று.

“இதோ விளையாட்டாக விட்டேன். பதல் கூட
அங்கு விளையாட்டாக வந்தான்” என்று சொன்ன
விளையாட்டாக, அங்கு இப்போது வந்தது
நினைவுமேல் தந்திரம், அங்கு மனங்கு,
“எனது” சென்ற நினைவுகள்.

<p>செட்டிமேல் ஸானிடலக்ஸ் செட்டிமேல் உபயோகப்படுத்த</p>	<p>செட்டிமேல் அமிர்தவசனி செட்டிமேல் உபயோகப்படுத்த</p>	<p>செட்டிமேல் காங்கிரஸ்-சூசம் செட்டிமேல் உபயோகப்படுத்த</p>
<p>நட்சன்கூடு-பல்பாடி துடிக்குகள்</p>		
<p>செட்டிமேல் புளிக்ஸ் செட்டிமேல் உபயோகப்படுத்த</p>	<p>செட்டிமேல் புளிக்ஸ் செட்டிமேல் உபயோகப்படுத்த</p>	<p>செட்டிமேல் சேவல் செட்டிமேல் உபயோகப்படுத்த</p>

துடிக்குகள்: வங்கு, வந்த, பங்கு, செட்டி

எங்கும் ஂ எங்கும்

புதிய தயாரிப்பு

நவ்-தால்

நவீன நித்தனை பாட்டலாக்

■ ஆண்டுக்கொரு பரிசீலனை செய்யப்படும்
சிறந்த பூட்டுகள் தயாரித்த முதிர்ந்த
அனுபவத்தையொண்டு, கோத்ரலின்
நவ்-தால் பாட்டலாக் தயாரிக்கப்பட்டது.
அது உறுதியாகவும், பாம்புநக்கு
அழகாகவும் இருக்கும். சிறந்த முறையில்
அதில் அமைக்கப்பட்டுள்ள
இயந்திர துண்டுகள்கள், இந்த சாலிதான்
திறப்பதற்கு இடம் கொடுப்பதற்கு—
நவ்-தால் பாட்டலாக்
அந்தக்கொடு தயாரிக்கப்பட்ட
சாலிதான் திறக்கும்.

- ★ சித்தனை கிடைக்கும் வகைமும்
- ★ உறுதியான தயாரிப்பு
- ★ ஆகியவர்க் இறுக்கப்படாதது
கச்சிதமாக் செலினால் திறக்கப்பட்
உறுதியான ஐயரிட்டுகள்
- ★ தருவதைத் தடுக்கும் கட்டியம்
கோட்டிங் கொடுக்கப்பட்ட
வகைமும்

7 கிள்கள்
வகைமும் : 2½"
ரூ. 8.50 உ. க.ப. த.ப.

கோத்ரலின் கோரும்வகிலும், கட்டாக்கிவிட்டகிலிடும்,
இரும்பு சாமான்க் கட்டாக்கிலும் கிடைக்கும் . . .

புதுதயாரிப்பு
இருக்கிவிட்ட
குதிரைதயாரிப்புகள்

"மகாராஜா! உங்கமகன் அநியாயம் மகாசிபி கத்தல் கதப்பிவாரை அணங்கு கதிகமகன் புத்திர விட்டகை. கை அழகை மட்டும் பார்க்கு மகாதகம் பதி கொடுத்த விட்டகை. அழகை உன் அழகு... அமாம், மகாராஜா. அருகமடப சிறப்பதிக குகற ஏதும் இல்லையென்பது அக்கச் சிற பதகை உருவாக் அளி தெரிந்தெடுத்த கை விதகன் குகற இருக்கிறது."

ராஜராஜர் கத்தல்யாரப் பார்த்து. "கத்தல் பரே! இந்த இவருகிதே தீர் தெரிந்தெடுத்த கைவித குகற இருப்பதாகக் கொள்கிறேன்! அகதப் பதறி எவ்வ திசைகிதே?" என்று.

அகத்கு கத்தல்யார் "மகாராஜா! ஆரீக் கணக்கான அங்குசங்கு திசைபெற்றிருக்க யெவ்வய ஒரு தெய்விக் கொத்த குகற யற்ற கைகத் தெரிந்தெடுப்பது கவ்வகவு அவசியம் எவ்வகத் தாக்கக் அறிவிக்க. எத்தகையோ கோதகைகளுக்கும் பிறகுதான் இவ்வுத் தெரிந்தெடுத்ததே. இருக்கதாம் எவ்வ அநியாயமெய் தான் ஏமாந்து மேல் இருக்கக் கூடும். எவ்வக் கண்டுபிடிக்க முடி யாத அக்கக் குகறகை அவக் அறிந்திருக் கிறுக் எவ்வக் அக்ககை தான் பெருகைப் படுகிறேன். இப்பொழுதே அகத அவக் தீரு பித்தக் காட்டட்டும். அகத திருபிக்க குடிவாவிட்டால்....."

"தீருபிக்க குடிவாவிட்டால் அருகிரு தான் தீர்த்த அருகமவாதி, கிறிறேன். தீருபித்து விட்டால் அவர் கெளம் அகித்தே அகடவது மட்டும் பொதுமா?" என்றுக் கிறிறு மாரன்.

"தீவியமகன் கேக்கிதான்" என்று! மகனா ராஜராஜா!

"மகாராஜா! குகறகை தீருபித்துக் காட்டி விட்டால் எவ்வகை அகக் பெரிய தீருபியாதி கிறிறு. அககை தான் இது ககரவிக் பெற்றுகை கிறிறுகை மேல்மாம் இழந்தவிட்டு அணங்கு அருகமவாதி கிறிறு கிறிறு" என்றுக் கத்தல்யார்.

"அது ககறு. கத்தல்யார். கவது முதிர்ந்த குகறக் ஒரு இவருகங்கு அருகமவாது கைபத கமது அட்கிவிக் இவ்வாதது. எவ்வகை தீர் தெரிந்திருக்க உவ்வகை மகக் கைக் மகாகை இவருகங்கு எவ்வக் குடித்து கவத்து கிறிறு. அவக் தெரிந்துப் பொதுக் கவது நருகதும் கமக்கு அட்கிவிக் பணி புக்ககம். எவ்வ ககிதாமே?" என்று இருவகரையும் பார்த்துக் கேட்டார் மகா மகனா ராஜராஜர்.

கிறிறு மாரன் கட்டென்று "கே" எவக் கூறினான். அழகை கத்தல்யார் கத்தத் தயக்கிய பிறகுதான் கே என்று கூறினார்.

பிறகு கிறிறு மாரன் ராஜராஜரைப் பார்த்து. "ஒரு கிறிய துணி ககக்கும் ககி தெருவ" என்று.

அருத்த கணம் ககி கத்து கோத்தது. கிறிறு மாரன் அவக் காக்விட கொண்டு கிற்பத் திக் அருகிக் பொதுக், அதக் இடது கைக் கைக் கிறுக் கோடிவிக் கிறிறெறுவிக் கைகையப் பொக் குது கைகமான குகரய்க் தெரித்தது. கிறிறுக் காத்து கைகித்த பிறகுதான் அது தெரித்தது. அகிக் ககிகை துகறத்து மேல் மகத் தகை விட்டால். பின்னர் மறுபக்கம் கத்து தகிவிக் குக் கத்து காக் துகடக்க குகறிக் கட்டிக் கைகித்தால். எவ்வகை விவ்யாடு அவக் கட்டிக் காட்டிய இடத் ததுப் பார்த்தாக்கம். அககை, இடது கைக் கைக் குத்திக் கைத் துக் தகைய அகத் மேல்மையககிவிருத்தி கெத்தது.

கிறிறு மாரன் அகத் ககிகை குகத் துக் கைகிக் கைத்துக் கொண்டு கைகொரு

தொண்டை
மற்றும் மாம்பு
உபாதைகளுக்குக்
குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் கிம்ஸ்கி

உட்கொண்டால், உங்கன் இருமல்
உடனேயே அகலும்

பெப்ஸ் கிம்ஸ்கி தந்தை கவலத்தால் வலியை
குறைக்கவும், தொண்டைப்புண் போக்கவும்,
இருமல் அகலவும் ஜாதோஷம் இரகசியத்துக்கு
ஏனையான கிருமிகளைக் கொல்லவும் பெப்ஸ்.
அதன் குணமளிக்கும் ஆகியை அனுபவிப்பு
கள். பெப்ஸ் உடனே நியாயம் அளித்து,
விவரம் குறைத்துவிடுகிறது. அப்படியான மற்ற
த்துடன் இதில் வேல்களை. குறைக்கவரும்
உட அபாயமில்லி கொடுக்கலாம்

FFY-147AM

பிரசங்ககடிஸ்,
தொண்டைப்புண்,
மண்டைநீர்,
அடைப்பு,
ஜாதோஷம்
மற்றும்
இருமலுக்கு
உடனேயே
நியாயம்
மளிக்கிறது.
எல்லா மருந்து
விவரங்களைக் குறி
கிடைக்கும்.

என். இ. புலியோட்டி (இந்தியா) ரிசர்வ்ஸ் லிமி.

பெரும் ஏதன்ருடம்: தரார் அம்மல் கிம்ஸ்கி
பி. காவியப்ப சபை லிமிடெட். சென்னை-5

better position ?

THE FIVE YEAR PLAN NEEDS QUALIFIED MEN

Let ISEC plan your prospective
SUCCEEDS guaranteed in ISEC (Ind)
ISEC 17th Avenue, Apartment No. 100
6 & 8, ANNA, NCP, DCom, LCC, Madras
7th Municipal's Lp (195), Madras Govt. Tech
& All next exam. Study at home, in
space (time under exam) National
guidance. Free SUCCEEDS
CAREERS (Forward to W.
Vannoy) from Secy

ISEC, P. O. 170/K, SOMBAY-1
(mention examination)

சென்னை
பெரும் ஏதன்ருடம்: தரார் அம்மல் கிம்ஸ்கி
பி. காவியப்ப சபை லிமிடெட். சென்னை-5

பொருள் உற்பத்தி பெருக வாழ்க்கைத்தரம் உயரும்

உங்கள் வருமானத்தைக் கொண்டு நீங்கள் எந்தெந்தப் பொருள்களை வாங்க முடியும்-எந்த அளவு வாங்கலை வாங்கிக் கொடுக்க முடியும் என்பதை அளவிற்ற உங்கள் வாங்கலைத் தரம் உயர்த்தப்படுகிறது. தொழிலிய துறையில் அமைதி மிக்க அநிக உற்பத்தி ஏற்படுவது திட்டத்தில் பெற்றிருக்கும் மிகவும் அகர்ப்ப வாகும். உற்பத்தி குறைந்தால் வசூலானது குறைவும், விலைவாசியை உட்கும்!

- குடிசை முதலில் கிணிகல் கடைப்பிடிப்புகள். அதனால் உங்களுக்கும்-உங்கள் தொழிலுக்கும் உயர்வுக்குக் கண்ணு ஏற்படும்.
- வேலையில் தயக்கம் போக்கலையும் வேலை நிறுத்தங்களையும் தவிர்க்கும்.
- உடல் தொழிலாளர்களிடையே உட்டுமுடி மனப்பான்மை வளர உதவுகிறது.
- தவறாதவிடில் அமைதியான முறையிலேயே நீர்நலம் கொள்ள முடியும்.
- உட்டுதல் உருவானால், பொருள் முதலில் வந்து வாய்க்கை இரத்திய அளவாக சிறு வேலியுத் திட்டத்தில் முதலில் கொண்டு உங்கள் கிட்டி உயர்வுக் கட்டி உயர்வைப் பெறுகிறது.

**திட்டத்துக்கு உதவுங்கள்-
முன்னேற்றம் அடையுங்கள்.**

AOA-55/390

அவன் அபிப்பிராயப்படி, எங்கு வேண்டுமானாலும் போகச் சொன்னிருப்பான்."

"அப்பா! ஞானப்பிரகாசத்தைப் பித்த என்னுள் உயிர் வாழ முடியுமா?..."

"மாமே! நீ மிகுந்தவிரோது காழுவோனாகும் என்பதுதான் எனது கருப்பம். நீ அவனைக் காதலித்ததையோ, அவன் உன்னைக் காதலித்ததையோ நான் குத்தமென்று கூற மாட்டேன். ஆனால் நீ பித்த அன்பை வைத்து வெய்திய காயப்பின் உன்னைக் கீட்டி, 'என்னைவிட வெயிட்ட ஒரு சிறு பித்தே என் மனம் மனம் முடித்து வைப்பான்' என்று சபதம் எடுத்துக் கொண்டுள்ளேன். அந்தச் சபதத்தைப் பொய்யாக்கலாமா? நன்றாக யோசித்துப் பாருமே..."

இவ்வாறு கூறி விட்டுக் கத்திய கத்தி குடிசையை விட்டு வெளியே போய் விட்டான். அவர் போன பிறகு இவ்வகாசியின் தனியாகும் மகனாகும் நடந்த சம்பவங்களைக் குன்றுகோயில் கெட்டுக் கொன்றுவிட்ட ஞானப்பிரகாசம் தன் இடத்தில் இருந்து விட்டு விட்டான். தன் கையிலிருந்து இருப்புகள் கத்தியவிலும் அன்றாடம் கூடுகாமையிலும் சிற்பத்தில் தன்னைக் குவித்துப் போடு போட்டான். அந்தக் காலம் அந்த அன்றாடம் சிற்பத்தில் தன் தாழ்வுமையும் சிறந்திருந்தது. அந்தக் கண்டு விவசாயம் பற்றிய போல் விட்டான்.

ஞானப்பிரகாசம் அமைதியாகச் சித்தான். அவனுடைய மனம் எங்கெங்கு தனது இருப்புகள் எங்கெங்கும் பற்றினும், பிறகு அவனுடைய எழில் தழையும் தயக்கமே தொக்குமென்று, "அம்மமாம்! நீ என்னை உன்மனப்போலே தெரிவிக்கிறாய்? அது உன்மனம் மானம் உடனே என்னை விட்ட கொடு. என்னைக்காவது ஒரு தான் உன் தலப்புகை விடப் பெரிய சிறப்பாகத் திரும்பி வருவான்!"

அவன் பெரிசு திரிசையாக ஒலித்தது. அம்மமாமே! கொண்டு விட்ட மனம் இப்போது, பெரு நேரம் காலையில் அவன் உறுதியாக எங்கெங்கும் பற்றிக் கொண்டு விட்டி விட்டி அறுதான். கண்டிப்பின் மனத்தை விடப் பற்றிக் கொண்டு, "ஞான! காலத்தில் ஒரு குரீயந்தான் உதயமாக முடியும். அதன் போல் என் காலங்களை காலத்தில் நீ உதய மானும், குரீயன் மனத்தின் விட்டாக வானம்

இருக்கும்போதும், நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்தாய் என்பதைக் காலமும் இருக்கும் போதும், என்மனமும் நீ திரும்பி வருகிறாயோ, அப் போதுதான் தான் மீண்டும் ஒளி பெறுவான்...இதோ இந்த காலமே என் காலம் திரிவாக வைத்துக் கொள்" என்று கூறித் தன் கையில் விட்ட தந்த மனமும் ஒன்றாக் கற்றுக்கொடுத்தான்.

ஞானப்பிரகாசம் அந்த அப்போது காலம் கொண்டு, "அம்மமாம்! உன் உன்னை அது போலவே உறுதியாகத் தந்த காலமே உன் திரிவாக என்னை அளித்திருக்கிறது. என் உயிர் உன்மனமே இந்த காலமே பற்றியதாக வைத்திருப்பேன்" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து அகன்றான்.

கீட்டியப் போதுதான் கத்தியப் குடிசைக்குத் திரும்பினார். அவரைக் கண்ட அப்போது, "அப்பா! உன்னை அமைதியைப் பற்றிய அந்தக் காலங்களுக்கு என்னை மனம் சென்று கொடுக்கத் துணிந்து விட்டாய்?" என்று கேட்டான் அம்மமாம்.

"மாமே! தான் தொற்றுப் போலென் என்று தெரிவித்ததால் மாராஜா அப்பாவுக் கூறிவந்த ஒரு கத்தியிலும், ஆனால் இது பெரு விஷமாகச் சிறி சென்று விட்டது. இது தான் கொள்ளை காலத்தையே பிற முடிவான? அன்றா என்னை திரிப்பான்கள்? தாது தாதுதான் என்னை திரிப்பான்?" என்றான் கத்தியப் குடிசை.

"அப்பா! பெரியதும்..."
"நீ அவனை மனத்து கொண்டுதான் ஆக வேண்டுமாம். இதில் என்னைக்காவதும் சம்பந்தமில்லை. உன் பாடு; மாராஜா பாடு!"
அம்மமாம் அவரை எரித்து விடுவதைப் போல் பார்த்தான். பிறகு ஏதோ ஒரு தீயமாய்த்துக் கத்தியிலேயே போட்டதில் பக்கம் போல் விட்டான்.

அன்று இரவு ஒன்றும் ஞானம் ஆரம்பமாகிக் கொண்டுவிட்டது. அம்மமாமே! கொண்டு கொட்டிக் கொட்டிக் கொடுத்தான். அவனுடைய மனமே காலம் காலமில் ஒன்று காலமே மிகுந்த கல் பிணக்கும் கவிஞன்மே உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டுவிட்டது.

அம்மமாம்! உன்னை என்மனமாய்த் தான்! குரீயன் என் அமைதியாகக் குரீயன் கருவிக் குரீயன்! என்னை கருவிக் குரீயன்! குரீயன் என்மனமாய்த் குரீயன் கருவிக் குரீயன்!

**எப்பொழுதும்
இன்பம்
தப்பாது அளிப்பது
ப்ரூக் பாண்ட்
தேயிலையே**

ப்ரூக் பாண்ட், இந்தியா ரிசர்வ் கிளிபேசு.

**ஆரோக்கியத்தை
 விரும்புகோர்
 எப்பொழுதும் லைப்பாய்
 உபயோகித்தே நீராடுவார்**

விவசாயம் போதுமே, வெண்
 செய்யும் போதுமே, அழகம்
 விருந்து நாம் தப்ப முடியாது.
 எம் ஆரோக்கியத்திற்கு நிரக்
 தரமாக ஆபத்து விளைவிக்கும்
 நோய்க் கிருமிகள் அருக்கில்
 இருக்கின்றன. அக் கிருமிக்
 களைக் கழுவிக் கொடுத்து உங்கள்
 ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாப்பது
 லைப்பாய் சோப்.

அன்றாடம் லைப்பாய் சோப்
 தேய்த்துக்குளித்து உங்கள்
 ஆரோக்கியத்தைக் காத்துக்
 கொள்ளுங்கள்.